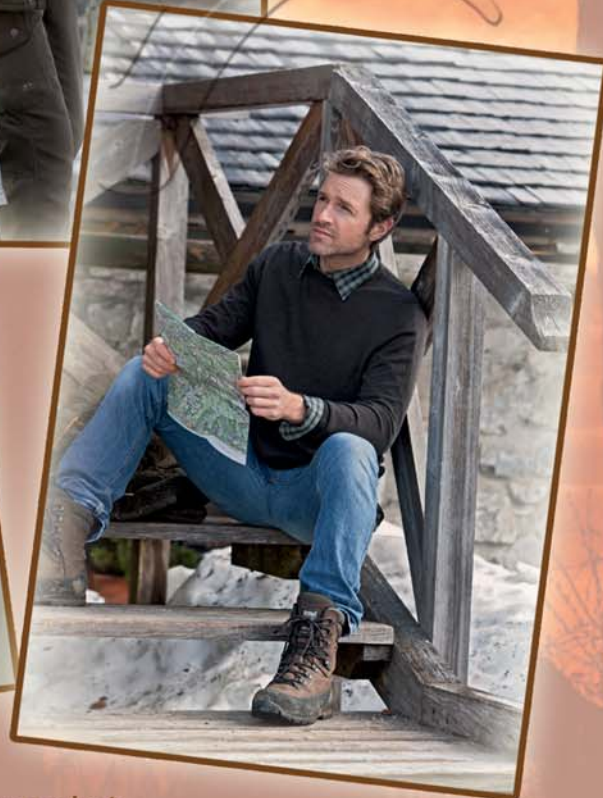

Blaser Active Outfits új, 2012 őszi-téli kollekció

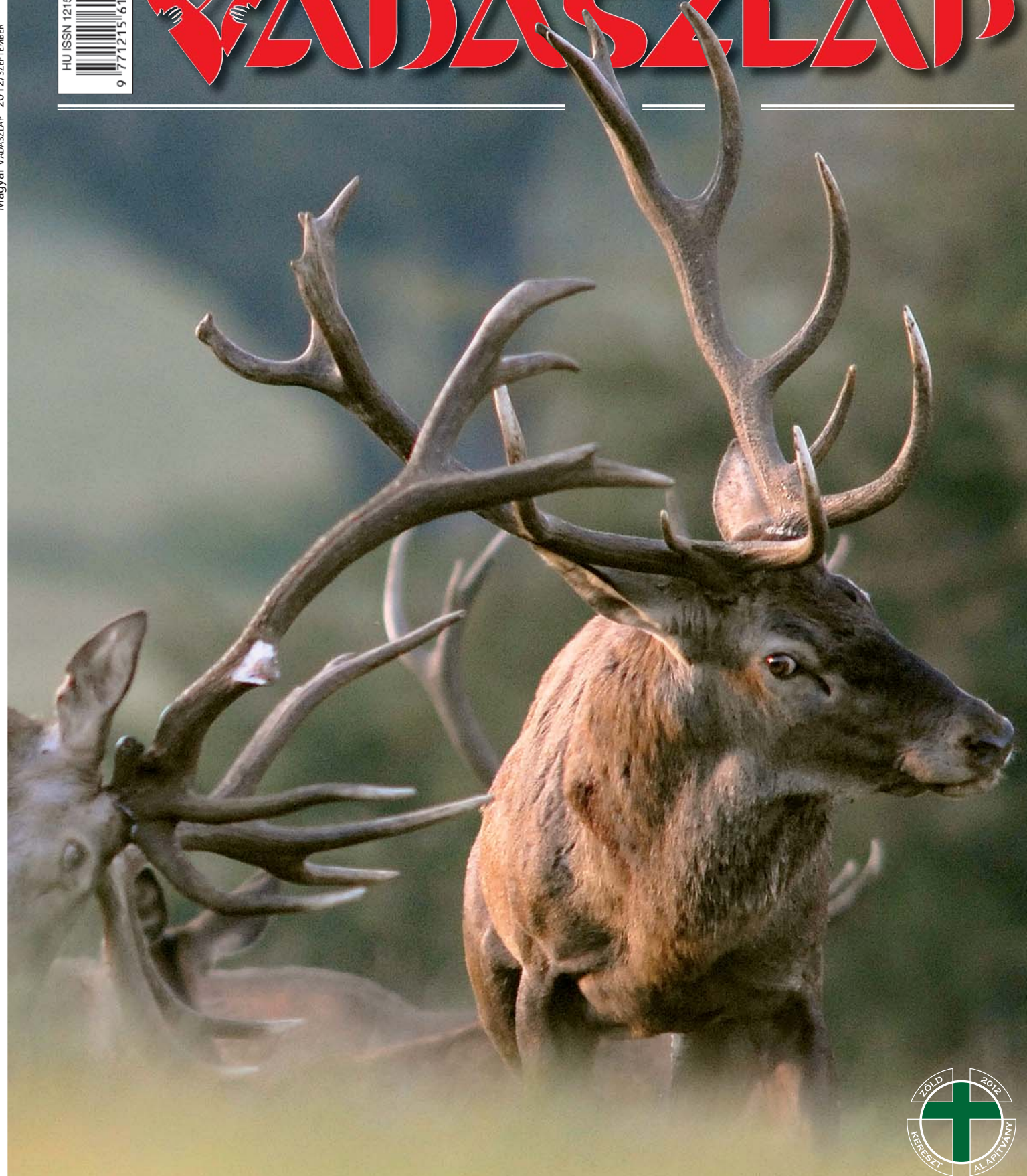
Magyar Vadászlap 2012/SEPTEMBER

M A G Y A R

VADÁSZLAP

CXXXIII. (21.) ÉVFOLYAM 9. SZÁM • 2012/SEPTEMBER •
ÁRA: 850 FT, ELŐFIZETŐKNEK: 750 FT • www.huntingpress.eu

Kérje ingyenes katalógusunkat:
Blaser Magyarország Kft. : 4025 Debrecen, Erzsébet u.48. Telefon.: 52/521-092 Mobil: 20/325-7281, 20/262-4278
e-mail: fogarasi.jagd@t-online.hu, www.blaser-hungary.hu

**A magyar tenger vaddisznói • Nem a számok hazudnak... • Attala • A „keresztem”
A szagok és a szaglás • Törvényen kívül • Dánul vadászni**

VADÁSZLAP Kft.

Cégjegyzékszám: 13-09-102825

Adószám: 13468426-2-13

Közösségi adószám: 13468426

Kiadó-főszerkesztő: **Cseke Sándor**
sandorcseko@vadaszlap.hu

Hirdetés: **Barikád Reklámügynökség**
barikad@invitel.hu

Webáruház vezető: **Elek Erzsébet**
elekerzsi@vadaszlap.hu

Kapcsolat:

1031 Budapest, Rozália u. 59/a.

tel./fax: +36-1/242-0042

flotta mobil: +36-70/702-5000

info@vadaszlap.hu

ISSN 1215-6159 (nyomtatott)

Felölős szerkesztő:

Somfalvi Ervin, somfalvi@vadaszlap.hu

Tervező szerkesztő:

Wéber Ferenc, fefe@vadaszlap.hu

Főmunkatársak:

Agyaki Gábor, agyaki@vadaszlap.hu

Bálint Elemér, balint-elemer@t-online.de

Homonnay Zsombor,

homonnay@vadaszlap.hu

Munkatársak:

Földvári Attila, attila.foldvari@vadaszlap.hu

Kókai Márton, marion.kokai@vadaszlap.hu

Megjelenik havonként

a megelőző hónap utolsó hetében.

Ára: 850 Ft, Előfizetőknek: 750 Ft

Az előfizetési díj az év végéig: 2250 Ft

Előfizethető belföldi
postautalványon, átutalással
a VADÁSZLAP Kft.

65100149-11301439

számú számlájára, a hírlapkézbesítőknél,
a postahivatalokban.

Terjeszti a Lapker Zrt., a Magyar Posta Zrt.
és az alternatív terjesztők.

Erdélyben, Szlovákiában és Szerbiában
terjeszti és az előfizetéseket fogadja
a Color Interpress Kft.

Telefon: +36-1/243-9232,

e-mail: colorinterpress@t-online.hu

Nyomdai előállítás: **Pharma Press Kft.**

Felölős vezető: **Dávid Ferenc**

HUNTING PRESS

vadászati információs magazin

Kapcsolat:

www.huntingpress.eu, www.vadaszlap.hu,

www.vadaszlap-online.hu; .eu; .com

info@huntingpress.eu

ISSN 1588-1229 (online)

Az Európai Vadászfederáció Szövetségének tagja

Címlapfotó: **Verekedő szarvasbikák**
Blaumann Ödön felvétele

A „keresztem”

Amikor a vadászsajtó 150 éves évfordulójához gyűjtöttem az anyagokat, akkor találkoztam a „Zöld Kereszt” névvel, ami kis hazánkban az első világháború alatt vált először valamennyire ismertté. A vadászok szólították meg egymást és az ország lakosságát, hogy a fronton harcolóknak és az elesettek családtagjainak segítséget nyújtsanak. Nem tudom, milyen eredménnyel működött a vadászok „Zöld Kereszt” akciója, annyi biztos, hogy a név bevált, mert a két nagy világegyes között az egészségügy „karolta föl” az elnevezést és alakított ki még a háború után is működő országos védőnői hálózatot.

1993-ban, az USA-ban élő Gorbacsov Nemzetközi Zöld Kereszt Alapítványt (Green Cross International) hívott életre, mely azóta is a globalizáció, a szegénység, a biztonságpolitika és a tömegpusztító fegyverek problémáival foglalkozik. Ennek a nemzetközi alapítványnak van egy hazai szervezete, ami azonban nem azonos a Magyarországi Zöld Kereszt Egyesülettel, ami egy környezetvédelmi szakmai információs rendszert működtet.

A „Zöld Kereszt” – a patikák közismert jelvénye – nemrég ismét megjelent az egészségügyben, nem nagy sikerrel, ugyanis azok az orvosok, betegápolók, nővérek, akik kitűzik a zöld keresztet, nem fogadnak el hálapénzt. Ezt a „buktár” akár borítékolni is lehetett volna.

Remélem, hogy a néhány hónapja már vajúdó, de már megszületett „Zöld Kereszt Alapítvány - 2012” jövőjét is lehet borítékolni – pozitív eredménnyel.

Van ugyanis előttrünk már egy fantasztikusan jó példa, igaz, ezért a szomszédba kell menni. A „Zöld Kereszt” Ausztriában a vadászathoz, a vadászokhoz kötődik, merthogy az 1905-ben alapított Zöld Kereszt Egyesület 91 éve rendezi meg a vadászbálját – újabban a bécsi Hofburgban –, mely a társadalmi élet egyik fénypontja, és amelyen 6-7 ezer vendég vesz részt. A hölgyeknek dírdlibe, népviseletbe, az uraknak elegáns vadásztöltönybe kötelező öltözni. A bevételt a szorult helyzetbe került emberek szociális támogatására, a természet védelmére, egyes állatfajok fenntartására és a vadászati kultúrára költik.

Ezek az előzményei, elindítói a Zöld Kereszt Alapítványunknak, melynek a fő célkitűzése, a mottója és a jelszava két szóban összefoglalható: **vadászok a vadászokért.**

Augusztusi számunkban már találkozhattak az Alapítvány logójával, (a fehér alapon világoszöld körben olajzöld magas latin keresztrel, a körhöz igazodó legömbölyített keresztvégekkel) és ezúton jelezzük, hogy az oldalaink eladásából befolyó összegeket a Vadászlappal Kft. a közhasznú Alapítvány számára ajánlotta fel.

A Zöld Kereszt Alapítványunk nyitott, hivatalosan megfogalmazva: bármely belföldi vagy külföldi természetes és jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, szervezet csatlakozhat hozzánk, ha a céljainkkal egyetért, és azokat elfogadja, támogatni kívánja.

Miért érdemes, tiszteletre méltó az alapítványhoz csatlakozni, azt támogatni?

Az alapító okiratunk így határozza meg a közérdekű céljainkat: anyagi és más eszközökkel támogatjuk a rászoruló hivatásos és sportvadászokat, védjük a természet harmóniáját, a vadon élő állatvilágot. Feltett szándékunk a vadászati kutatások, képzések és oktatások, a magyar vadászat külső és belső kommunikációjának támogatása, valamint országos és regionális vadászati rendezvények szervezése. (Az alapító okirat megtekinthető a www.huntingpress.eu honlapunkon, amiből az is kiderül, hogy ki az alapító, kik lettek a kuratórium tagjai, hogy az alapítvány új vadászati kitüntetést létesít a kiemelkedően példás vadászati tevékenységet folytató, köztisztelőnek örvendő hivatásos és sportvadászok munkájának elismerésére a Zöld Kereszt kis, közép és nagy fokozatát... hogy a közhasznú és kiemelt célok megvalósulása érdekében Országos Helytartó Tanácsot, valamint a Tanács tagjaiból álló regionális hálózatot kívánunk szervezni.)

Azt kérdezi a feleségem, miért csinálom? Persze a kérdés nem egészen így hangzik el. Nem tudok rá válaszolni. Tudom, az évek egyre gyorsabban szállnak el felettem, már egyáltalán nincs szükségem a dicsőségekre, a hatalomra... csak valahogy belém nevelték, hozzászoktam, hogy próbáljak másokon, az embereken, ezúttal konkrétan a rászoruló vadászokon segíteni... hogy – mint már annyiszor eddigi életem során – akin segítek, hálátlan lehessen hozzám!

CSEKE SÁNDOR

sandorcseko@vadaszlap.hu

Agancs nélkül üzekedő bak

A bak az Apaj-Ürböpusztai Természetvédő Vt. területén július 30-án sutával volt, és szabályosan üzekedett, bár borítást nem láttunk. Miután spektívvel megnéztem, hogy biztosan bakról van-e szó, hívtam Medveczki Ottó vadásztársamat, hogy löje meg. Hosszas rábeszélésre megtette – ugyanis a bakot látva, de agancsot nem – azt hitte, hogy sutát akarok vele lövetni. Az elejtett bakot megvizsgálva jó kondíciót, jelentős testsírt és ép heréket találtunk. Lefőzés után az agancstő szabályos levetési síkot mutatott, de új agancs növekedésének nyomait nem; szőrös bőrrel volt borítva. A bak korát 7-8 évre becsültük.

Takács Dániel vadászmester

Meglepetés

Rejtenek még a Zselic lankái meglepetéseket. A Dél-Zselic Vt. patapoklosi területén sikerült terítékre hozni ezt a 7-8 évesre becsült bakot, ám elejtés után az agancs 24 órás tömegére többen felkapták a fejüket: a bírálaton 504 grammot mértek. Ezzel együtt Baranyában nem ez az első igazán szép őzbaktrófea, és talán nem is az utolsó.

Darab Norbert vadászmester

Osztott szárú

Július 18-án hajnalban, a Sár-víz-menti Vadászati Egyesület gösfai területén került terítékre a képen látható, 6 év körüli őzbak. Agancsa mindkét rózsánál osztott szárú, alultűzött hosszabb szemágakra emlékeztető, előre ívelt villákkal. Tömege a 24 órás mérlegeléskor 415 gramm volt nagykoponyával. Különlegessége még, hogy a jobb szár rózsza feletti részéből hátrafelé ívesen hajló sarkantyúra emlékeztető, 6 cm hosszú csontkinövés található. A bakot a hatodik célirányos cserkelés során sikerült elejteni a nádasokkal, nyárrassal szegélyezett réten. A terítékre hozatal során vezetőm, Dremmel László vadór leleményes ötleteinek hála, felejtethetlen vadászélménnyel lettem gazdagabb.

Dr. Kiss László

Mecseki gyilkos bak

Június 5-én, késő délután indult cserkelésre Duics János, a pécsi Hosszúcsér Vadászegylet tagja a Mecsek déli oldalán található régi bányaterület rekultivált részére. Pár órás séta után a kocsi felé indult, ekkor vette észre a bakot. Bírálat után 60 méterről adta le a lövést. „A vad tűzben rogyott, és nem sokkal később remegő lábakkal és kalapommal a kezemben álltam mellette” – írta. Az utolsó falat és pár fotó után egy „könnyed”, három kilométeres út várt rá az autógó a bakkal a hátán, hegynek felfelé...

Tacskólecke

A Vízialom Vadásztársaság andornaktályai területén ejtette el egy belföldi bér vadász május 25-én ezt a 10 éves, 225 grammos, törött agancsszárú őzbakot. A lövés a bal oldalán horzsolta. Két óra elteltével saját nevelésű, 3 éves, Hekaté nevű szátkás szőrű tacskó szukámmal a még élő bakot 15 perces hajsza végén sikerült a kökény-sűrűből terítékre hozni. Többször támadta az ugató kutyát, ritka jó lecke volt a tapasztalt ebnek is.

Fógli András hivatásos vadász

A Dunántúl idei legjobb őzbakja

Kalandos körülmények között hozta terítékre Billvachs Péter az „életbakt” a győriújbaráti Barát Vadásztársaság, városhoz közeli szabadhegyi területén, augusztus 2-ikán. A területen már kifejezetten jó üzekedés volt. A „csodabak” egy kukoricából jött ki a sutáját hajtvva, mintegy másfélszáz méterre. Nagy Ákos kísérő hivatásos vadász lövésre való felszólítására, bizonyára az igazán nem mindennapi látvány okozta izgalmak miatt elsőre sajnos elhibázta. Sípra azonban a bak rövidesen visszajött, mert a lövésre megugrott sutáját kereste. Nem is akart megállni, de az előző hibázás miatt a vadász már nem akart többet kockáztatni. Többszöri hívás-puskaemelés izgalmai jöttek, majd célozgatások után a bak végre jól beállt, és a jól irányzott lövésre tűzben rogyott. Természetesen mindenki a csodájára járt. A megyei trófeabírálaton a hat évesre becsült őzbak a 707 grammos agancstömegével, a 23,3 és 20,3 cm-es szárhosszaival, a 255-ös köbtartalmával végül 169, 50 pontot kapott!

Zalai parókás

Július 10-én hajnalban Fülöp István, a Kisbalaton Vadásztársaság tagja vadászni indult Csapi Új-hegy irányába. Olyan különleges agancsú őzbakkal találkozott a derengő hajnalban, amelyet korábban még senki sem látott a környéken. Hosszas cserkelés után, jól irányzott lövéssel sikerült elejteni a nem mindennapi zsákmányt.

A lövés valószínűleg megváltás volt a bakknak, ugyanis a paróka már kezdett ránőni a szemére, később biztosan megvakult és elpusztult volna.

Perjési Tamás
vadászmeister

Őzhívás meglepetéssel

Tapasztó Tibornak vendégvadászként július 21-én reggel, a Bábaapáti Egresmenti Vt. területén sikerült terítékre hozni három aranyakált, pedig eredetileg őzhívásra érkezett a társasághoz.

„Életem második őzbakja”

Kedves ismerősöm, Rác Gábor hívott meg a Tarhos-Békés Vadász Egyesület területére, hogy lőjem meg helyette a tagi bakját. Egy holtág partján haladtunk, amikor megláttuk a gombos bakot, ám az elugrott. Barátnőm, aki elkísért a vadászatra, egyszer csak észrevette az őzeket a lucernatarlón. Amikor a gombos kissé átlósan, keresztben megállt, a kísérő Püski Imre vadőr azt mondta: „most”. A bak tűzben rogyott.

Juhász István

Aranyérmes

A Csornai Vt. Farádtól északra eső területén, július 13-án esett ez a bak. Július végéig Győr-Moson-Sopron megyében ez volt az idény legnagyobbja. Az elejtő Mathias Ulrich, kísérője Sándor Tamás hivatásos vadász. Korát öt évesre bírálták, az agancssúly kiskoponyával 567 gramm, ami az eddigi legnagyobb a vadásztársaság történetében. A bírálaton az agancs 145 pontot kapott.

A változások nyara

Évtizedes küzdelem után végre győzelmeket könyvelhetett el a magyar vadász lobbi. Olybá tűnik, hogy ez a nyár a „változások nyaraként” kerül be a történelemlönyvekbe, mert a múlt hónap után ezúttal ismét új módosításokról számolhatunk be.

Sorban az első, egyben a legtöbb vadászt érintő változás a vadászható vadfajok vadászati idejéit érinti. Egyik szemünk sír, a másik pedig nevet, hiszen felkerült a listára a nyári lúd, a kanadai lúd, és a nílusi lúd, viszont egyidejűleg eltűnt róla a csörgőréce és a kerцерéce. Azok, akik libázni szeretnének, nyári ludat ezentúl október 1-jétől december 31-éig, míg vetési-, kanadai- és nílusi ludat, illetőleg nagy liliket október 1-jétől január 31-éig lőhetnek. Vannak korlátozások is: nyári lúdból, vetési lúdból és nagy lilikből naponta, személyenként összesen legfeljebb hat ejtethető el, és ebből a nyári ludak száma nem lehet több kettőnél. A vetési lúd és a nagy lilik vadászati idejéne Hajdú-Bihar, Békés és Csongrád megye teljes közigazgatási területén, valamint Jász-Nagykun-Szolnok megye tiszántúli területén december 1-jén kezdődik és január 31-éig tart. A nyári lúd vadászati idejéne Hajdú-Bihar megye teljes közigazgatási területén, valamint Jász-Nagykun-Szolnok megye tiszántúli területén szintén december 1-jén kezdődik és december 31-éig tart. Ami pedig a kanadai és a nílusi ludat illeti, ezekről fotót kell készíteni, és ezt el kell küldeni a Nyugat-magyarországi Egyetemnek. Az elejtett példányt ezután még két munkanapig meg kell őrizni.

Amikor ezek a sorok megjelennek, a vadászok már javában kacsázhatnak, ugyanis az új idejények értelmében ezt szeptember 1. helyett augusztus 15-étől tehetik meg. Ugyancsak augusztus idusa az örvös galamb és a balkáni gerle idejénykezdeté, amelyek utolsó napját a rendelet január 31-ével egységesítette (ez idáig balkáni gerlére február utolsó napjáig, míg örvös galambra október 31-éig lehetett vadászni).

Az utóbbi hónapokban jelentős vita bontakozott ki az aranyakárlól, melyről sokszor olvashattak mind a VADÁSZLAP hasábjain, mind a HUNTINGPress információs magazin oldalain. Örömmel jelentjük, hogy a nádi farkas ezentúl nem csak néhány megyében, hanem az ország teljes területén, egész évben lőhető, csak úgy, mint a nyest,

a róka, a pézsmapocok, a nyestkutya és a mosómedve. Változás történt a borz, a házi görény és a szajkó idejénykezdetével is: mostantól ezekre a vadfajokra, illetőleg a dolmányos varjúra és a szarkára július elsejétől lőhet a vadász.

A 7/2010. (II.2.) FVM rendeletben a fácántyúk neve mellett a „vadászati idejény nélkül” megnevezés szerepelt, a mostani rendeletben viszont már a következő információ van ennek a helyén: „október 1. – január 31.” Igaz, kikötéssel: a fácántyúk az adott vadászati évben 2000 példány vegyes ivarú fácánt meghaladó kibocsátás esetében vadászható a vadászati hatóság külön engedélyével a vadászati idejényben. Az engedélyben meg kell határozni a kibocsátás feltételeit és a hasznosítás mértéke, feltételei mellett a vadászat kibocsátóhelytől mért körzetét is. Az apróvad fajoknál további változás a mezei nyúl esetében van, amelynek idejénye január 31. helyett csak december 31-ig tart majd.

A nagyvad fajok táblázatában is akad változás bőven. Szarvas esetében tehénre, ünnőre, illetőleg borjúra február utolsó napja helyett január 31-éig lehet vadászni. A däm esetében kikerült a táblázatból a „golyóra érett”, illetőleg a „selejt” megnevezés, däm-

bikára egységesen október 1-jétől január 31-éig lehet vadászni.

Legvégére maradt a muflonkossal kapcsolatos változás: ez egész évben vadászható lett, míg a juh, jerke, illetőleg bárány változatlanul szeptember 1-jétől február utolsó napjáig lőhető.

A vadászidények mellett pontosított és kisebb változtatásokat vezetett be a Vidékfejlesztési Minisztérium a vadgazdálkodási-vadászati képzettségek, képzések jegyzékében is. A szakértő ezzel azt szabályozza, hogy mely dokumentumok igazolják a felső-, a közép- és az alapfokú vadgazdálkodási-vadászati szakképesítést.

A felsőfokú vadgazdálkodási-vadászati szakképesítés igazolására ezentúl olyan végzettségeket kell elfogadni, mint például a vadgazdálkodási és vadbiológiai témakörben szerzett tudományos fokozat, a vadgazdálkodási szakmérnöki-, a vadgazda mérnöki-, vagy a vadgazdálkodási üzemmérnöki oklevél. Azon felsőfokú végzettségek listája, amelyek az előbb említettek mellett igazolják a szakképesítést, megtalálható a HUNTINGPress.eu honlapunk Vadászati jog rovatában.

A középfokú vadgazdálkodási-vadászati szakképesítés igazolására elfogadható a vadgazdálkodási technikus szakképesítés, a vadász-vadtenyésztő szakmunkás-bizonyítvány mellé szerzett érettségi bizonyítvány, vagy az ilyen szakképesítéshez kapcsolódó érettségi-képesítő bizonyítvány. Elfogadható továbbá a vadgazdálkodási technológus felsőfokú szakképzésben szerzett bizonyítvány, az erdész-technikusi szakképesítés, illetőleg az erdészeti szakmunkás-bizonyítvány (kivétele az erdőgazdasági gépkezelői és erdészeti faipari végzettség) mellé szerzett érettségi bizonyítvány, vagy az ilyen szakképesítéshez kapcsolódó érettségi-képesítő bizonyítvány.

Alapfokú vadgazdálkodási-vadászati szakképesítés igazolására egyetlen papírt fogadnak el, mégpedig a vadász-vadtenyésztő szakmunkás-bizonyítványt.

A 72/2012. (VII. 24.) VM rendelet, amely a módosításokat tartalmazza, a Magyar Közlöny 2012. július 24-én, kedden megjelent 99. számában olvasható.

A Magyar Közlöny letölthető a huntingpress.eu honlapunkról.

KÓKAI MÁRTON

marton.kokai@vadaszlap.hu

A magyar tenger vaddisznói

■ ■ ■ Foto: Blaumann Ödön

Meglehetősen régóta tanúi vagyunk a vad-disznók terjeszkedésének és elszaporodásának. Olyan területeken is egyre nagyobb számban fordulnak elő, és váltak állandó vaddá, ahol emberemlékezet óta nem éltek. Nem kivételek ez alól a belterületek, a falvaink és vidéki városaink, de még a főváros sem. A Balaton északi partján szinte már válságosra fordult a helyzet. A félelemben élő üdülők, helyi lakosok rendre követelik, hogy az önkormányzatok tegyenek valamit a veszélyek és az egyre elviselhetetlenebb károkozás ellen. Van, aki napszállta után már ki sem mer mozdulni a házából, mások fotózzák, kamerázzák a vad-disznókat, az üdülőhelyek hírleveleiben, közösségi portáljain olvashatók a különböző „kalandok”, a panaszáratok. Az idegenforgalomban érdekelték a forgalom visszaesé-

rég nem „ugyanolyanok”, mint megszokott élőhelyükön voltak, ahol még akkor is megszűröl megugranak, ha például a lesen a keresőtávcső a kabátgombhoz koccan, vagy a gyorsító halkán kattán. A Balaton-parti nádasokba, belterületekre való vándorlás és megtelepedés mintegy másfél-két évtizede kezdődött, de senki nem gondolta komolyan, hogy majd állandósul. Ma már – bár megbízható számszerű adatok nincsenek – egy igen jelentős vad-disznóállomány él a parti nádasokban, ahol egyes helyeken – például: Alsó- és Felsőörsön, Balatonalmádiban, Ábrahámhegyen, Balatonrendesen, Balatonszepezden, Pálkövén, Révfülöpön, Szigligeten – olyan állandó, jól kijárt csapásokat láthatunk a nádasokban, mint Afrikában, az elefántfűben. A kocák ott ellenek,

strandon, de már Zamárdinál, a szemközti déli parton is megjelentek. Ebből is látható, hogy a vad-disznók intelligenciája és alkalmazkodóképessége egészen páratlan. A parti nádasok a természetvédők által már rég betiltott téli nádvágás miatt valóságos dzsungelkékké váltak. A nyaralók kerítései pedig semmiféle különösebb akadályt nem jelentenek a disznóknak. A konyhakertek, virágágyások, szőlők, gyümölcsfák, de még a folyvást nyírt, locsolt gyepek is terített asztallal várják őket. Sok – sőt egyre több – az elhagyott szőlő, gyümölcsös, az elhanyagolt, gazossá, rekettyéssé vált bozótos hely, és ahogy a helyiek mondják, a telekspekulánsok által felvásárolt, de a válság okozta eladhatatlanság miatt „kényszerpihentetett”, gondozatlan belterületi ingatlanok. Ezeket a disznók rendre feltúrják, szétszaggatják a felfújható

Foto: Somfalvi Ervin

sétől tartanak, a 71-es főúton pedig egyre több a vad-disznókkal az autók ütközése. Az önkormányzatok a megyei kormányhivatalok segítségét kérik, de végül mindenki a vadászokat – vadásztársaságokat, földtulajdonosi vadászati jogközösségeket – hibáztatja, és tőlük várják, sőt követelik a radikális megoldást, a belterületen élő vad-disznó-állományok felszámolását.

Ha egy vadfaj életmód- és viselkedési szokásait éppúgy a fajra jellemzőnek tartjuk, mint minden egyéb jellemző tulajdonságát, akkor bizvást megállapíthatjuk, hogy ezek a belterületeken életmódszerűen élő, vagy oda rendszeresen beváltó vad-disznók már

ott nevelik fel malacikat, és a szaporulat az állandó zajhoz, szagkavalkádhoz, az emberközelséghez szocializálódik. „Tanult” viselkedésük, az úgynevezett bevésődés (inprinting) miatt az élőhely- és életmód-választásuk később mindenben ahhoz lesz hasonló, amely körülmények között fölnevelkedtek. Egészen fura, a szakkönyvekben nem szereplő viselkedési és táplálkozási szokásokat vesznek fel. Nem zavarja őket a széljárás, az emberszag, a diszkó zaj, a strandolók zsvaja sem. Nemrég rendőrségi biztosítás mellett, délben lőtt a vadőr egy lubickoló disznót az alsóörsi

gyerekfürdetőket, elűzik a házikedvenc kutyákat. Volt egy Balatonalmádiban nyaraló – saját bevallása szerint „vadász” – akinek a kedvenc ölebét a kertjébe beváltó disznók megharapták, és ezért potom 60 ezer forint „fájdalomdíjat” követel. Más esetben egy jócskán belterületi, számítógép-vezérlésű gyeptöntő berendezés tönkretételének ügyében milliós kártérítései pert indított a tulajdonos a vadászatra jogosult ellen, ítélet még nincs. Zártkertekben, belterületeken, ahol tilos vadászni, értelemszerűen szakszerű

vadgazdálkodást folytatni nem lehet, így a vadlétszám szabályozását vagy annak esetleg elégtelen voltát sem lehet számon kérni. A bosszankodó emberek a károsítások miatt egyre türelmetlenebbek, egyesek a hatósági vadászatok azonnali elrendelését követelik, viszont vannak sajnos olyanok is, akik a helytelenül értelmezett állatvédelmi érzelmeiktől fűtve rendszeresen etetik, szinte odaszoktatják a vaddisznókat. Belterületen azonban az eseti hatósági engedély kiadása csak egy fajta „tűzoltás” lehet, semmit nem old meg. Ha egy kondából néha egy-egy kisebb vagy nagyobb disznót kiemelnek, az állomány-csökkentés hatékonysága szinte egyenlő a nullával. Volt már próbálkozás a nádasok téli meghajtására, de hiába mozogtak a nádban pár méterre a hajtók és a vadászok előtt a disznók, biztonsággal löni nem lehetett.

A vadászati szakhatóság adatai szerint – amelyet Hárshgyi Márktól, a Veszprém megyei kormányhivatal osztályvezetőjétől köszönettel megkaptam – a vaddisznó lelövési tervszámokat évről évre jelentősen túlteljesítik az észak-balatoni térség vadászatra jogosultjai. (A 2011/12-es vadászati évben 9953 vaddisznó elejtését tervezték és 10 568 darabot lőttek, ami a becsült létszám 132 százaléka.) A Magas-Bakonyból, illetve más bakonyi részekről azonban sorra kapták a jelzéseket, hogy a sok éve azonos vadászati tevékenység mellett a megemelt tervet nem tudják teljesíteni, mert ott már nincs meg az ehhez szükséges állomány. Volt olyan terület, ahol korábban évente 400 disznót lőttek, most még ennek a fele sem kerül terítékre. Az elvándorlás okául az aszályt és az ennek következtében kialakult vízhiányt jelölték meg. Az egykor kifejezetten apróvadász területeken manapság nem ritka az évi 240, vagy még nagyobb vaddisznóteríték. Az adatokból egyértelműen látható a vaddisznó-populáció migrációja a víz felé, a Balaton

kívül tudnak teljesíteni. Olyan területeken, ahol arra a rendőrhatalóság lehetőséget látott – a szigorúan betartandó feltételek mellett – tíz alkalommal adtak lelövési engedélyeket. Ezeknek a vadászatoknak az eredménye mindössze egy koca, egy süldő és egy malac.

A megyei vadászszövetség és kamara nemrég minden érintett jogosult részvételével válságmegoldó értekezletet hívott össze, ahol a vadászati vezetőkön kívül az önkormányzati szakemberek is elmondhatták véleményüket. Mindenki egyetértett abban, hogy az egymásra mutogatás helyett csak közös munkával lehet a gondokon úrrá lenni.

Tekintettel arra azonban, hogy a mai tűrhetetlen helyzet körülbelül két évtizede, fokozatosan alakult ki, a megoldást sem lehet máról-holnapra elvárni. Felvetődött az is, hogy a belterületekre beköltöző rókákkal is foglalkozni kell.

Szögezzük le: a kialakult helyzetért nem mi, vadászok vagyunk a felelősek. Kevés olyan vadász van, aki csak azért ül föl egy magaslesre, hogy a jó gazda szemével hizzalja a jószágot és ne lőjön semmit. Ennek éppen az ellenkezője igaz.

Megoldásként marad az élőbefogás, mobil befogókkal. Szigligeten, Révfölön rövid idő alatt mindkét helyen fogtak is vagy húszat. Igen ám, de egyrészt ez csak egy csepp a „magyar tengerben”, másrészt a befogásnak igen jelentős költségei vannak, hiszen nem elég a disznókat elfogni, ott kell tartani a kiszolgáló szakembert, akiknek meg kell oldani a gyors ládázást, felpakolást és az elszállítás, majd a területen a befogott disznók elengedését.

irányába, ami közvetlenül 12 vadászatra jogosultat érint, beleértve a Balaton-felvidéki Nemzeti Parkot és a Bakonyerdő Zrt.-t. Talán mindenki megkérte a pótlelövési kvótáját, jogosultanként átlag 60 darabot, így az 1529-es tervezett éves vaddisznó-terítéssel szemben 1788-at sikerült elejteniük. A szakhatóság fokozott állomány szabályozást, radikális létszámcsonkítást rendelt el, amelyet azonban a vadászok a belterületeken

A magyarázatot abban kell keresni, hogy a vaddisznók számára kedvezővé váltak a Balaton környéki belterületek, mert élelmet, nyugalmat és a Balaton parton vizet, dagonyázó helyeket találnak. Ráadásul az újonnan elfoglalt élőhelyeken jóval magasabb a szaporodási együttható, s kocánként a 8-10 felnevelt malac sem mondható ritkaságnak. Ha a parti nádasokban Akarattyától

Foto: Somfalvi Ervin

egészen Keszthelyig csak mindössze 30 koca tanyázna, akkor a szaporulat elérheti akár az évi 300-at is!

Mivel valamennyire ismerjük a vaddisznók viselkedését, ennek tudatában kellene kialakítani a térség vadászati-vadgazdálkodási tevékenységét, az együttműködést a helyi a vadászatra jogosultak, az önkormányzatok és a lakosság között.

Tekintettel arra, hogy a Balaton-felvidéken és a magasabban fekvő vadászterületeken immár krónikussá vált a vízhiány, ezen a téren kell mielőbb egy rövid és középtávú, tervszerű élőhelyfejlesztő munkába kezdeni, felvéve a kapcsolatot a vízügyi hatóságokkal. Egyáltalán nem meglepő, hogy a természet először csak „figyelmeztet”, aztán alaposan visszavág a kapzsi bányászatért, a „sédek” egykori oktan „szabályozásáért”, a térséket támogató meliorációért, a területek felborított vízháztartásáért.

Ha valamit, ezt kellene az üzemtervekben rögzíteni, és az ellenőrzött végrehajtást megkövetelni. Nagy dolog lenne a csapadékvizek megtartása, a kisebb-nagyobb víztározók létesítése. Addig is szorgalmazni kellene a vadállomány mesterseges vízellátását, az itatást, valamint a természetes és a készített dagonyák rendszeres feltöltését.

Ezek a feladatok már nem pusztán vadgazdálkodási érdekből adódnak, a lakosság, a gazdálkodók és az idegenforgalom érdeke is, amihez meg kellene találni a forrását annak is, hogy az élőhely-rehabilitációhoz pályázati pénzeket is föl lehessen használni.

Az állománybecslés – amihez a lelővések százalékos számát „rendelik” – teljes mértékben megbízhatatlan, a jóváhagyott vadgazdálkodási üzemtervekkel együtt ki lehet dobni az ablakon. Az élet alaposan rácsfolt az önjáróvá vált számítógépes „vadászati matematikusokra”, de nem csak itt, az egész országban. Ez azonban egyáltalán nem újdonság, főként, ami a benépesült belterületek soha föl nem becsült vaddisznó-létszámát illeti. Nincsenek adatok. Pedig a hatékony intézkedések megtételéhez a valósághoz közeli becslésekre nagy szükség lenne. Talán be kellene vonni az önkormányzatokat, a szervezetükben az ott élők segítségével, adatközlése is hasznos lehetne. A különböző helyi híradókban, hírlevelekben, a közösségi portálokon nyílna lehetőség mindezek megszervezésére... az automata vadmegfigyelő kamerákról már nem is beszélve.

Tetszik, nem tetszik, a vadászoknak kell élére állni annak is, hogy a közvélemény pontos és szakszerű tájékoztatást kapjon a kialakult helyzetről és el kell osztatni a vaddisznók miatt kialakult indokolatlan félelmet. Ha valaki esetleg vaddisznót lát, ne Zrínyi Miklós vagy Szent Imre herceg halálának meséje jusson az eszébe.

Nem recept, csupán néhány ötlet a vadászok számára. Ha felderítenék, feltérképeznék a disznók nappali tartózkodási helyeit, hatékonyabb lenne a lesvadászat és könnyebb a befogók elhelyezése. Lehet, hogy ma még kissé „vad” ötletnek tűnik, de előbb-utóbb szükség lesz állandó, szakszerű befogó-stábok működésére is. Ahogy beváltak a kutyás, profi hajtócsapatok, ennek is lenne esélye. Így van ez a világ más civilizált országaiban, városaiban, ahol a lakott helyekre tévedt vagy ott megtelepedett vadat megfelelő felszerelésekkel és szakmai hozzáértéssel rendelkező vállalkozók, az eredeti élőhelyeikre juttatják vissza.

H. Zs.

A szagok és a szaglás

A szagérzékelés egy rendkívül összetett kémiai és biológiai folyamat, nem véletlen, hogy a 2004. év élettani-orvosi Nobel-díját két amerikai tudós kapta a szaglórendszer felépítésének és működésének feltárásában elért eredményeikért. A szaglás alapvető élettani működés, a legősibb érzékek egyike.

A legtöbb egysejtű szervezet is képes a kémiai anyagok koncentrációja alapján tájékozódni. A sejtthártyájukban lévő receptorok segítségével kötik meg az életterükben található kémiai anyagokat; a növekvő tápanyag-koncentráció irányába vándorolnak, és menekülnek a számukra veszélyes molekulák elől. A szaglás és az ízérzés ennek az ősi kémiai érzékelésnek egyenes ági leszármazottja, ami nem csak a veszély felismerésében töltött és tölt be igen fontos szerepet, hanem a párválasztásban és a szaporodásban is. A rovarok feromonjainak érzékelésére egészen bonyolult struktúrák fejlődtek ki, egyes lepkék 40 milliószoros hígításban is, akár 20 kilométerről felismerik a másik nem illatát. Ugyanezt a célt szolgálják az emlősök illatmirigyei is, bár jóval kisebb „hatótávolsággal”. Szaglás nélkül azonban a zsákmányát követése és az álcázás is lehetetlen lenne, ahogyan az is, hogy az újszülött az anyját megtalálja.

A vadászatban kétféle szempontból elsődleges a vadász számára a szaglás: egyrészt hogyan kerülhető el, hogy a vad ne érezze meg a vadász „illatát”, másrészt a vadász milyen szagjelek alapján képes érzékelni a vad jelenlétét anélkül, hogy azt látná.

A vadász szaga...

...avagy az emberszag ritka kivételtől eltekintve riasztóan hat a vadra, megérzésekor többnyire a menekülés az első reakció. Biztosra vehető azonban, hogy ez a vadban nem „genetikailag kódolt” félelem az embertől, hanem tanult viselkedés. Gondoljunk csak az emberkézbe került újszülött, vagy néhány napos malacra, gidára, borjúra, amelynél a bevéseődés (imprinting) nem kódolta az emberszag veszélyes, azaz riasztó mivoltát, s akár anyjaként is tekintheti azt az embert, akinek környezetébe került. A vadon élők azonban előbb-utóbb megtanulják, s igitkeznak a veszélyes közelségből menekülni. Ez elsődlegesen a „friss”, az emberről közvetlen szálló szaganyagokra vonatkozik, de számtalanszor megfigyelhető a vad olyan reakciója, amikor a vadász pár perces, esetleg több órás nyomának szaga is azonnali elugrássra készíti. Ez főleg az ember által ritkábban járt élőhelyekre vonatkozik (pl. Kárpátok), mert ahol a vad sűrűn találkozik embernyommal (vadász, erdész, gombász, favágó, kiránduló, stb.), ott sokszor még a friss nyomon is zavartalanul legel,

ha nem kap közvetlen szagot az emberről. A vadász ezért igyekszik a direkt szagát valamilyen módon mérsékelni, s ezekhez különféle „eszközöket” készít, használ. Legtipikusabb példája a zárt magasles, amely annyira szigetelt, hogy szinte „szagmentes” még szélirányból is. Hasonló célt szolgál a szinte teljesen zárt lessátor, amely bárhol pillanatok alatt felállítható, s terepmintájával beleolvad a környezetbe. Drága pénzen árulnak olyan „szagelnyelő” vadászruhát is, amiben valamilyen kémiai anyag (többnyire aktív szén) igyekszik adszorbeálni (megkötni) az emberi test által kibocsájtott szagmolekulákat. Különbő elfedő szagú anyagok is használatosak, a trágyába áztatott bakancstól a legkülönbőbb állati illatot utánzó sprékig, – persze

a különféle, emberi orrnak „tetsző” illatszer-
ek nem alkalmasak erre a célra, sőt...

Van olyan helyzet is, amikor ezt a szag-
elfedést célirányosan használják, például
a véredek tanításánál alkalmazott „csapaci-
pő”, amelyet a vadász a lábára húzva mester-
séges „vadcsapát” létesít a kutya orrmunká-
jának elősegítésére.

A vad szaga

Minden vadnak a fajra jellemző „alapszaga”
van, amelyet például az őzbakok esetében
egyedivé a hátsó csánk belső felületén,
a körmök között és az agancstöveknél talál-
ható illatmirigyek tesznek. E mirigyek ter-
melte szaganyagok fákra, bokrokra, határ-
körre, fűcsomókra kenésével jelzi a területét
uraló bak a sajátjának tekintett birtoka hatá-
rait, s igyekszik elriasztani a betolakodókat.
Ugyanezt a célt szolgálja a ragadozóknál
a határokon történő vizeletürítés és hulladék
elhelyezés is. Vannak helyzetek, amikor a va-
dász az orrával is érzékelni tudja a közelben
lévő vad jelenlétét, vagy arra haladásának
helyét, útvonalát. Ezt elsősorban a „gyári-
lag bűdös”, azaz már a vadnál sokszorosan
érzékenyebb emberi orral is jól érezhető
vadfajok (pl. bögő szarvasbika, vaddisznó,
róka) jelenlétekor, vagy még ki nem hűlt sza-
gú tartózkodási helyének közelében lehet
megérezni. Adott esetben olyan erős is lehet ez a tömény „illatfelhő”,
hogy szinte orrfacsaró, s már több tíz méterről is megérezhető – jó
széllel. „Vaskos” a bögő szarvas- és dambika „rigyetőszaga”, mely

a párzásidőben a nagy mennyiségben termelt hormonoktól, a has-
szórásra folyamatosan fröcskölődő ondóttól és vizelettől származó
intenzív és tartós „illatkeverék”, amely még órák múlva is jelzi az ott

elhaladt bika nyomát. Jobb orrú vadászok a tarvadnak
a kissé mérsékeltebb erősségű szagát is megérik. Ma-
gam is jártam úgy, hogy a jó száz méterre a sűrű erdő-
ben álló szarvascsapatra a magaslesre is elérő „tehen-
szag” hívta fel a figyelmemet. A mellettem ülő, szinte
folyamatosan dohányszagú vadászvendég semmit sem
érezett belőle, s kissé bolondnak nézett, amikor közöl-
tem vele, hogy ott vannak a szarvasok, amiket se lát-
ni, se hallani nem lehetett. Csak akkor hitte el, amikor
a vezértehen kilépett a sűrűből a nyiladéokra. Friss
„szagcsapán” akár utol is lehet érni a vadat, feltéve,
hogy az haladása folytán nem megy át másik, vagy
akár több beírókörzetbe, ahová – ugyebár – a nem oda
iratkozott vadásznak már tilos a belépés...

A vad viselkedési módját ismerve vissza is lehet
élni a szagokkal. Amerikában gyakori eljárás, hogy az
egy vadfaj szagát utánzó sprével fújják be a les-
hely, vagy az elállt útvonal környékét, ezzel csalogatva
oda a becsapott vadat. A CIC alapszabálya, az európai
vadászetiikai normák ezt az eljárást (kémiai csalogató-
anyagok alkalmazása) nem tartják vadászhoz méltó-
nak, használatuk etikátlan, ezért tilos.

SOMFALVI ERVIN

somfalvi@vadaszlap.hu

Fotók: Blaumann Ödön

Fotó: Mesterházi József

A HÓNAP HATVAN VADÁSZLAP FOTÓJA

NEM KESELYŰ – SZAJKÓ

FOTÓ: SÓTI LÁSZLÓ

A kísérlet is büntetendő... lenne

Az előző számunkban részletesen megírt medve-ügy – a visszajelzések alapján – sokakban elindította a vezérhangyát. Ha nyári lúd – mondhatnánk sztoikus népi bölcsességgel – legyen kövér. A Zöldhatóság a kábítópuskás, kutyás medvehajtás engedélyezési kérdéseit firtató kérdésünkre – nevezetesen, hogy adtak-e ki valakinek erre engedélyt – egy értelmezhetetlen és „általános elhatárolódással” válaszolt. Mivel a puding próbája, hogy megeszik-e, szabályos közérdekű feljelentést tettem, megjelölve pontosan a megsértett törvényi helyet.

Jelesül a természetvédelmi törvény 43. §. (1). pontját, mely szerint: **„Tilos a védett állatfajok egyedének zavarása, károsítása, kínzása, elpusztítása, szaporodásának és más élettevékenységének veszélyeztetése, lakó-, élő-, táplálkozó-, költő-, pihenő-, vagy búvóhelyeinek lerombolása, károsítása...”**

Nem kaptam visszaigazolást az ügyszámról, és értesítést a vizsgálat határidejéről, de egy hét múlva jött a levél az elrettentő erejű „szigorú vizsgálat” eredményéről. Lényege az volt, hogy **„...a barnamedve befogása, elejtése a Börzsöny térségében nem történt meg. Így a fenti szankció nem alkalmazható. A Felügyelőség a médiából megismert érintett szervezeteket (Fehér Kereszt Állatvédő Liga, Veresegyházi Medve Otthon, állatkerti állatorvos, kutyás és kutyátlan hajtók stb.) tájékoztatta arról, hogy tevékenységük természetvédelmi hatósági engedélyköteles, és amennyiben a barnamedvét befogják, elejtik, az elkövetők természetvédelmi bírsággal sújthatóak.”**

Hát ez igazán (agy)velőtrázó, nemde bár? Nos, ennyi szemem szedett „zöltség” jött ki a Zöldhatóságból.

Véleményem szerint, minden érintett a maga helyén és szintjén bőven megérdemelne egy „legeslegutolsó falatot”, bár az eredménytelen társas nagyvad-vadászoknak töret nem is jár. Ha másért nem, akkor azért, mert a törvény nem tudása senkit nem mentesíthet a felelősség alól. A teljes mentességet még az egymástól eltanult hülyeséggel sem magyarázhatják ki.

Ráadásul a vadászterületen a kábító puská engedély nélküli használata a vadászati törvény 67. §. (4). pontjának megsértése.

A medve befogásában résztvevő szervezetek és egyének tehát nem is egy, hanem két törvény előírásait szegték meg... így tök mindegy, hogy egy hajszolt medve átmenetileg vagy véglegesen szunyókál a terítéken. Ha vadászokról lenne szó, a szakhatóságok tuti arra hivatkoznának, hogy nem ők írják a jogszabályokat, ők csak jogalkalmazók, ezért semmiféle mérlegelési joguk nincs.

Az első-, majd a fellebbezésre a másodfokon jóváhagyott szabálysértési bírságot még a bíróságon is meg lehet támadni, ahol adott a jogorvoslati lehetőség az elkövetett szabálysértés körülményeinek tisztázására, illetve a súlyosság mérlegelésére. Ha viszont bármilyen

épesző zöldembert meg tudnak arról győzni, hogy egy hajtókutyával végzett kábító puskás medvehajtás nem meríti ki a védett állat zavarását, élettevékenységének a veszélyeztetését, lakó-, élő-, táplálkozó-, pihenő-, búvóhelyének időszakos megszüntetését, zavarását, vagyis a törvényben felsorolt törvényi tiltások több mint felét, akkor én itt az egész feladom.

Ugyanis a feljelentésemre adott válasz arról győzött meg, hogy a hivatalokban semmi nem változik, üres lózung, hogy a hatóságok előtt mindenki egyenlő. Annyira egyenlő, hogy – mint az ismertett történet mutatja – az egyenlőknél változatlanul vannak még egyenlőbbek. Kettős tehát a mérce és különösen igaz ránk, vadászokra. Itt van például az a ránk süttött „megkülönböztető jelzés”, hogy többszörösen bűnhődhetünk majdnem minden kihágásunkért. Egy egyszerű szabálysértési eljárás a nem vadász állampolgár számára lezárul a büntetés befizetése után. Kész. Vége.

A vadászoknál azonban „hivatalból” mindenféle külön eljárás indul, amelynek a végén akár be is vonhatják a puskáját, akármennyire tapasztalt vadász, megszegyenítő újra vizsgázásra ítélik... és aki ilyen tortúrát életében egyszer is átélt, az nem tud egyhamar felállni a „sebágyából”. Egy természetimádó fogorvos barátomat a nagyapjától örökölt, kitömött vetési varjúért büntették meg természetkárosítás címén 60 ezer forintba, és mivel vadász volt, később megindult ezért a fegyvertartási engedélyének bevonási eljárása is.

Eljátszottam a gondolattal, mi lenne, ha szerveznék egy hangulatos medvehajtást, mondjuk a Börzsönyben, ahol minden környezeti feltétel adott. Az sem baj, ha nem is annyira barna az a medve, lehetne fekete, esetleg kodiak vagy grizly ... teljesen mindegy, a lényeg, hogy ne legyen ott egy sem. Van üres disznóhajtás is, legyen kaja, meg jó cimborák. Ha mégis volna medve, az eligazításon kihírdetném, hogy előre kitervelt szándékkal mindenki köteles a medve mellé lőni. Azzal vigasztalnék mindenkit, hogy egy horror árú erdélyi hajtáson sem lő mindenki medvét, csak akinek szerencséje van. Ahogy mondják: az izgalom, a vadászélmény a lényeg, vagyis a részvétel a fontos, nem a zsigerelés.

Meggyőződésem, hogy velünk nem lenne lojális a Zöldhatóság, hiába adnánk elő történetünket a „medvehajtókhoz” hasonló naivitással, hiába védekeznénk, hogy nem került medve a terítékre... csak egy kicsit zajongtunk az erdőben a televíziós kamerák előtt. Arra nyugodtan mérget vehetnénk, hogy többet nem kellene puskát tisztítanunk. Hát, ezek azok helyzetek, amikor a „kettős mérce” használatának semmi mással össze nem téveszthető „bűzérzetét” már nem lehet egy sima üldözési mániával kimagyarázni.

**A medve nélkül
nem történt
törvénsértés!?**

HOMONNAY ZSOMBOR
homonnay@vadaszlap.hu

Élmény és vadászat

Tekintsünk vissza párezer évet. Azt látjuk, hogy a vadászat volt az élet élető eleme, a táplálékszerzés legkézenfekvőbb módja. Eleink éppen azért éltek vándorló életmódot, mert nem ismerték a növények természetének módszereit. Rideg, félvad állataikat terelték vidékről vidékre, jobb legelőt keresve és húsuken kívül az elejtett vad adta a hiányzó táplálékot. Ki volt ebben az időben az igazi vadász? Hát, aki le tudta győzni a vad reflexeit, kifinomult érzékszerveit, sokszor túlerejét. Aki győzött a vad-ember közötti kegyetlen közelharcban. Aki sokszor győzött, az legendás hírnevet szerzett, előbb-utóbb ő lett a törzs főnöke. Minden nő őt akarta, sátrában akart háltni, hogy születendő fia híres vadász legyen. Mert akkor sem akartak a nők mást a férfitől, mint most; bátorságot, védelmet, ételmet.

De mi volt ez idő tájt a vadászatban az élmény? Valószínűleg az elejtett vad tűzőn sistergő húsanak illata és a sikeres vadász felé mosolygó elégedett arcok.

Milyen érdekes! Ezt a vadászt most „húsvadásznak” hívják. Változnak az idők, változnak az értelmezések. Most megvehető pillantásokat kapna tőlünk dicsérő szó helyett. Jelenlegi fogalmaink szerint ő az, aki az első felbukkanó vadat azonnal célba veszi 300 méterre hordó csodapuská-

jával, amelyet a legújabb, 3 dimenzióban állítható teleszkópos szupertávcső díszít. Persze mindezt a magasles biztos szegletéből! De hát akkor mi marad nekünk, kései utódoknak az Élményből, az elejtett vad mellett érzett szívet betöltő boldogságból? Talán a „fair play” szerinti vadászat, a becsületes játszma a vaddal szemben. Nagyon egyszerűen meghatározható: akadályok, nehézségek a vad elejtésekor, elhárítandó akadályok a célhoz vezető úton. Minél nagyobbak ezek a legyőzendő akadályok, annál édesebb az érzés, boldogabb a szív, amikor ott állsz a terítéken fekvő vad mellett.

Valószínűleg a néhai kezdő vadász miniszter sem ismerte ezeket az elveket, amikor élete első fácánstandjára állították. Ahogy elindult a hajtás, csak úgy nyüzsgöttek előtte az előre futó fácánkakasok. András bácsi, a becsületben megőszült hivatásos vadász önkéntelenül rákiáltott, amikor látta, hogy a miniszter izgatottan célozgatja az előtte futkosó fácánokat. „Ne löjön miniszter elvtárs!” – mondta. „Nem is lövök fiam, megvárom, amíg megáll!” – válaszolta nagy lelki nyugalommal...

Azt nem állítom, hogy egy nagyterítékű vaddisznóskerti hajtásban vagy fácánhajtáson nem lehet a „fair play” szabályai szerint vadászni. Igenis lehet.

Amikor a nyár eleji, süldő malacait vezető kocát nem lövöm elsőként karikára, hogy aztán apríthassam az árván maradt malacokat, amikor csak a sebzettre lövök a 25 méterre álló, figyelő disznók közül, amikor nem lövöldözök utána a messze kiváltó, vagy távolodó disznóknak, hogy a majdnem biztos sebzés kálváriájába lökjem őket, akkor mindig sportszerűen vadászunk. És belül boldogságot érzünk a nehéz, szép lövések örömetől.

Azt sem állítom, hogy idős vadász barátom öregkorában is felejthetetlen vadászélménye a feltétlenül mértékadó, ha becsületes, sportszerű vadászatról beszélünk. Somogyi paraszt-

gyerekként már legénykorában volt Flóbert puskája, amivel egyaránt lehetett löni ólomgolyót és sörétet is. Mindig a kocsi derekában volt a puska, a szalmában. Decemberben trágyát hordtak a szőlőbe szánnal, a frissen esett hóban. Egyszer csak a fehér hómezőn meglátott két nyúlfület, ami hol előbukkant, hol eltűnt. Csendesesen leszállt a szánról, betöltötte a Flóbertet és közeledett a vacokhoz. A nyúl csak nem akart kiugrani. Már csak 5 méterre volt tőle, amikor meglátta a vacok mélyén lapuló nyulat. Levette a nagykarimájú kalapját, meghajolt és ráköszönt: – Jó reggelt nyúl úr!” Erre az rémülten kiugrott, és vágatott a hóban. Ő nyugodt mozdulattal visszahelyezte a fejére a kalapját és 25 méterről elegánsan karikára lőtte a nyulat.

Azt mindenképpen állítom, hogy az igazvadász a vadászat lelket emelő játékában egyenlő partnernek tekinti a vadat – mint Clair Vilmos a „Párbaj kódex” című könyvében leírt szabályai szerint az ellenfelet – és megadja a „védekezés”, azaz a vad esetében a menekülés lehetőségét. Sajnos ma is csak így élhetjük át igazán a fölötté aratott „győzelem” igazi örömet...

DR. PALKOVICS GYÖRGY
info@humanprofil.hu

Nem a számok hazudnak...

– a nagyvadat löni kéne, az apróvadat kímélni

Foto: Sándorfalvi László

Az Országos Vadászati Adattár közzétette a 2011-es vadászév terítékadatait és a 2012. évi vadbecslés számait. Első pillantásra feltűnhet mindenkinek – hozzáértés nélkül is – hogy itt valami nem kerek. A hazai becsült nagyvadállomány folyamatosan nő, miközben a szintén folyamatosan növekvő terítékadatok azt mutatják, hogy folyamatosan csökkennie kéne. Nehéz komolyan venni azt, hogy sokkal több disznót lövünk, mint amennyit tervezünk...

Becsült állomány

Évszám	Szarvas	Dám	Őz	Muflon	Vaddisznó	Évi összes	Változás az előző évhez képest
2007	79 941	25 193	322 155	10 090	81 723	519 102	
2008	85 081	25 895	340 384	9 920	95 582	556 862	+7%
2009	87 126	26 717	349 597	10 521	99 340	573 301	+3%
2010	92 577	30 043	366 552	10 985	106 734	606 891	+6%
2011	94 135	30 467	355 667	11 493	105 838	597 600	-2%
2012	96 485	33 239	365 569	12 256	109 788	617 337	+3%
2007–2012	+21%	+32%	+13%	+21%	+34%	+19%	

Évszám	Mezei nyúl	Fácán	Fogoly	Vadrécék összesen	Vadludak összesen	Évi összes	Változás az előző évhez képest
2007	481 300	742 364	38 371	60 526	6 911	1 329 472	
2008	522 862	790 415	39 774	52 544	7 149	1 412 744	+6%
2009	523 796	795 412	36 585	40 038	8 055	1 403 886	-1%
2010	538 723	761 729	32 435	45 188	9 838	1 387 913	-1%
2011	454 517	612 807	24 838	61 057	11 886	1 165 105	-16%
2012	497 161	678 838	22 777	0	0	1 198 776	+3%
2007–2012	+3%	-9%	-41%	-1%	-42%	-10%	

Nem először tesszük fel a kérdést: Mit ér az olyan állománybecslés, amely köszönő viszonyban sincs a valósággal, amely mesterségesen manipulált, a területek pillanatnyi „vadászati érdekeik” szerinti vadmennyiséget „becsülnek”. Hab a tortán, hogy ezekre a „valódi” adatokra alapozva készülnek az üzemtervek, a regionális gazdálkodási tervek és a jóváhagyott lelövési tervszámok. Annyit is érnek. Ahelyett, hogy az egyetlen, relatíve hitelesnek tekinthető adatot, a terítékszámokat vennénk figyelembe a tervezéseknél, hiszen minimum ennyi vad ugyanis bizonyosan terítékre került. Az a pár ezrelék, ami a falból jelentett elhullások, összezárván eldobott krotáliák formájában történt manipuláció eredménye – nehogy büntetést szabjon ki a hatóság a tervszámoktól való elmaradás miatt – elhanyagolható. Sokkal inkább van jelentősége a statisztikában nem szereplő vadelejtéseknek, ami egyrészt adódik a külső és a – nyugodtan kimondhatjuk, a szinte mindenhol létező – belső orvvadászatból, az elhullott, de meg nem talált vadból, az utakon elgázolt és elvitt egyedekből, ez a szakmai berkekben hallható saccolások szerint a hivatalos terítéknek akár 20-50 százaléka is lehet. Mit mutatnak a számok? Azt, hogy nem bírunk a nagyvaddal! A növekvő terítékadatok korántsem az éber hivatalnokok „lelövési terv megemelési munkájának” az eredménye, hanem a vaddal való találkozás gyakoriságának – azaz a növekvő vadlétszámnak – a növekedése okozza! Naiv elképzelés azt hinni, hogy a vadászok többet járnak ki, mint korábban, ezt az egyre növekvő üzemanyagárak és az egyre kegyetlenebb napi megélhetési hajsza mellett csak nagyon kevesen tudják maguknak megengedni, azok zöme pedig amúgy sem a vadkárelhárításban jeleskedik...

Ideje lenne ártértekelní a „hagyományos” vadkímélő stratégiákat, s a „minőségi válogatás” helyett (ami sokhelyen csak a legkiválóbb, legnagyobb agancsot, szarvat hordozó, kiemelkedő egyedek elejtését jelenti) a mennyiségi létszámcökkentésre tenni a hangsúlyt. Azaz

– biztosan sokan meg fognak érte kövezni – szinte vadászidénytől függetlenül (vagy annak átalakításával) kellene lőni a vadász elé kerülő, az állomány átlagánál gyengébb egyedeket, beleértve a tróféás vadat is! A legnagyobb marhaság, hogy semmit érő, állományrontó gombos, nyársas, csökkött agancsú bakok, bikák bántatlanul mehetnek el a vadász előtt, mert a rosszul értelmezett „tróféás-kvóta” miatt azt nem löheti meg, vagy ha igen, az ugyanolyan elejtésnek minősül, mintha a 3-5 évente „járó”, jó esetben 4-6 kilós agancssúlyú bikát, vagy legfeljebb 300 gramm agancssúlyú bakot lőtt volna: darab-darab. Így lehet aztán a jó állományokat „gondos” kontraszelekcióval tönkretenni, betartva a szigorú, de szakmailag ésszerűtlen korlátozásokat. Ugyan miért ne lehetne a vadászatra jogosultra bízni, hogy eldöntse, milyen és mennyi vadat vesz ki a területéről, hiszen ő az,

Terítékadatok

Évszám	Szarvas	Dám	Őz	Muflon	Vaddisznó	Évi összes	Változás az előző évhez képest
2007	33 967	9 301	79 465	2 564	94 015	219 312	
2008	36 248	9 562	86 083	2 912	94 414	229 219	+5%
2009	39 340	10 499	89 773	3 121	111 232	253 965	+11%
2010	41 137	10 756	88 552	3 412	112 381	256 238	+1%
2011	47 706	11 717	93 146	3 458	128 863	284 890	+11%
2012	–	–	–	–	–	–	–
2007–2011	+40%	+26%	+17%	+35%	+37%	+30%	

Évszám	Mezei nyúl	Fácán	Fogoly	Vadrécák összesen	Vadludak összesen	Évi összes	
2007	95 712	432 279	3 802	nincs adat	nincs adat	531 793	
2008	103 976	420 797	2 304	nincs adat	nincs adat	527 077	–1%
2009	106 786	377 704	3 815	nincs adat	nincs adat	488 308	–7%
2010	78 810	306 452	2 204	nincs adat	nincs adat	387 466	–21%
2011	98 894	375 025	2 226	nincs adat	nincs adat	476 145	+23%
2012	–	–	–	–	–	–	–
2007–2011	+3%	–13%	–41%	nincs adat	nincs adat	–10%	

aki feltételezhetően a legjobban ismeri a terület vadállományát, sokkal inkább, mint az íróasztal magasságából, de területismeret nélkül döntő hivatalnokok. Ráadásul nem a hivatalnoknak, hanem a területgazdának kell a feldúsult (vagy mesterségesen, illetőleg hallgatóságosan feldúsított) állomány okozta károkat kezelni, illetve kifizetni.

A hatékony állománycsökkentés egyik legnagyobb akadályozó tényezőjéről, a vadászirigységről nemigen esik szó. Szemérmesen hallgat róla mindenki – pedig valóságos rémmesék keringenek közszájon. Aki nyolc-tíz disznót lő, mert tesz is érte, nem kímélve időt, fáradságot, költséget, azt szinte azonnal „kikezdi”, és a legtöbbször olyanok, akik a lesekre a legkevesebbszer írták be magukat. Széltében-hosszában büntetlenül terjesztik a rémhíreket, elmondják síszernek, lödühöncnek, etikátlan májvadásznak, mindennek. Egy

idő után pedig minden jóra való embernek elege lesz az egészsből: kedvét veszti, mert ilyen alantas vádak ellen védekezni egyrészt nem lehet, másrészt pedig a magyarázkodás csak olaj a tűzre, és éppen ez az alaptalanul vádaskodók célja. Az ilyenfajta „minősítések” megosztják a vadászokat, mellette és ellene klikkek, pillanatnyi érdekszövetségek jönnek létre, és szép lassan kialakul az állóháború, majd az egész, addig viszonylag jól és felhőtlenül együttműködő közösség egymásnak esik.

Pont ellenkező előjelű a helyzet az apróvadnál. A jelentett állomány fogyása a terítékre került vad számának hasonló arányú csökkenésével járt, ami azt a gyanút kelti, hogy a terítéknagyság „generálja” a következő évi létszámjelentést. Vitathatatlan, hogy amíg a nagyvadat – kis túlzással – csak löni és télen etetni kell, addig az apróvaddal egész éven át foglalkozni kell, ha másképp nem, a szörmés és szárnyas kártevők létszámának folyamatos csökkentésével, jobbik esetben szinten tartásával. Az adatokból úgy tűnik, hogy a nyúlál mind a „becsült” állomány, mind a teríték kisebb-nagyobb ingadozással beállt egy félmillió/százezres éves szintre. Fácánál egy lassú, de folyamatos állomány- és terítékcsökkenés látható, de a maradék fogolyállomány csökkenése katasztrofális, az öt év alatt majd a felére redukálódott.

A fogolykibocsájtás ez idő alatt 12 ezerről 7 ezerre csökkent, míg a fácánál a 2007-es 537 ezerrel szemben tavaly már csak 443 ezres kibocsájtás volt, azaz alig több mint az éves teríték.

De magyarázat helyett beszéljenek a számok, a valóság és a valótlanak. Az elmúlt 5 év vadgazdálkodási adatait egymás mellé téve, fenti táblázatokban jól nyomon követhetők a leírt változások, tendenciák – és a cseppet sem biztató jövő.

S.E. – K.M.

Forr: Dudás Mihály

Törvényen kívül

A ragadozók trófeabírálatának hazai helyzete

A Budapesten 1971-ben megrendezett Vadászati Világkiállításon 10 ragadozó vadfaj összesen 468 koponyájának bírálatát végezték el a szakemberek. Nyolc kiállító ország gondolta úgy, hogy e trófeák is szerves részei vadászati örökségüknek, jogos büszkeséggel mutatták hát meg kincseiket a világ minden szegletéből érkezett közönségnek.

adatok kútfejeit. Hozzájuk fordultam tehát. Sokat elmond egy hivatalról (és egy hivatalnokról), hogy mennyire segítőkész vagy éppen kelletlen, amikor nem tipikus kérést kell teljesítenie, amiért ráadásul még igazgatási-szolgáltatási díjat sem várhat. Nos, a megyei kormányhivatalok földművelésügyi igazgatóságainak dolgozói elsöprő többségükben maximálisan együttműködőek voltak. A tőlük kapott adatokat tartalmazák a táblázatok. (lásd. túloldalon)

Azt hiszem, egyetérthetünk abban, hogy a ragadozó-trófeabírálatok száma mind a vadászok, mind pedig az elejtett példányok számához képest is meglehetősen alacsony. Miután kellően kibosszankodtuk magunkat, tanulságos egy pillantást vetnünk a vadászati hatóságoknak a trófeabírálati eredményekhez (vagy azok hiányához) fűzött változatos kommentárjaira:

„Mellékelten megküldjük Önnek a róka- és a borz koponyák trófeabírálati adatait további szíves felhasználására.”

„A magam részéről is nagyon sajnálom (mint gyakorló vadász), hogy ilyen mostohán kezelik vadászaink a ragadozók trófeáit, pedig ennél sokkal többet érdemelnének. A megyei vadászati hatóságok mindegyikénél megvannak a feltételei a bírálatnak, **oklevéllel és éremmel is tudjuk jutalmazni a szép ragadozó-koponyákat.**”

„A ragadozó-trófeák bírálati eredményeinek nyilvántartására törvényileg nincs kötelezve a vadászati hatóság így a (...) Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igazgatóságának nem áll módjában (sic!) adatokat szolgáltatni kérelmével kapcsolatosan.”

„A vadászati törvény nem írja elő a ragadozó trófeájának bírálatát és trófeabírálati díjat sem állapít meg, ezért a hatóság a 2006-2011. közötti időszakban nem bírált ragadozótrófeát.” – (Szép dolog is a törvénytisztelőt meg a jogkövetést, pláne ha munkát lehet vele spórolni.)

„A ragadozók bírálatának jelenleg nincs jogi háttere, ahhoz az informatikai rendszert nem dolgozták ki, így nyilvántartás sem készül róla. Évekkel ezelőtt kaptunk érmeket, mely készletek kifogyóban vannak, **oklevelet kiállítani nem tudunk, mivel a bírálati program nem tartalmazza a ragadozók bírálatát.**”

Mint a mellékelt ábra mutatja, nem csak egységes szabályozásról, hanem egységes gyakorlatról sem beszélhetünk a trófeabírálat e szegmensében. A kutya pedig az utóbbi három kommentárban nagyon elhanyagolt. Mert ugye a szabály az szabály, nem árt hát szem előtt tartanunk, hogy mihez tartsuk magunkat, ha ragadozó-koponyát szándékozunk bíráltatni:

Vtv. 74. § (1) „A vadászati hatóság csak annak a vadnak a trófeabírálatát végezheti el, amely egyedi azonosító jelének számát a vadászjeggyel vadászó vadász egyéni löjgyszékébe, valamint a jogosult által vezetett teríték-nyilvántartásba bevezették.” – Kíváncsi lennék, ki krotáliázott már rókát életében. Ha akad ilyen elvetemült egyén az olvasók között, azt szívesen meghívom vendégül zergevadászatra, a Hortobágyi-havasokba.

(5) „A trófeabírálatról egyidejűleg a miniszter által rendeletben meghatározott összegű díjat kell fizetni.” – Elárulom, hogy a rendelet megalkotása óta eltelt nyolc év alatt még egyetlen miniszternek sem volt érkezése trófeabírálati díjat megállapítani ragadozókra. Ennek ellenére – egy-két megyét kivéve – mindenhol fizetni kell érte, némely helyen annyit, mint egy érmes gímszarvas-trófea bírálatáért...

Vhr. 76. § (1) „A trófeabírálat megállapítja a trófea adatait és az elejtés szakszerűségét. A trófeabírálat során a Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács (C.I.C.) bírálati képletei az irányadók.” – A róka és a borz bírálati képlete ugyan a farkas CIC bírálati képletén alapszik, de az éremhatárokat nem a CIC állapította meg.

Hajlamosak vagyunk megfélekedni arról, hogy – ha tigriskoponyákkal nem is dicsekedhetünk – nekünk is vannak ám bírálható trófeával bíró és mindenki számára elérhető ragadozóink, jelesül a róka, a borz, és az utóbbi években egyre több vadásztársunk terítékét színesítő aranyakál. Lássuk hát a ragadozó-trófeák hazai ranglistáját! Mondani persze könnyű, megtenni viszont a lehetetlennel határos vállalkozás, hacsak nem rendelkezik Portisch Lajoséhoz hasonló rendszerlátással az érdeklődő. Magyarországi róka- és borz koponya-ranglista ugyanis (a boszorkányokhoz hasonlóan) nem létezik. Hogy miért nem? Az okok szerteágazók: jogalkotói mulasztások, rosszul értelmezett, elvakult törvénytisztelőt és a vadásztársadalom nagy részének teljes érdektelensége együttesen eredményezik a ranglista hiányát. Hogy mégis legyen valamiféle képünk az utóbbi években bírált ragadozó-trófeákról, kértem a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Földművelésügyi Igazgatóságán dolgozó Vezsenyi Imre vadászati szakreferenst, hogy küldje el számomra a 2006-2011. közötti trófeabírálati eredményeket. Ő az Országos Vadgazdálkodási Adattárhoz irányított, ahol viszont a megyei trófeabírálat bizottságokat jelölték meg, mint ezen

Bírálatra leadott rókokoponyák száma és a bírálat eredménye megyénként és összesen 2006-2011

Bírálat helye	Összes bírált koponya (db)	Érmek száma (db)			Nem érmes (db)	Legnagyobb koponya (IP)
		A	E	B		
Bács-Kiskun	16	6	8	2	0	25,66
Baranya	18	2	10	6	0	25,69
Békés	17	9	4	4	0	25,98
Csongrád	26	13	13	0	?	25,97
Fejér*		nincs adat				
Győr-Moson Sopron	4	0	1	3	0	●
Hajdú-Bihar	7	3	2	1	1	26,00
Jász-Nagykun-Szolnok*		nincs adat				
Komárom-Esztergom	15	1	2	12	0	25,18
Nógrád	7	2	2	3	0	26,04
Pest	15	3	4	4	4	25,71
Szabolcs-Szatmár-Bereg	6	1	3	2	0	●
Vas**	–	–	–	–	–	–
Veszprém	11	4	1	6	0	25,70
Zala	4	0	3	1	0	24,67
Összesen	146	44	53	44	5	26,04

Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves, Somogy és Tolna megyékben a kérdéses időszakban egy vadászatra jogosult sem kérte rókokoponya bírálatát

Bírálatra leadott borzkooponyák száma és a bírálat eredménye megyénként és összesen 2006-2011

Bírálat helye	Összes bírált koponya (db)	Érmek száma (db)			Nem érmes (db)	Legnagyobb koponya (IP)
		A	E	B		
Bács-Kiskun	11	3	4	4	0	23,90
Baranya	7	3	1	3	0	24,19
Békés	3	1	2	0	0	23,46
Csongrád	17	8	4	5	?	24,28
Fejér*		nincs adat				
Győr-Moson Sopron	1	1	0	0	0	●
Hajdú-Bihar	7	2	4	1	0	25,20
Heves	1	0	1	0	0	22,74
Jász-Nagykun-Szolnok*		nincs adat				
Komárom-Esztergom	3	0	1	2	0	22,73
Nógrád	5	2	1	2	0	23,48
Pest	17	8	4	4	1	24,35
Vas**	–	–	–	–	–	–
Veszprém	2	0	2	0	0	23,20
Összesen	74	28	24	21	1	25,20

Borsod-Abaúj-Zemplén, Somogy, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Tolna és Zala megyékben a kérdéses időszakban egy vadászatra jogosult sem kérte borzkooponya bírálatát

* Ismeretlen számú és eredményű ragadozókoponya-bírálat történt, mert a bizottság nem őrizte meg az adatokat

** A Trófeabíráló Bizottság nem bírált ragadozó-koponyát, mert a törvény szerint ez nem feladata

● A Trófeabíráló Bizottság csak a bírált koponyák által elnyert érmekről őrizte meg adatokat, a pontszámokról nem

Vhr. 79. § (4) „A trófea bírálatáért a bemutatásra kötelezettnek igazgatási-szolgáltatási díjat kell fizetni a 18. számú melléklet I. részében foglaltak szerint.” – Mivel ragadozó-koponyák bemutatására senki sem kötelezett széles e hazában, jogos volna vajon a kérdés, hogy a „megkrotálított” rókák trófeabírálatát ingyen végezze a hatóság?

Látva az enyhén szólva életidegen jogszabályi környezetet, a legjobbnak láttam ügyvédhez fordulni útmutatásért. Az aktívan vadászó Dr. Bokros Gábor szerint van törvényes módja is a trófeabírálatnak, mégpedig a következő: „A Vhr. 22. melléklete lehetővé teszi a kérelemre történő vadászati hatósági eljárás megindítását. Az eljárásnak bármi lehet a tárgya, ami az adott vadászati hatóság közigazgatási hatáskörébe tartozik az illetékségi területén, illetve azon kívül is, hiszen trófeát nem csak az elejtés helyén lehet bíráltatni. Ennek díja 3000 Ft. Ebbe belefér, hogy a vadász kérje olyan trófea bírálatát is, amit kötelezően nem kell bíráltatni. Tehát, ha olyan trófeát akarok bíráltatni, melyre vonatkozóan nincs beárazás, akkor az egységesen 3000 Ft díj befizetésével jár. Természetesen a bírálat feltétele, hogy el legyen látva egyéni azonosító jellel, illetve szerepeljen a löjegyzékben és téríték-nyilvántartásban.”

Elsődlegesen tehát nem azon kell mérgelednünk, hogy kevés ragadozó-koponyát bíráltatnak Nimródjaink, hanem sürgősen hálát kell adnunk Szent Hubertusnak, amiért – néhány lelkes, a törvény szellemét a betűje elé helyező elkötelezett szakembernek köszönhetően – még létezik egyáltalán ragadozó-trófeabírálat idehaza. Korántsem csak arról van szó, hogy néhány méretes borzkooponya nem kaphat érmet Vas megyében. Ha a ragadozók trófeabírálatára továbbra is rendezetlen marad, ennél sokkal nagyobb dolgokról is lemaradunk.

A ragadozó-trófeák világranglistája ugyanis (ebben az esetben a boszorkányoktól merőben eltérően) létezik. Rókokoponyák esetében a világranglista első 50 helyezettje közül mindjárt három magyar elejtésűnek is örülhetünk. Csupán összehasonlításképpen jegyzem meg, hogy a szlovákok 29, a csehek 14 koponyával vannak jelen. A listára legutóbb felvett hazai koponyát majd' másfél évtizede bírálták: 1998-ban... A lista utolsó, 50. helyezettje 25,76 pontot ért el. Ha újból megnézzük az első táblázatot, szembeötlök, hogy többek között a Nógrád megyei 26,04 pontos is a világranglistára kívánczik, és természetesen hozzá: nem a listát vezető CIC hibája, hogy még nincs ott.

Foto: Sári Zoltán

A ragadozó-trófeák gyűjtése hazánkban sokkal kevésbé dívik, mint a nagyvadé.

Pedig a vadászok jelentős része lőtt már életében olyan rókát, borzot vagy aransakált, amely nagyságánál fogva érdemes lett volna arra, hogy koponyáját kikészítsék és lebíráltassák

A borz-világranglistán 119 koponya szerepel, 23,00 ponttól felfelé (magyar elejtésű, bírálattal egy sincs köztük (!)). A világrekordot egy 24,50 pontos koponya tartja. Most pedig kérem a Tisztelt Olvasókat, tekintsenek végig újra a 2. táblázat utolsó oszlopán. Ott bizony azt látjuk, hogy több mint fél tucat koponyának biztos helye lenne a világranglistán, sőt a Hajdú-Bihar megyében bírált, 25,20 pontos borz koponya bizony vastagon világrekordvárományos! És hogy miért nem világrekord hivatalosan is? Egyszerűen azért, mert a ragadozó trófeabírálati adatai a megyei trófeabírálati bizottságoknál rekednek. Jogszabályi felhatalmazás híján nem továbbítják őket sem a Vadgazdálkodási Adattárnak (pedig megvan rá a fogadókészség), sem a CIC-nek, pedig ők is készséggel vezetnék fel magyar trófeákat a világranglistákra.

A róka- és borz koponyákon kívül feledésre ítéltetett a Csongrád megyében bírált 26,68 pontos aransakál-koponya is, amely a világranglistán pedig az első tíz között szerepelhetne. Az aransakál-koponyák világranglistáján szintén nincsenek magyar trófeák, ez a fenti problémák ismeretében szinte magától értetődik...

A szomorú helyzet az, hogy ha valaki idehaza világrekord méretű koponyával rendelkező ragadozót lő, akkor jó esetben kap egy szépen csillogó aranyérmét – oszt' jó napot! Jobb esetben. Mert rosszabb esetben a Trófeabírálati Bizottság (a törvényre hivatkozva)

nem is végzi majd el a bírálat verejtekesnek nehezen mondható munkáját.

Annak érdekében tehát, hogy jelenlegi és jövőbeli világrekordjainkra ne boruljon a feledés homálya, és ne járjunk úgy velük, mint a gyufával vagy a dinamóval, a következőket javaslom:

- Ki kell alakítani az informatikai, valamint jogi háttérrel, és méltányos (!) trófeabírálati díjat kell megszabni a ragadozó-koponyákra vonatkozóan. Biztosítani kell, hogy minden megyében legyenek ragadozó-bírálati lapok, érmek, oklevelek, illetve a mérések elvégzéséhez nélkülözhetetlen, lehetőleg digitális tolómérő (ne tessék nevetni, van, ahol hiányzik az utóbbi eszköz). Ezt a munkát mihamarabb el kell végezni, hogy a teljes trófeabírálati rendszer jelenleg zajló felülvizsgálatát követően már felkészülten tudjuk végezni a ragadozó-koponyák bírálatát.
- A megyei trófeabírálati bizottságoknál keletkezett és keletkező bírálati eredményeket össze kell gyűjteni és rendszerezni. Ez annál is inkább fontos, mert jómagam csak az utóbbi 6 év főbb adatainak összefoglalására vállalkoztam, és senki sem tudhatja, hogy nem bujkál-e esetleg egy 2003-as elejtésű világrekord rókakoponya valahol az országban. Az adatok központi rendszerezése nélkül veszendőbe mehet több trófeabírálati bizottság sok éves ragadozó koponya bírálati munkája.

● Szükséges a ragadozó-trófea világranglisták aktualizálása és a bírálók számára való hozzáférhetővé tétele a CIC által, hogy a megyei trófeabírálati bizottságok tisztában legyenek azzal, hogy az általuk bírált koponya világranglista várományos-e, és ha igen, megtehesse a szükséges lépéseket.

● A vadásztársadalom figyelmének felkeltésére időszerű volna újra meghirdetni a Rókakoponyák Országos Versenyét, esetleg borz- és aransakál-koponya versennyel kiegészítve. Az utoljára 1998-ban, a FeHoVá-n megtartott rendezvény a jelenleg is a világranglista előkelő 2. helyét elfoglaló, 26,55 pontos rókakoponya felbukkanását eredményezte. Talán érnek majd minket ehhez hasonló meglepetések legközelebb is.

Tudatában vagyok annak, hogy legyen bármilyen nagy egy róka- vagy borz koponya, bírálati nem súlyponti kérdése a jelenkor magyar vadgazdálkodásának. A trófeák megbecsülése ugyanakkor vadászati kultúránk szerves része, ezért jogalkotóinkat arra kérem, hogy teremtsenek rendet e téren is, vadásztársaimat pedig buzdítom, ne sajnálják a fáradságot egy-egy méretesebb koponya kikészítésére.

Ki tudja, akár világrekord is lehet!

PÓLIK SÁNDOR

Sandor.Polik@hu.citoxlab.com

Postabontás

Ismét sikerült belecsapni a „lecsóba”, egyik hírünk kapcsán egymást érték a szélsőséges és megfontolt hozzászólások, egészen az anyázásig... Ami nagyon zavaró: a legtöbben egy fantáziánév mögé bújnak, vagy még azt sem választanak, nagyon kevesen merik (akarják?) vállalni véleményüket a saját nevük alatt. Hiába, nem véletlenül nevezték még nem is olyan régen hazánkat a „névtelen feljelentők országának”...

Az alaphír: A napokban több internetes portálon is megjelent egy nagyváranyi kutyatulajdonos levele, amely szerint egy „magát vadásznak mondó férfi”, aki „rendőr-határőr”, „etikátlanul magához hívta és kivégezte” két kutyáját. A legtöbb sajtóorgánnummal ellentétben mi utánajártunk a történeteknek. (Részletesen lásd a huntingpress.eu-n „Jogosan lőtte le a két kutyát a vadász” című hírt)

Én elítélem minden háziasított állat lelővését. Nekem lenne rá jogom... mégsem teszem... hisz ezért van a sintér... nem hiszem, hogy az a 2 db nyúl vagy egyéb más tenné tönkre a vadgazdálkodást, mellesleg, minden kutya szokta hajtani az állatokat, ebben nincs semmi rossz, de esetleg nem kellett volna meggyőződnie arról, hogy van-e a kutyának gazdája? Felelőtlen és gusztustalan dolgot művelt a „vadász”!

Egy hivatásos vadász

Egy (ál)hivatásos (ál)vadásznak. Ne aggódj, maradnak állatok... Elég nagy marhák vagyok az esküd megtagadására utasító főnökkel együtt. Gondolom hiányoztatok az okosítóból, amikor a vadállomány megóvásának kötelezettségéről volt szó.

jägermeister

Ha egy vaddisznó megjelenik a veteményes kertben, végighordozzák a véres kardot a faluban, és keresztre akarják feszíteni a vadászatra jogosultat, mondván a vaddisznónak az erdőben a helye. Ez igaz! Ha egy kutya csatangol a határban, vadgazdálkodási, természetvédelmi, humán egészségügyi kockázat. Amiről persze nem lehet meggyőződni, mivel nem tudják igazoltatni, tb kárttyát kérni stb. A vadászoknak, természetvédeknek miért kell eltűnni, hogy egy állami-

közvagyon-, tulajdon részét bármi veszélyeztesse azért, mert valaki felelőtlenül tartja az ember legjobb barátját? Megjegyzem, az utoljára halálra marcangolt idős asszonyinak biztos nem ez volt az utolsó gondolata. Az országban rengeteg az elcsatangolt kutya és valószínűleg még több lesz hamarosan. A vaddisznó és a kóbor kutya közti különbség, hogy a vaddisznót nem mi engedjük a veteményesbe és mégis a vadászokat hibáztatják. Természetesen jobban örülnék, ha végre keményen megbüntetnék a felelőtlen kutyatartókat és javulna a kutyatartási morál. Sajnos sokszor, miután kiderül, hogy a kutya lebukott és fizetni kellene, a gazda agyoncsapja a kutyát.

Igaz, hogy így van hírértéke a dolognak, és jobb lett volna, ha nem találják meg a kutyákat soha. Gyorsan löni és gyorsan ásní – ha már ilyen álszentek vagyunk... Nem hiszem, hogy az előttem szóló kutyalövés-pártiaknak ne lenne kutyájuk, és ne szeretnék a kutyákat, ezért kár őket pocskondiázni, hiszen egészségesen, vadászként gondolkodnak. Az viszont biztos, hogy azt a vadórt, aki tétlenül végignézi, hogy a kutyák vadásznak a területén, rövid úton áthelyeztetném. Végre egy téma, ami megmozgatta az embereket. Ha már ilyen szorgalmas mindenki, írhatnátok a törvénymódosításhoz is. Kicsit fontosabb, mint a két kutya jogos letartóztatása.

Farkas

Emberek! A gazda megtanulja, hogy a kutyákat be kell zárni. Ha a vadőrök be mernék írni az összes kutya-elejtést, akkor megdöbbennétek a számok hallatán. 20 év alatt több olyan özet találtam, amit élve kibelegtek a kutyák. Általában ezek a szegény növények német juhászok képesek módszeresen levadászni márciusban a lucernásokat, és nem kettő nyúlfit zsákmányolnak. A finom

lelkű, vadórnek tűnő kollégának érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy a ló melyik felén kíván lovagolni. Aki nem tud megkülönböztetni egy dolgozó vérebet, vizslát, az viszont inkább ne vadásszon. A kutya az ember legjobb barátja – amíg úgy is kezelik, gondolják. Ha képzése és tartása nem megfelelő, ellenség is válhat belőle. Arról nem is beszélve, hogy a védett madarak fészkeit ugyanúgy kifosztják, mint más ragadozók. Megjegyzem, hogy külterületen kutyát sétáltatni is csak pórázon lehet legálisan. Ennek szellemében minden kutyát agyonlővők, ami a falu határát 500 méterre elhagyja. Nem a kutya hibája, de ez nem vigasz az apróvad szaporulatának, a megmart gyermekeknek és a tanyákon élő idősöknek. Ezután lehet mocskolódni a kutyavédők részéről. Sajnos még nagyon sok kutyát kell agyonlőni, amire hazánkban a felelős kutyatartás kultúrája kifejlődik. Nem mindegy, hogy ki lőtte agyon a kutyákat? A lényeg, hogy jól tette! 30 éve tartok vadász-kutyákat...

Vadór

...és hány vadat ölt meg a vadásznak mondott rendőr? Aki megöli az ember legjobb barátját, szerintem az bármire képes...és ő a rend őre? Felháborító! Amúgy meg, ha a dolgát tette, akkor miért tüntette el a tetteket? Érdekes...

A kutyák védelmére

Ismét előjött az évtizedes probléma a „kutyatartók” és a „vadászok” között. Sajnos az új törvényalkotók sem sokat javítottak a vitás helyzeten. Az már haladás, ha a „tartóknak” pórázon kell tartani a kutyát, ha a határban járnak. De minek is járnak a határban kutyával, vagy még rosszabb, ha „kutyákkal”?

Öreg Vadász!

A pandamaci szennyese

Mottó: „Könnyebb behatolni a CIA titkaiba, mint valamit a WWF titkairól megtudni.”
Raymond Bonner, The New York Times

Mindenféle leleplező könyveket kiadó világunkban, az elmúlt hónapokban egy Németországban megjelent újabb Fekete Könyv borzolta fel az érintettek kedélyét. Wilfried Huismann német újságíró „A paktum a pandával” című dokumentumfilmjében a WWF (World Wildlife Found), az aranyos kis pandamackóval takarózó környezetvédő alapítvány viselt dolgainak járt utána meglepő eredménnyel. A WDR német közszolgálati csatorna által sugárzott filmet nem sokkal követte a Fekete Könyv megjelenése. A pandások példátlanul heves reagálása még a sokat tapasztalt, sok sajtóbotrányt megélt „öreg könyves rókákat” is meglepte.

A mimozaérzékenységű pandamacisok azonnal a film bíróság általi ideiglenes betiltásának kérvényezésével válaszoltak. A könyv megjelenésekor mosdatlan száju, sajtójogban és jogi csűrös-csavarásban jártas ügyvédek levélben válogatott gorombáskodásokkal, karóbahúzással, keréketöréssel, ló farkához kötéssel fenyegették meg a német könyvnyagykereskedőket. Jóllehet, eddig még jogerős bírósági ítélet nem született, de a szokatlan hevességű ügyvédi roham hatására néhány könyvterjesztő a Fekete Könyvet azonnal levette programjáról! (Nesze neked, Német Alaptörvényben garantált, szólás-, vélemény- és sajtószabadság!) Hasonlóképpen járt a nyolcvanas-kilencvenes években egy, a WWF ügyeire felfigyelt angol újságíró, akit egy igen magas helyről jött telefonhívással lehetetlenítettek el. Leforgatott dokumentumfilmje azóta egy ismeretlen raktár mélyén várja bemutatóját – az angliai szólásszabadság jegyében.

A WWF pandamedvét ábrázoló védjegye az egyik legismertebb a világon, és olyan termékeket jelöl, vagy kellene jelölnie, amelyeket a környezet és állatvilág védelme érdekében, környezetbarát eljárásokkal gyártanak. A pandás védjegyet bizonyos WWF szerint definiált környezetvédelmi feltételeknek eleget téve vásárolhatják meg az iparvállalatok. Ez a könyv szerzője szerint azonban nem egyéb, mint a középkorvégi lelkiismeretet megváltó búcsúcédulák legújabbkori feltámasztása a zöld ideológia jegyében.

További súlyos vádpont a WWF és egyes, a környezetvédelem szempontjából kétséges, például génmanipulált növényekkel termelő multinacionális vállalatcsoportokkal való anyagi és személyi összefonódása, illetve összejárása. Éppen az ilyen támadhatóság miatt a Greenpeace semmilyen adományt sem fogad el iparvállalat-

októl. A környezet állítólagos megóvása érdekében a tájékozatlan adakozók megtevesztésével folyik az adományok gyűjtése és a WWF öntömjénezésig menő fáradhatatlan reklámozása a profi reklámügynökségek segítségével, úton-útfélen. A WWF első sikeres pénzügyi akciója során 1961-ben egy angol reklámügynökség sokkoló hatású képei láttán angolok tízezrei nyitották meg a buksájukat Gertie, az orrszarvúbébi megmentése érdekében. Nagy kár, hogy az anyagilag eredményes kampánykezdet után csak 12 évvel később kezdett el csordogálni némi pénz az elárvult, és azóta már felcseperedett orrszarvúknak. Nem véletlenül róják fel sokan

a WWF zavaros pénzügyeit, ugyanis a becslések szerint az adományok és támogatások közel fele bérekre és honoráriumokra megy el. Az Egyesült Államokbeli WWF igazgatója több mint félmillió dolláros éves fizetést kap, ami az ottani viszonyok között kiemelt jövedelemnek számít! Egy

korábbi udvariasan megfogalmazott könyvvizsgálói jelentés szerint a pénzügyek átláthatósága „erősen hagy maga után kívánnivalót”. Szintén hatásos volt a majna-frankfurti állatkert igazgatója által a Serengeti „megmentése” érdekében rendezett kampánya. Nagy kár, hogy a Serengeti Nemzeti Park állatvilágának megóvása érdekében a közel 4000 éve őslakos maszáj pásztorokat ebrudalták ki őseik földjéről,

mert a fehér ember „szakvéleménye” szerint a természetben élő, természetből élő természeti népek jelentik a legnagyobb veszélyt a természetes környezetre! Valószínűleg csak az odalátogató vastagpénzű fehér túristákat zavarta a „bárdolatlan” és „barbár” őslakosok látványa. A Ngorongoro kráterben lakó többi maszáj pásztor sem járt különkülön, akiknek csak napjában egyszer engedélyeztetik a belépés őseik földjére, mert állítólag legeltetésükkel megterhelik a természetet. Ezzel szemben a fotószafrin résztvevő, több tucat terepjárón a kráterben fel s alá döbörgő, vadat nyugtalanító turista nem jelenthet terhelést, éppúgy mint a kráter peremén épült luxusszálloda sem! Kísért a régi szép gyarmati idők szelleme!

A WWF szintúgy a szívén viseli a kihalásra ítéltnek mondott tigris sorsát Ázsiában. A felemelő cél érdekében tigriszrezervátumokat hoztak létre, ahonnan az őslakosokat kihalóbólították, mehetek a legközelebbi város nyomortelepére, vagy gyűjthetik az elefántganét, amelynek rostos anyagából papírt és egyéb szuveníreket készíthetnek az odalátogató fehér túristáknak, de ősi életmódjukat nem folytathatják. Az elefántgané-feldolgozó üzem a jólelkű és megértő WWF anyagi támogatásával jött létre! Szép új zöld világ! A tigriszrezervátu-

mokba pumpált pénz pedig vagy korrupt helyi tisztviselők zsebében landol, vagy értelmetlen tigris telemetriás kutatásokra fordítódik, jól lehet időről-időre néhány tigris az altató túladagolásába pusztul bele!

A legutóbb Botswanában elefántvadászaton kapott spanyol király, aki egyben tiszteletbeli WWF elnök, az afrikai elefántokra irányította a reflektorfényt. A kihalóban lévőnek mondott elefántokból Afrikában több mint elég rója ösvényét, és ha a jelenlegi engedélyezett kilövés tizszeresét lőnék évente, az sem veszélyeztetné az elefántpopuláció fennmaradását! A további megválaszolatlan kérdések számát gyarapítja, hogy kiknek a zsebeibe is kerülnek a lödiják? Ezzel szemben remekül lehet pénzszerzési kampányokat folytatni az állítólagosan kihalni készülő afrikai elefántbőrből fotogén képeivel, miközben az ügyben érintett kárvallott afrikai szegényparasztnak homlokegyenest ellenkező a véleménye ebben a kérdésben!

A WWF és Huismann között dúló nyilvános iszapbirkózás idején tette közzé Enoch zu Guttenberg a Frankfurter Allgemeine Zeitung

hasábjain nyílt levelét, amelyben mint a BUND (Német Természet és Környezetvédő Szövetség) alapító tagja számolt le zöld múltjával. Írásában emlékeztet a BUND egyik kérdéses gyakorlatára; ha bizonyos összegeket átaltak egy, a BUND-hoz közelálló alapítvány javára, akkor a BUND eltekintett a projektek bírósági megtámadásától. A perlekedők közötti első júniusi többórás ütésváltás során a kölni tartományi bíróság elnökhasszonya emlékeztette a WWF-t a kritikus hangok elviselésének kötelezettségére.

A bíróság – a német bírói gyakorlatnak megfelelően – a felek jóindulatú megegyezését javasolta a vitás megfogalmazásokkal és kitételekkel kapcsolatban. Július végén a német sajtóban már megszelleztették a WWF-nek és a könyv kiadójának, Random House-nak küszöbön álló egyezségét: a Fekete Könyv első kiadása szabadon forgalmazható, a második kiadásban közel húsz megfogalmazást meg kell változtatni, de a könyv kritikus alaphangja az általa érintett kérdésekben változatlan maradhat! ♡

A láthatatlan vadász

Ha életünkben először szabadságra érkezünk Becsuánaföldre, ahol már a repülőtéren udvariatlanul fogad az útlevélkezelő, az Air Betsuán földi utaskísérői undokak, a repülőtéren a mogorva pénzváltó rablóárfolyamon váltja nehezen összekuporgatott pénzecskéket, majd az előre lefoglalt és kifizetett szállodában a faragatlan portás ingerült mozdulattal dobja a szobakulcsot a pultra, könnyen kimondatik a sommás ítélet a neveletlen becsuánaföldiekről. Hosszú téli estéken, a Becsuánaföldön készült képek mutogatása közben pedig jó dramaturgiájú rémtörténetekkel lehet vendégeinket a faragatlan becsuánokkal szörnyűködtetni. Könnyen megszületik az előítélet Becsuánaföld lakóiról, amely már kiterjedt baráti társaságunknak köszönhetően szájról-szájra száll, mint a népdal.

Hasonlóan könnyen születik meg a nagyközönség előítélete a mai magyar vadásztársadalomról is!

Az elmúlt hetek-hónapok során a magyar sajtóban többször fellángolt a vita a fegyvertörvény módosítása kapcsán, és hasonlóan felizzottak a kedélyek egyes vadfajok vadászhatóvá tétele körül is. A kommentárok egy része mindkét kérdésben a már az unalomig ismert nagyvárosi dogmatikus sötétzöld álláspontot tükrözte, a kommentárok nem elhanyagolható hányada azonban a vadászokkal kapcsolatban szerzett rossz tapasztalataik fényében bírálta – sajnos sok esetben nem alaptalanul – a hazai vadász-

társadalmat. A vadászokkal és vadászattal kapcsolatos előítéletek és negatív vélemények természetesen azonnal kiváltották a vadászok felháborodását, akik levegő után kapkodva olvasták az interneten megjelent bírálatokat. Ha minden rendben lenne a vadászok háza táján és vadászterületein, akkor könnyen hárítható lenne a felelősség a vadászattal ellentétes hangulatért a zöldekre és egyéb ideologikus alapokon fungáló védjegyekre, de sajnos ez nem így van. Az ismert közmondás szerint fekete bárányok mindenütt vannak, így még a vadászok között is.

Azonban Magyarországon jártában-keltében sok érdekes, tanulságos, szájhagyomány útján terjedő történetet hallhat a kíváncsi vándor, önző, etikátlan, vagyonokat érő fegyverekkel gátlástalanul lövöldöző, vadászvizsgát tett puskás emberekről. Egyes, a jéghegy csúcsát jelentő „saftosabb” esetekről, és a többi, a vadászok köreiben nem kíváncsi jelenségekről a Vadászlap is már többször beszámolt.

Egy pár ezer lelkes faluban éppen elég, ha csak egyetlen egy vadászrambó folytatja áldatlan vadászati tevékenységét és mivel a falubeliek csak ezt az egy, önmagát vadásznak kiadó puskás embert ismerik, azonnal kész az összes többi magyar vadászárról alkotott ítélet! A vadászok rossz híre ilyen esetek láttán a falubelieknek és a szemtanúknak köszönhetően a fénynél is gyorsabban terjed, értékes muníciót szolgáltatva a vadászatot ellenzők széles és egyre gyarapodó táborának!

Egy ideológiai alapon előítélettel terhelt embert, akinek esetleg még saját rossz tapasztalatai is vannak a vadászokkal kapcsolatban, már nagyon nehéz meggyőzni a vadászat testet-lelket edző, üdvöztető, társadalmilag-gazdaságilag hasznos voltáról! Ő már csak a vadászrambót fogja látni ezután minden vadászbán!

Az ilyen mohó, lödühös, vásárnapi puskás embernek köszönhetően válik hiábavalóvá a magyar vadásztársadalom 99 százalékának minden nemes törekvése és erőfeszítése! A fennmaradó egy százalék felelős a magyar vadászat rossz sajtójának 99,99 százalékáért!

A becsuánaföldi nyaralásunk alatt csak néhány becsuánnal találkoztunk, akik udvariatlanok voltak, jóllehet a becsuánok jelentős többsége jól és becsületesen elvégzi munkáját, pontosan fizeti adóját és példás családapa vagy családanya, de az első felületes benyomások alapján hamar megszületik a kiránduló felületes előítélete a faragatlan becsuánról, amit már a későbbiek során igen nehéz eloszlatni. Azzal a derék, külföldi számára láthatatlan becsuánal éppúgy nem találkozik az utazó Becsuánaföldön, mint Magyarországon azzal a bizonyos, a nagyközönség számára láthatatlan derék magyar vadással.

És néhány felelőtlen kocavadász miatt így válik hiábavalóvá az egész magyar vadásztársadalom minden erőlködése egy pozitív arcú felépítésére.

Bálint Elemér

Dánul vadászni

A germán nyelvcsaládba tartozó és a német beszédhez szokott fülnek lágyan hangzó dán nyelven a „jæger” szó – éppúgy ejtendő, mint a német „Jäger” – ami vadászt jelent. A vadászatot dánul „jagt”-nak hívják, míg „vadászni” főnévi igenévként a „jage”. A dániai Ulfborgban, július első hétvégéjén a Carl Zeiss Sports Optics, a J. P. Sauer und Söhne, valamint a GECO jóvoltából sor került az európai szakújságírók számára rendezett I. Target Field Shooting hétvégére, amit talán legjobban magyarul vadászati tereplövészetnek lehetne fordítani.

Miután kanyargós légi utakon minden meghívott gépe lágyan landolt a billundi repülőtérre, a főrendező Armin kiterel bennünket a parkolóban várakozó fekete kisbuszhoz. A busz mellett türelmesen ácsorog kackiás bajuszú sofőrünk, kifogástalanul vasalt, hibátlan szabású fekete öltönyében, villogó fehér gallérral és kézelővel. Első pillantásra egy szolid árjegyzékkel dolgozó, megbízható temetkezési vállalkozó benyomását kelti, akinek mindig van néhány biztató szava a hátramaradottakhoz, miközben felveszi a megrendelést és kitölti a szükséges nyomtatványokat. Közel másfél órát buszozunk parányi, rendezett falvakon és takaros dán kisvárosokon keresztül végcélunkhoz, a Dánia nyugati partjainál fekvő, közel 800 hektáros egykori katonai lőtérre. Mindenütt gondozott, az utolsó négyzet-

**Beavatás
a .50 BMG kaliberű puskával**

méterig gondosan megművelt földek a szemhatárig.

A síkvidék monotóniáját fenyvesek és takaros tanyák enyhítik, mintha az egész tájat az IKEA formatervezői álmodták volna meg LEGO-kockákból. A fenyvesekkel öltet lőtérre, azaz dánul a „skyttecenter”-be, érkezve azonnal megkezdődik a honfoglalás. Négyágyas, két emeletes ágygyal berendezett szobácskákban van a szállásunk, a hangulat átmenet az úttörőtábor és a túlkoros fiúcskák játszótere között, némi katonás mellékizékkel. Minden ágyra gondosan ki van készítve egy gyári új Sauer 202-es puska, „Elegance” kivitelben, .308Win. kaliberben, Zeiss 3-12x56 ASV+ távcsővel felszerelve – és belőve. Egy német mondás szerint a puska a katona és a vadász menyasszonya. Így közelebbi ismeretséget kötünk újdonsült hétvégi „menyasszonyunkkal”, aki társunk lesz sikerben és balszerencsében. Puritán szállásunkon minden szobában és a folyosón lévő egyetlen fegyverállványon puskák és töltényes dobozok hevernek festői összevisszaságban. A látványtól egy magyar, vagy német rendőr azonnal hideglelést kapna, és a különleges bevetési egységet hívná, aki bilincsbe verve vinné el az egész kompániát, de szerencsére Dánia toleráns ország, ahol mindenki szabadon hódolhat elmebajának.

Szombaton, reggeli után – az előzetesen kiadott programnak megfelelően – mindenki belővi, illetve „finomra hangolja” újdonsült „menyasszonyát”, majd a kiscsoportos foglalkozások következnek. Megismerkedünk gyakorlatban a GECO két legújabb lövedékével és hatásmechanizmusukkal. A lőtéren kipróbáljuk az idei IWA-n bemutatott félautomata golyós Sauer 303-ast, műanyagból készült lyukas tussal, a vadászok közkívánságára módosított elsütéssel. Megismerkedünk a fenyves kerekerdő közepében fekvő vadász-tereplovészeti pályával, amelynek összes területe közel 150 hektár. Több pályán 50 métertől 400 méterig vannak elhelyezve a már német lőterekről megismert róka, vaddisznó, zerge, őz, vagy szarvasalakú céltáblák. Politikailag inkorrekt módon még támadó medve alakú céltábla is van! Könnyítésként bemondják a cél távolságát, mi szorgalmasan tekergetjük a céltávcsővön az ASV+ állító tornyát és láss csodát, kellő koncentrációval, hátizsákon feltámasztva fekvő leadott lövés esetén még a 350 méterre lévő vaddisznó is „helyben marad”! Ezek után következik a mesteriskola a hatszázask pályán. Itt azonnal 200 méteren kezdünk és

„Minimális” lőszer állt rendelkezésünkre...

százméterenként „emeljük a tétet”. Legvégén egy méterszer-méteres acéllemezt kell 600 méterről eltávolítani, ami ilyen bemelegítés után már nem tűnik lehetetlen feladatnak, spanyol-olasz-német-magyar összeállítású csapatunk minden tagjának megvan a sikerélménye.

Az est fénypontja az .50 BMG kaliberű, az angol Accuracy International által gyártott, tekintélyt parancsoló külsejű mesterlövész-puska kipróbálása a 600 méteres pályán. Mindenkinek csak egy lövés jut, – 12 euró – a hüvelyeket emlékebe ellopni tilos! Először bemelegítésként egy .338 Lapua Magnum kaliberű, harcias külsejű Blaser 93-mal lövünk, szintén 600 méterre. Megrázó élmény az .50 BMG, a csőszájfék ellenére elsütéskor szinte hátratulja a fekvő lövést. Ez a kaliber már embert kíván! Ezért többen ódzkodnak a kipróbálásától, ami itt és most felér egy beavatási szertartással. Azonban lövéskor derül ki, hogy a lövést nézni jóval riasztóbb, mint lőni vele. (Tájékoztató: a .50 BMG torkolati energiája átlagosan 17500 Joule, míg a .308 Win. energiája csak kb. 3500 Joule!)

Vasárnap reggel hatkor ébresztő, hétkor reggeli, majd nyolckor gyülekező, mindenki teljes „menetfelszerelésben” jelenik meg puskával, az előre ajándékba kapott, kispárnával kitömött lódenhátizsákkal és a célzó-háromlábbal, amiről utólag kiderül, hogy használhatatlan, mert nyaklik-nyeklik. Egy kapanyél hasznosabb lett volna! Ismét összeáll tegnapi csapatunk és Arminnal, bandagazdánk vezetésével nekivágunk a kijelölt Field Target pályáknak. Az első pályán először fekvő négyes lövünk rókára, 100 méterre, majd levetetik velünk a céltávcsövet és nyílt irányzékkal ismét négyet lövünk az 50 méterre lévő malacra. Ezután kiértékeljük az eredményeket, leragasztjuk a lyukakat, Armin elkönyveli a találatokat, felszerelkezünk és nyargalunk tovább a következő pályára. Itt négy lövést adunk le ülve egy őzbakra, száz méterre, majd Armin távolságmérése alapján újabb négy lövés következik a 244 méterre fatönkön ülő rókára – és imigyen vándorunk a csodálatos dán fenyveserdőben pályáról-pályára, lövöldözve. Sorra kerül szinte az összes vadfaj, minden távol-

ságban és az összes létező testhelyzetből lövünk. Vezetőnk egy Zeiss 8x56 RF távcsővel megméri a lőtávolságokat, mi beállítjuk az ASV+ tornyát, aki mégis elfelejtené, az legkésőbb a találatok kiértékelésekor a céltábla előtt édes anyanyelvén éktelenül káromkodhat feledékenységé miatt. Ekkor derül ki, hogy érdemes volt tegnap reggel egy jó félórát elpepecselni a céltávcső finombeállításával és szinte centiméter pontosságú belövésével, aki ezt elmulasztotta, vagy hanyagul csinálta, most megnézheti az eredményeit! Az ASV+-nak köszönhetően – a jól méretezett .308 Win.-hez tartozó gyűrűnek – kiválóan működik. Egyik erdei állomáson meglepetésünkre egy támadó kafferbivalyt kell „leküzdenünk” a .458 Lott kaliberű Sauer 202 Hatari segítségével. A skandinávok kedvenc céltárgyára, a futó jávorszarvasra lövéskor egy másik Sauer modell, a félautomata 303-as veszi át a főszerepet. A „jávör” 100 méter lőtávolságban „kivált” az erdőből és megáll, ekkor kell szabadkézből az első lövést leadni, majd ezek után átvált a nyiladékon, és közben kell másodszor rálőni. Ezután következnek az obligát, nyiladékon átfutó vaddisznók, majd legvégül könnyű levezetésként sajgó vállunknak, következnek 30 méterről a nyílt irányzékkal, szabadkézből lőtt céltáblára kitett korongok. Már jócskán elmúlt dél, mire végzünk a katonai járőrversenyre emlékeztető, közel 8 kilométeres terepgyaloglással és céllövészettel. A fejekben már kezd derengeni a skandináv vadászok legendásan kiváló lökészségének a magyarázata! Svédországban a vadászbizonyos kiváltáshoz igazolni kell egy minimális lövészeti teljesítményszintet is! Az elmúlt két nap során fejenként legalább 500 lövést adtunk le, egyesek válla a szírvány összes színében játszik. Ebéd után az „alakuló téren” eredményhirdetés következik, majd előáll a fekete busz temetkezési vállalkozónak öltözött sofőrjével, és az első szállítmány indul a repülőtérré.

„Uram, megtiszteltetés volt számomra, hogy az Ön társaságában durrogathattam.” – fordulattal röhögve búcsúzkodunk egymástól, és legkésőbb Amsterdamban elválnak légi útjaink. 🐾

Nem jól van ez így!

Biztonság a vadászatban és a lövészetben

Mottó: „Az senkit nem zavar, ha egy vadászatban valaki nem jól lő, de senki sem tűrheti a veszélyesen lövöldözőt!” Ha mi, vadászok magunk között vagyunk, felesleges egymásnak bizonygatnunk, hogy a vadászat tevékenysége összefügg a puskáhasználatával.

A jó löspont, vagyis a szakszerű, kulturált és mindenekelőtt biztonságos fegyverhasználat tehát építőeleme, mi több fontos sarokköve a vadászatnak.

Nem kell tehát tovább bizonygatni azt sem, hogy a löspont témakörnek alapos ismerete nélkül bizony a vadászat egész felépítménye ingatagga válik.

A Vadászlap tavaly szeptemberi számában már írtam a szakember és tanítványképzés silány voltáról, annak gazdátlan állapotáról. Elmondtam a véleményemet a koncepciótlan, találatcentrikus vizsgarendszer semmi-revalóságáról, az eme rendszer mögé „besimuló”, gyatra „lőoktatás” káros mivoltáról.

Az országban járva-elve, bizony kevés helyen láttam azt, hogy a találatcentrikus követelményrendszer kereteit szétfeszítve a biztonságcentrikus lőoktatás prioritása alapján – a helyes irányba elmozdulva – szervezték meg a képzést. Ezekben a helyeken (a 2 már többes szám) a találatcentrikus és a biztonságcentrikus követelményrendszer között lévő két legfontosabb különbséget ismerték fel:

1. A találatok nem tükrözik a biztonságos fegyverkezelésben való jártasságot.

(Ellenkező esetben nem látnánk jó találatokat elérő lövőket a fegyverükkel veszélyesen manőverezni, az éppen elégséges eredményt elért kezdőkről meg nem is beszélve.)

2. Nem nélkülözhető a megfelelő hozzáállás elsajátítása.

Az első pont a helyes gyakorlás fontosságáról szól.

A találatcentrikus vizsga és oktatási rendszer fő célja, hogy egy sablonos skeet-pályán valaki elegendő találatot érjen el.

Ebben az esetben tehát 3-4 féle, közel hasonló korongra való lövés technikáját oktatják, mert a vizsgán egy minimálisan elérendő számú találat formájában azt követelik meg. Ennek semmi köze nincs a biztonságos fegyverkezeléshez, amely az oktatás és vizsgáztatás fő célja kellene, hogy legyen.

Ha például valaki 2 éven keresztül, minden nap szorgalmasan gyakorol, könnyen lehet, hogy minden elébe dobott vizsgakorongot eltalál. Ekkor a lövőtechnikában való jártassága nyilvánvaló lesz, de korántsem biztos, hogy a biztonságos fegyverkezelésben való jártassága is ilyen magas fokú lesz.

Ha a vadászatról van szó, a puskával történő mindennemű gyakorlást meg kell, hogy előzze a helyes hozzáállás felismerése, a helyes mentális attitűd elsajátítása. A lőtérren, hozzáértő oktatók körében elsajátított helyes hozzáállás a baleset megelőzésének egyik legfontosabb tényezője.

Ennek elsajátításához két dolog elfogadása szükséges:

1. Baleset velem is történhet. (Okozhatok vagy áldozata lehetek)

2. Mindig aktívan kell dolgoznom és gondolkodnom a megelőzésén.

E két fő dolog az alábbiakat követeli meg:

- Ismeret, tudás (éberség és motiváció)
- Folytonos gyakorlás
- Speciális szabályok – amelyek folytonosan emlékeztetnek bennünket arra, hogy mit kell tennünk.

Az emberi hanyagság a szabályok megszegéséhez vezet, amely a helytelen attitűdből fakad.

Az emberek:

- Nem hajlandók elfogadni azt, hogy balesetet okozhatnak, vagy szenvedő alanyai lehetnek egy balesetnek.

(Pszichésen ez a legfontosabb!)

- Saját gyakorlottságukat túlértékelik.
- Nem annyira éberek vagy tartják a dolgokat olyan fokú kontroll alatt, mint gondolják.
- Tudásuk, ismeretanyaguk nem teljes, vagy a cselekedeteikben az nem tükröződik teljes egészében.

- A motivációjuk nem megfelelő.
- Nem kívánják gyakorolni a biztonságot.

Ezek alapján kész csoda, hogy eddig nem történt velük baleset.

Példaként – kisarkítva:

- ha egy vaddisznóhajtáson elállóként valaki azért nem adja le a lövést, mert a céltávcsőben észreveszi a szomszédos lőállásban álló vadásztársa narancsszínű kalapszalagját, ott – a kalapszalagon kívül - nagy valószínűséggel egy lövés leadásának minden előzetes feltétele hiányzik.

Beláthatjuk, hogy a mentális felkészültség a megelőzés elengedhetetlen része.

Megismerése nem elég, csak annak helyes felismerése által elvégzett gyakorlás, majd a kellő mennyiségű gyakorlás által megszerzett biztonságos fegyverkezelésben való jártasság vezethet eredményre.

Egy vizsgán pedig ezt kellene mérni!

Általánosságban fegyverrel a kezünkben a mottó a következő lehet:

„Biztonságosnak lenni – a magam és a mások számára- és biztonságosnak látszani, azaz mások számára azt mindig egyértelműen láthatóvá kell tenni.”

A biztonságos fegyverkezelés helyes mentális állapota azzal a pillanattal kezdődik, amikor a gondolat megfogalmazódik bennünk, hogy egy fegyvert a kezünkbe veszünk, felvesszük valahonnan, vagy átvesszük valakitől, és tart addig, amíg azt le nem tesszük, vagy át nem adjuk. A biztonságos puskaforgatásban jártas ember első gondolata – mielőtt még a puskájához nyúlna – a puská tölthetlenségének ellenőrzése, majd ennek megtörténte után az avval való tevékenysége közben a csőtorkolat iránti éberség örökös fenntartása, majd ha a puskával kapcsolatos cselekvését befejezte, annak letétele, vagy átadása előtt a tölthetlenség ismételt ellenőrzésére köteles.

Nem akkor kell tehát elkezdünk a biztonságos fegyverkezelésen gondolkodni, amikor a lőálláson állva a vad megjelent. Mint ahogy egy egész napos nyúlstráf után sem „felejtethetjük el” – fáradtságra „hivatkozva” – kiüríteni a puskánkat. Könnyen beláthatjuk tehát, hogy a helyes hozzáállás (mentális attitűd) a biztonságos fegyverkezelés alapja.

A londoni Professzionális Lőoktatók Szövetségének (APSI) tananyaga nagyon egyszerű, közérthető fogások alapján segíti az egyént a helyes mentális attitűd felismerésében, majd annak elsajátítása után a biztonságos fegyverkezelésben való jártasság elsajátításában. Bárki, aki oktatással foglalkozik, egyetért velem abban, hogy soha nem vagyunk túl fiatalok, vagy öregek ahhoz, hogy bizonyos új ismereteket – például a helyes, biztonságos fegyverkezelést – megtanuljunk. A jelent felismerve, azon túltekintve mi lehet a megoldás?

Véleményem szerint – persze könnyen ráám foghatják, hogy hazabeszélek – a jó irányú változásban az oktatásé a kulcsszerep. Az egyik legfontosabb teendő tehát a lőoktatás teljes átszervezése, a gazdátlan állapot felszámolása.

Egyetértés kell, hogy legyen abban, hogy a jó lőoktatás jelentőségét, mint a vadászatra való felkészítés minden formájának

alapját, nem szabad alulértékelni. Különösen képpen azt, hogy szükség van a lőoktató képzés egységes rendszerére, hogy ezzel garantált legyen az oktatók teljesítményének minősége. A helyes oktatóképzés megóvja a jelenlegi és leendő lövőket attól, hogy képzetlen oktatók, vizsgáztatók kénye-kedvének legyenek kitéve, akik negatív hatással volnának a fejlődésükre mind biztonsági és technikai oldalról, mind pedig pedagógiai, és pszichológiai szempontból.

Egyetértés kell, hogy legyen abban, hogy egyrészt a vadászat és lősport biztonságos művelése váljék a fő céllá, másrészt törekedjék arra, hogy e fő cél mentén a vadászat és a lősport hazánkban visszanyerje tradicionális és népszerű formáját, egyúttal növelje az oktatók rangját és képzettségét, akik a vadászat és lősport szerves részét képezik. Ilyen módon a tevékenységük által a vadászat színvonala, annak biztonsága javuljon. Az ügyet magára vállaló „gazda” megtalálása

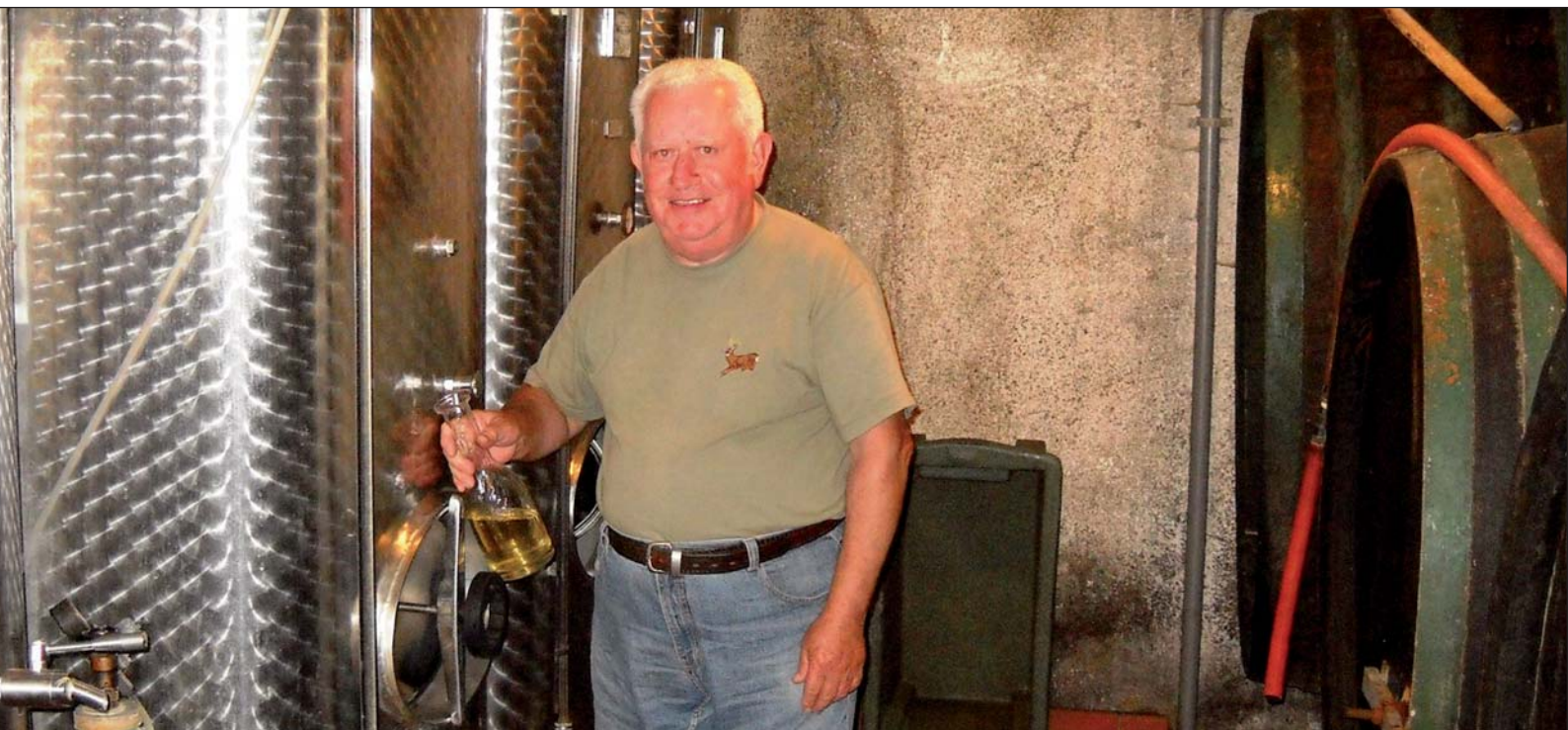
által a cél, a professzionális módon művelt, a szakma csínját-bínját ismerő, pedagógiát és pszichológiát helyesen alkalmazó, kommunikációjában barátságos, de határozott modorú, a szakma etalonjaként nyilvántartott tisztességes lőoktatás alapelvei szerinti lőoktatók képzése. Majd az újfajta képzés fontosságát szem előtt tartva, az alant ragadt perspektívánkból a jövő magassága – a fiatal generáció – felé tekintve megállapíthatjuk, hogy a jövőnk alapja ott van bennünk elrejtve, miként a vadászat és a lősport jövőbeni szilárd alapja is.

Ebben az elgémberedett állapotunkban, sanyarú helyzetünket felismerve, önértékelésünket helyrerakván, – ha továbbra is hallgatásba burkolózunk –, vajon kit csapunk be? Önmagunkat? Talán... de mégsem egészen, mert a fiatalokat is, azaz a jövőnket is!

SZOLLÁR ANDRÁS

szollar.andras@sollarys.hu

Muravidéki kiruccanás

Régebben, az országhatárhoz közeledve, összeszorult az ember gyomra. Az utazó gyanús személy, az útlevél- és vámvizsgálat megalázó tortúra volt. Életem meghatározó évtizedeit a szétszabdaltság korában éltem, a határ még az úgynevezett „baráti országok” között is lélektani szögesdrótként feszült. Elemi erejű élmény hát számomra, hogy most már számos határon megállás nélkül juthatunk át. Jelen esetben mi most Szlovéniába érkezünk meg így...

Bajánsenyét elhagyva, a Kerka-folyó völgyében, a páneurópai vasúti közlekedési folyosó részét képező, nemrégiben épült vasúttal párhuzamosan haladva léptünk be Szlovénia Muravidék elnevezésű régiójába. Ennek a szelíd, tagolt, gondosan ápolt, dimbes-dombos tájnak a nagyobbik része a történelmi Zala, kisebb része Vas megyéhez tartozott egykoron. A nemzetiségileg vegyes lakosságú terület részét képezte 50 kilométer hosszan és 5-15 kilométer szélesen

húzódik a két ország határvonala mentén. Magyarok mintegy 30 községben élnek, tucatnyiban pedig meghatározó a számarányuk. Kustanovci, ahová igyekszünk, nem tartozik ezek közé. A magyarság közéleti és kulturális központjának számító Lendvától 43, a magyarok által már csak „jelzészzerűen” lakott Muraszombattól 15 kilométernyire vagyunk. Horvát Ferenchez (alias Franc Horvathoz) igyekszünk, akit én magyarországi, Dráva-menti vadászatai alkalmával ismertem meg, s akihez útítársaimat, vadászbarátaimat – Varga Istvánt és Vertkovci Lászlót – rokonai szálak is fűzik.

Régtől érvényes, szívélyes meghívásnak teszünk eleget. Horvát Ferenc sokáig Muraszombaton élt, messze földön híres vendéglője volt, de megunta a hajszát, és már az alig több mint 20 ezer lakosú városkát is nagynak, zajosnak érezte. (Gondolom, már csak azért is, mert 17 évig Ausztráliában élt és dolgozott, méghozzá hajnaltól, hajnalig, egyszerre három munkakört is betöltve...) Kiköltözött hát a szőlejebe, Kustanovci külterületére. A kibővített, komfortossá tett, igényesen felszerelt épülethez (bepulolásának előkészületei éppen most zajlanak), korszerű mezőgazdasági gépek, borászati eszközök, sőt egy tágas kertben

tartott dákák is tartoznak. A ház a vadászterületen áll, teraszáról őzeket, szerencsés esetben szarvasokat is látni.

De egyelőre mi most a házra látunk rá. A Muraszombat felé vezető útról letérve, autónk szelíd lejtésű serpentin kanyarog úti célunk felé, mely egy szépséges völgyben áll. Horvát Ferenc és szlovén felesége, Emilija már a ház előtt vár ránk, egy kis késésben vagyunk ugyanis, ami egyáltalán nem tesz jót a roston sült húsoknak...

Citromos pálinka a „belépő”, majd a pincébe megyünk, amely tulajdonképpen egy jól temperált, szobányi, alagsori helyiség, melyet az acélból készült, rozsdamentes tartályok egy kis üzemhez tesznek hasonlatossá. A hőmérsékletet alacsonyan tartó, levegőtől elzárt reduktív technológia üde, élénk fehérborokat produkál. Az 1,2 hektáros szőlőterületen rajnai rizling és chardonnay terem. A bornak Szlovéniában sincs ára, mondja vendéglátónk, miközben italt csorgat a lopóból a poharainkba. De így legalább több jut nekünk, teszi hozzá nevetve. Koccintunk, s pohárral a kézben, mindjárt meg is fogalmazódik a hely szelleme által diktált közös „életfilozófiánk” első tétele, miszerint az élet célja és értelme aligha lehet más, mint az, hogy szép legyen...

A ház mellett, annak falához illeszkedve, udvari, sütés-főzésre alkalmas kemence áll, mely felett cseréptető, oszlopokon nyugvó, nyitott „küülő” nyújtózkodik. Akármilyen hosszú asztal is elfér alatta. Gyakoriak a vendégek ezen a portán. Nincs vadászat közös étkezés, baráti poharazgatás nélkül. Nálunk se ritkák az ilyen események, déli szomszédainknál – szerbeknél, horvátoknál, szlovéneknek – azonban a társas vadászat egy sajátos szendvics, amely két hosszan elnyúló, bőséges étkezés között egy kis vadúzásból áll...

Falatozás közben a két ország vadászati hagyományai, törvényei és lehetőségei közötti azonosságokról, illetve különbözőségeiről beszélgetünk. A legfontosabb azonosság: a vad Szlovéniában is az állam tulajdona. A vadászatot, mely hatóságilag jóváhagyott hosszú távú és éves tervek alapján zajlik, a vadállományok fenntartását szolgáló eszközként értelmezik. A vadászok vadásztársasági keretek között üzik szenvedélyüket, a vadásztársaságok minimális létszáma 15 fő. Külföldi állampolgár csak akkor lehet vadásztársasági tag, ha állandó lakhelye van Szlovéniában. Az első olyan információ is a vadásztársaságokkal kapcsolatban hangzik el, melyre felkapjuk a fejünket, nevezetesen az, hogy aki sikeres vadászvizsgát tett, azt kötelező felvenni valamelyik vadásztársaságba...

Vendéglátónk a magyarországi vadásztársaságokra, vadgazdálkodásra tereli a szót: a nálunk tapasztalt vadbőség és trófeaminőség, melyet a nagytáblás mezőgazdasággal, a kiterjedt erdőkkel és a szakszerű vadgazdálkodással magyaráz, csodálat és irigység tárgya a szlovéniai vadászok körében. A vadlétszám és a vadkár ma már egymástól elválaszthatatlan tényezők. Szlovéniában is „a vadászterület üzemeltetője” (tehát a vadászatra jogosult) felel a vadkárokért, a törvény ugyanakkor egyértelművé teszi a gazdák védekezési kötelezettségét is. Azokon a területeken, amelyek nem részei egy-egy vadászterületnek, az állam fizeti a vadkárt. A Muravidéken egyébként az őzek szőlők-

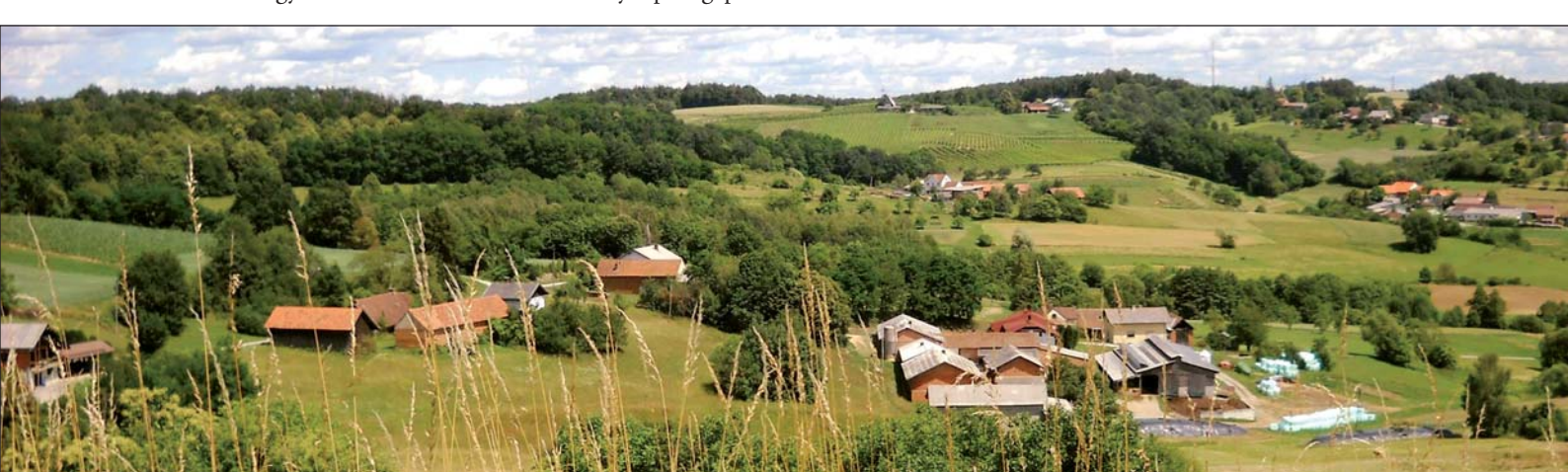
ben, gyümölcsösökben „elkövetett” károkozása a jellemző. Az őzállomány dinamikusan növekszik, szarvas viszonylag kevés van, és egyelőre a vaddisznó-létszám sem okoz különösebb gondot. A Muravidék egyébként hagyományosan apróvadás terület volt, ám fogoly már régóta nincs ott sem, és sajnos, a nyúl- és fácánlétszám is csökkenő tendenciát mutat.

Lassan megtörik a nap ereje: megnézzük hát belülről is a házat, majd a dákert is. Horvát Ferenc trófeagyűjteménye nem kelt irigységet a magyarországi vendégekben. Hat szarvasagancsot (talán ha egy éri el az ötkilós súlyt...), néhány őztrófeát és egy jobb vaddisznóagyart veszek „létárba” hirtelenjében. Vannak dámlapátok is, de azok is nagyon szerény méretűek. Ide még nem gyűrűzött be a rekord-szemlélet, az éremmánia, mondja házigazdánk a tőle megszokott derűvel, igaz, teszi hozzá, errefelé ritkán is találkozok a vadász tízkilós vagy még annál is nagyobb agancsú bikákkal...

A közel kéthektáros dákert közvetlenül a lakóház mellett terül el. Bokros, füves térség, kevés fával, az épülettől távolodó, enyhén emelkedő domboldalon. A dákerek most éppen a kert felső végében tanyáznak, a fényképezőgép hatáskörén túl. Kedvem

lenne felkapaszkodni hozzájuk, Horvát Ferenc azonban visszatart: ne sokkoljuk őket, minden tehénnek borja van. Immár húszéves a kert. Hat egyeddel kezdődött a program, most éppen kétszer annyian vannak, és többen nem is nagyon lehetnek, mert behatárolt az élettér. A szaporulat hasznosításra, értékesítésre kerül. Éppen kérdezni akarom, hogyan, miképpen, ám Ferenc megelőz: uzsonnára mindjárt dák-szalámit kapunk majd Emilijától...

Előtte persze, ismét egy pohárka pincehideg bort. Párás falú pohárral a kézben a legalkalmasabb feltenni az elkerülhetetlen, közhelyes kérdést, miszerint mi volt eddigi élete legemlékezetesebb vadászélménye? Hát, az is egy dákerről szól – mondja – egy dámbika elejtéséről. Még hozzá itt történt, a ház közvetlen közelében. Alig hitt a szemnek, mert, hogy jött egy lapátos, majd egy másik is. Szembe is fordultak egymással, ahogy illik. Rohant a puskáért, megcélozta a szebbiket, a nagyobbikat. Durr! – és a bika helyben maradt. De amikor odaértem hozzá – meséli – mintha a villám csapott volna belém – a nevetéstől rázkódva – mert a saját bikámat lőttem le. Ugyanis, az idegen bika láttán tűzbe jött és valahogy kiszabadult. Benne volt a fülében a krotáliám! ☺

Stemler József elnök szabadidejében szívesen borászkodik

Ami szintén ritkaságnak számít az országban: a tagság 70 százalékának van munkavizsgás kutyája, minden évben rendeznek felkészítőt és VAV vizsgát a területen. Stemler József elnök – aki civilben táp- és takarmánykereskedő, s nem utolsó sorban borosgazda – „régimotoros”, kitorékkutya-tenyésztő, bíró és kiképző is volt, az elmúlt évben kapott Nimród érmet.

Az attalai vadászterületén a börtendő, 40 aranykoronás föld sokaknak ad jó megélhetést, az itteni kistérség lakosságának egy része ennek ellenére szerény körülmények között él. Bármilyen furcsa, de a terület viszonylagos vadszegénységének a kiváló termőföld

Attala

Ritka jelenség a hazai vadásztársaságoknál: szívesen felvennének még 5-10 helybélit és földtulajdonost tagnak – de nincs jelentkező. A Tolna megyei Attalai és Kapospulai Földtulajdonosi Közösségtől bérli a területet az attalai Gazda Vadásztársaság, a tagok 26-an vannak az 5005 hektáron, hely tehát lenne...

az oka: itt az utolsó négyzetmétert is felszántják, nemigen marad élőhely a vadnak a nagytáblás mezőgazdasági részekben. Szinte az egész terület átlátható, sok helyen kilométeres távlatokban nincs egy fa, egy bokorsor. Erdjük mindössze 220 hektárnyi, az is a terület három sarkán terül el, s átnyúlik a szomszédokhoz. A vadnak búvóhelyet jószerint csak a 280 hektárnyi halastavat övező nádasok adnak, itt fészkel kevés fácánk is – de költségidőben egy konda disznó a törzsállomány negyedét tönkretelheti... Ezért érthető, hogy éves terítékük is szerény, mindössze 90-100 nagyvad. Az 55 őz mellett 30 körüli disznó és 10-30 szarvas – mindkettő váltóvad – az átlagos éves teríték, apróvadból a 90 fácán és a 28 nyúl mellett a sok tavon tanyázó récékből mintegy 200 a vadásztagok zsákmánya. Az apróvad védelmében a Larsen csapdákkal 50-60 szarkát fognak, és mindössze 40 rókát tudnak löni, még a szakhatóság által előírt 52-es „rókatervet” sem tudják teljesíteni, mert a maradék ravaszdik beköltöztek a lakott területekre, ahol nem lehet vadászni... A sakál már jelen van az élőhelyen, üvöltésüket többször hallották, de terítékre még egy sem került. Komoly gond van viszont a kóbor kutyákkal, különösen a kötelező veszettségoltás előtt eresztik „szabadon” a fizetni nem akaró tulajdonosok addig cseppet sem felesleges ebeiket.

A terület átláthatósága nem kedvez viszont az orvvadászatnak, s mivel a környéken példaértékű az összefogás a vadászok, a rendőrök és a lakosság között – a társaság titkára dr. Szijártó István, a szomszédos Dombóvár rendőrkapitánya – a kevés eset tetesei is többnyire kézre kerülnek. A termelők és a vadásztársaság kapcsolata jó, a korábbi években nem merült fel vadkárfizetési kötelezettség, de egyre kárérzékenyebbek a földtulajdonosok.

A tényleges vadkár – vetésforgótól függően – negyed- és egymillió forint között változik. A társaság biztosítja a gazdának a Vadóc vadriasztó szert, így ők is tevőlegesen részt vesznek a védekezésben. Az évente megrendezett vadásznapi minden földtulajdonost meghívunk – a helyet az egyik nagytulajdonos biztosítja – népes csapat, 50-60 földbirtokos szokott eljönni, a jó hangulatú rendezvényen mindenki jóllakhat remekül elkészített vadételekkel.

A tartamosan eredményes gazdálkodás az alakulás, azaz 1996 óta változatlan összetételű vezetőség irányításával történik, személycsere nem volt, csak pótlás, korösszetételük 30-tól 59 évesig terjed. Maga a terület kialakítása nem volt egyszerű, 3300 hektárt igényeltek két korábbi nagy társaságból, a vita a Legfelsőbb Bíróságon dőlt el, végül is a földtulajdonosok 5000 hektárt adtak nekik bérbe. A korábbi ellenségeskedés megszűnt, ma már jó a kapcsolat minden szomszédos vadászterülettel. A 26 tagból tíznek van földterülete, közülük háromnak a tulajdona meghaladja a 100 hektárt. A nagyvadlelövés nincs elosztva, bakból, bikából mindenki lőhet egyet, amíg a keret el nem fog, ha marad, az utolsó hónapban azt is felszabadítják. A bakoknak csak a felét adják el visszajáró osztrák és olasz csapatnak, zömében 3-400 gramm közöttiek a trófeasúlyok, legfeljebb 420-430 grammot nyom az évi 2-3 ezüst, vagy bronzérmes bak agancsa. Ha több vendég jelentkezik, a „felesleget” átadják a szomszédoknak. A tavakat folyamatosan olaszok bérlik, ezért gondolkodnak a mesterséges récenevelésen is. A gyenge fácánállomány javítására 200 előnevelt madarat bocsájtanak ki, s csak a kakasok felét akarják visszavadászni.

Vadföldet nem tudnak kialakítani, termőföldet bérelni erre a célra csak horribilis áron lehetne, így vásárolják a takarmányt. Tavaly 300 mázsa csöves kukoricát vettek, míg további 200 mázsa törtszemet és napraforgócsut a földtulajdonosoktól kaptak. A területen 68 magasles van, amelynek építését – részben a tagok segítségével – Farkas Attila hivatásos vadász végezte. Annak ellenére, hogy nincs vadföldjük, most tervezik egy traktor megvételét – kifejezetten az esős időkben a nagy gépek által járhatatlanná tett földutak karbantartása, gréderezése és a téli etetés céljából. Korábban 30 kilométerre kellett elvinni a lőtt vadat, ezért kialakítottak egy vadhűtőt, így már másik hat társaság is ide hordja a vadját.

Ott jártamkor éppen két nem vadászó nagy földtulajdonossal „kibővített” IB-ülést tartottak, a vadkár megelőzése és az együttműködés volt a napirend egyik pontja. A fehér asztal és a háziasszony elnökefeleség által feltálatl ízletes ebéd mellett baráti hangulatban

Farkas Attila hivatásos vadász idén kapott Nimród érmet

– annak ellenére, hogy a társasággal jó a kapcsolat, a felmerülő gondokat közösen igyekeznek megoldani – de kőkeményen védték a gazdálkodók érdekeit Markovits Géza, Kapospula polgármestere, és a 650 hektáron gazdálkodó Gerencsér István, Attala polgármestere. Markovits úr nem vadászik, Gerencsér úrnak viszont van vadászvizsgálója, de puskát (még?) nem vett...

Somfalvi Ervin

Közrend és magánélet

34 ezer lakos él ebben a kistérségben, maga a megye is kicsi, kis túlzással mindenki ismeri egymást. Nem is a helybéliek jelentik elsődlegesen a rendőrségi gondokat, hanem a havi félmillió átutazó. Nyolc vadászterülettel van együttműködési megállapodása a kapitányságnak, közösen tartanak ellenőrzéseket a vadászokkal, vélhetőleg ennek is köszönhető, hogy a térségben nem túlságosan jellemző a vadorzás. A Gyulaji Tájvédelmi Körzetben az illegális agancsgyűjtés megakadályozásában és a gyűjtők felkutatásában is közreműködnek a kmb-sek. Rengeteg a feljelentés falopás miatt, a vadászok sokat segítenek a külterületek védelmében, vagy éppen eltűnt személyek felkutatásában. Sikeres közös akcióban fogtak el hurkozókat, az ügy vádemelési stádiumban van. A rendőrök cserébe csak azt várják el a vadászoktól, hogy tartsák be a fegyvertartási és a vadászati szabályokat. Persze, nem mindig volt ez – az országban sajnos még ritkaságnak számító összefogás – Dombóvár környékén sem, kellett hozzá egy olyan rendőri vezető, aki szívügyének tekintette a közbiztonság mellett a vadászat és a vadászterületek biztonságát is. 1998-tól kezdve folyamatosan kötötték az együttműködési megállapodásokat a térség horgász- és vadászegyesületeivel, a területeket járó horgászok és vadászok

Jogi doktor, rendőrségi főtanácsos dr. Szijártó István alezredes, a dombóvári rendőrkapitányság vezetője, míg „civilben” az attalai Gazda Vadásztársaság titkára. E kettős funkciójában az a közös, hogy a kistérségben sikerült megoldani a vadászok és a rendőrök közös járőrözését, a körzeti megbízottak szolgálati idejének 5-10 százalékát erre fordítják.

– már pusztá jelenlétükkel is – sokat segítenek a külterületi bűnözés megelőzésében.

Dr. Szijártó István vállalta és megoldotta ezt a feladatot, hiszen előélete, mentalitása és a vadászattal gyerekkortól szoros érzelmi kapcsolata szintén erre készítette. Nagypapa Tengelicen vadászott, s unokája már hatéves korától „fertőződött” a nemes szenvedéllyel, mivel a nyarakat ott töltötte, míg a rendőri munkára édesapjától kapott rálátást, aki Faddon volt körzeti megbízott. Így nem meglepő, hogy rendőr és vadász lett belőle, s ez különösen akkor kapott nagy lendületet, amikor 1989-ben nagypapa átadta neki a tagságát a tengelici Petőfi Vadásztársaságban. Itt kapott rá a vadréce vadászatára, ami azóta is első helyen áll a kedvencek sorában. Sokat tanult a vadásztársaitól, mesterének Farkas Dénest tekinti, aki ottléte idején irányította a csapatot. Ez idő alatt rendőrként bünyügyi vonalon dolgozott a szekszárdi kapitányság alosztályvezetőjeként. 1997-ben kapott megbízást a kapitányi feladatok ellátására Dombóváron, azóta ebben a beosztásban van. Tengelici tagságát feladta, de alig fél év területnélküliség után felvették a frissen alakult attalai társaságba, ahol 2001-től a fegyelmi bizottságot vezette, majd immáron hat éve, második ciklusban látja el a titkári feladatokat 2009-ben beválasztották a megyei kamara vezetőségébe is.

Másik kedvelt vadja a disznó, amire területükön – cserkelési lehetőség híján – csak lesen tud vadászni, és nagyon szereti a téli, havas társasvadászatok hangulatát. Nagy örömmel fogadta a vadkacsa vadászidényének augusztus közepére történt módosítását, s mivel sok a halastavuk, a tarlózás és a húzás vadászörömeit idén már szeretné kiélvezni...

S. E.

Felsőfokon – évente száz felett

Megkérdeztük az öt vadgazda mérnökképzést folytató felsőoktatási intézményt arról, hogy hány ilyen végzettségű szakember lép ki az intézmény kapuján, milyen tudásanyaggal vértetik fel a hallgatókat, és hogyan boldogulnak az életben. Lévén, hogy elhelyezkedni már az alapképzésen szerzett diplomával is el lehet, csak az ilyen végzettséget szerzőkre voltunk kíváncsiak. Mint kiderült, részletes pályakövetést az egyetemek nem végeznek, így pontos adatok híján csak tendenciákról tájékoztattak, amelyek intézményenként változóak, de az összkép nem túl biztató.

A szakoktatás rákfénjét **dr. Szendrei László**, a Debreceni Egyetem adjunktusa foglalta össze. A legnehezebb helyzetben a fiatal, frissen végzett hallgatók vannak.

Ők kapcsolataik révén találhatnak munkát a szakmában, ismeretség és vadászati múlt nélkül az elhelyezkedés nagyon esetleges, sokan ezért is tanulnak tovább. A legnagyobb probléma, hogy a vadásztársaságok és egyéb vadgazdálkodási egységek (kivéve az állami erdészeteket) ellenérdekeltek a végzett vadgazda mérnökök alkalmazásában, hiszen a magasabb bérüket nehezebb kigazdálkodni. Talán az új vadászati törvény (amelynek tervezetében, ajánlásaiban találtunk erre vonatkozó utalásokat) jobban és szigorúbban kötelezheti majd a vadászatra jogosultakat a vadgazda mérnökök alkalmazására, mivel a vadgazdálkodási ágazatban tarthatatlan, hogy a szakmai irányítást többnyire szakképzetlen elnökök, vadászmentesek végzik.

Ami konkrétan a Debreceni Egyetemet illeti, itt az utóbbi esztendőben átlagosan évente 22-en szereztek ilyen képzettséget. A hallgatók tavasszal országjáró szakmai körutakon vesznek részt, nyáron 2 hetes gyakorlatokat teljesítenek nagyobb vadgazdálkodási egységeknél. A gyakorlati 7. félév 12 hetes, őszre és télre esik, így vadászóhajtásokon, apróvad-vadászatokon és nyúlbe fogáson is részt vesznek a hallgatók. Az egyetemen hallgatói-oktatói vadásztársaság is működik. Van, aki végzés után állami erdőgazdaságnál kötött ki vezető beosztásban, többen fővadászok nagyobb vadásztársaságoknál. A pályakezdők átlagos fizetését itt bruttó 120-170 ezerre becsülik, míg a pályaelhagyók számát 15-20 százalékra.

A Nyugat-magyarországi Egyetem nagy hagyományokkal rendelkező erdőmérnöki karán, Sopronban 2007 és 2012 között évente átlagosan tizenöten kapták meg vadgazda mérnöki oklevelüket – tudtuk meg **Koch Róbertné** hivatalvezetőtől. Az egyetemi oktatás során a 7 szemeszter-

ből az utolsó, tizennégy hetes teljesen gyakorlati, ezalatt négy hetet a kar tanterületén, hat hetet erdőgazdaságoknál vagy vadásztársaságoknál, két hetet kormányhivataloknál, vadász kamaráknál, vállalkozásoknál töltenek, két hétig pedig szakdolgozatot írnak. Összességében 60 százalék a gyakorlati képzés aránya.

A mesterszakot már csak hat-hét hallgató végzi el, sokan azért, mert a munkájukhoz szükséges, ezen a szinten tehát túlképzés nincs. A végzett hallgatók negyede azonnal talál a végzettségének megfelelő munkát, 45 százalékuknak keresnie kell, 30 százalék azonban munka nélkül marad.

Hogy az utóbbiak mihez kezdenek, arról nincs információ, mint ahogy arról sem, hogy pontosan hol és milyen átlagfizetéssel tud elhelyezkedni a szerencsés 70 százalék.

Akik jól tanultak, a szakmai gyakorlatot lelkiismeretesen teljesítették, és közben felépítették kapcsolatrendszerüket, azok a végzés

után el tudnak helyezkedni – summázza a tapasztalatokat **prof. dr. Csányi Sándor**, a gödöllői Szent István Egyetem vadgazda mérnök alap- és mesterszakának vezetője és helyettese, **dr. habil. Heltai Miklós**. Az intézménybe 2006 és 2010 között átlagosan évi 69 hallgatót (köztük 25 levelezőst) vettek fel vadgazda mérnök szakra, ebből 32 volt államilag finanszírozott. A nappalis hallgatóknál 50 százalék a gyakorlati órák száma, a levelezősöknél 34 százalék. Ezen felül mindkét csoportnak teljesítenie kell 2x2 hét nyári gyakorlatot terepen, apró- és nagyvadás területen, és egy négy munkanapos szakmai tanulmányút is kötelező. Mindezen túl egy fél évben mérnöki gyakorlatot is teljesítenek a hallgatók, a nappalisok 13, a levelezősök 2 hét alatt. A legjobbak – a hallgatók harmada – az alapképzés után vadgazda- vagy más agrár mesterszakon folytatja tanulmányait.

A Szegedi Tudományegyetem Mezőgazdasági Kara évente átlagosan 32 vadgazda mérnökkel bővíti a munkaerőpiacot. **Dr. Majzinger István** egyetemi docens arról tájékoztató, hogy a képzés 38 százaléka gyakorlati, ezek üzemlátogatásokat is magukba foglalnak. Ezenkívül 3x1 hetet töltenek apró- és nagyvadás területen, a 7. félévben pedig 16 hét összefüggő szakmai gyakorlat következik. Azonban hogy ez mire elég, azt Szegeden nem tudják, a diplomások utánkövetését ugyanis önkéntes kérdőíves felmérés alapján végzik, de szakok szerint bontott statisztika nincs. Annyi bizonyos, hogy itt is többen folytatják a tanulmányokat mesterképzésen, vagy „rokon” szakon, egyesek a mezőgazdaságban próbálnak szerencsét. A fizetési kondíciókról szintén nincs információ.

A gyöngyösi Károly Róbert Főiskolán a hallgatók száma drasztikusan esett a képzés kezdete óta: míg a 2006-2007-es tanévben a nappali és levelező szakra összesen 113 hallgatót vettek fel, 2009-2010-ben számuk már csak 26. **Dr. Tóth László**

egyetemi tanár úgy tájékoztató, hogy a felvettek 90 százaléka el is végzi az egyetemet, még ha nem is a 7. félévben. A gyakorlati órák aránya 60 százalék. A legtöbben vadásztársaságoknál helyezkednek el, vettek már fel hallgatót nemzeti parkhoz is, de sokan nem találnak azonnal munkát, vagy egészen más területen helyezkednek el. Hogy ki miért marad állástalan és mihez kezd, arról a főiskolának nincs információja, mert a hallgatók nem partnerek a pályakövetésben.

FÖLDVÁRI ATTILA

attila.foldvari@vadaszlap.hu

Mi lesz velünk...?

Kilépve az alma mater kapuján, a frissen végzett vadgazda mérnökök rendszerint komoly gondokkal szembesülnek: kevés az elhelyezkedéshez az, ami a tarsolyukban van. A meghirdetett állások legtöbbjénél feltétel a szakmai gyakorlat. Így aztán ha valaki nem vadászcsaládból érkezik erre a pályára, és nem rendelkezik megfelelő ismeretségi körrel, a kilátásai szinte egyenlők a nullával.

Tény, hogy a felsőoktatásban a szakmai tárgyakhoz kapcsolódó gyakorlati oktatás ideje nevetségesen alacsony. A kötelező fél éven kívül a legtöbb oktatott tárgy mellé nem társul valódi gyakorlati lehetőség, nincs mód a tanultak kipróbálására. A végzett hallgatók nem

találkoznak lőtt vaddal, a zsigerelest könyvből kell megtanulni, és a fegyverismeret is leginkább csak papíron ad megint csak elméleti tudást. Nem egy példa van arra, hogy a való életben alkalmazott módszerek és a megtanultak közt ég és föld a különbség – elég, ha csak a sokat vitatott pontosságú állománybecslési módszerek bemagolásával töltött időt vesszük alapul. A pénzhiány csak az egyik ok, de legalább annyit nyom a latban az oktatók felelőtlen (vagy felkészületlen) hozzáállása. Nem lehet úgy tanítani egy ilyen terepi készségeket igénylő szakmát, hogy az elmélet és a gyakorlat aránya a 70:30-at se érje el (gyakorlatnak minősülnek a különböző tantermi és laboratóriumi tevékenységek is). Ennek tekintetében nem is várható el a vadászatra jogosultaktól, hogy tárt karokkal várják a frissen végzett vadgazdákat. Ám ez nem a fiatal szakemberek felelőssége; ha lenne lehetőség szervezett gyakorlatokon való részvételre, borítékolható, hogy a többség nem maradna ki.

Megérne egy külön misét, hogy egyáltalán miből választhatna a delikvens diplomával a kezében és a megfelelő gyakorlati idővel a háta mögött? Idézet a felvi.hu-n közzétett felvételi tájékoztatóban a pályaválasztáson gondolkodók számára lefestett rózsás jövőképből: „A végzettek olyan színes tevékenységek közül válogathatnak, mint az állatvédelem, vadetológia, a nemzeti parkok vadgazdálkodása, a madárvédelem és madármegfigyelés, a vadfotózás, a hagyományos vadászati módok, a vadászati etika és a vadász-, illetve horgászturizmus, vadászutak szervezése. A vadgazda mérnökök vadgazdálkodással, természetvédelemmel, turizmussal kapcsolatos szakértelmére, munkájára szükség lehet mezőgazdasági és erdőgazdasági vállalkozásokban, vad- és halgazdálkodási, vadászati, halászati, horgászati és természetvédelmi szakigazgatási szerveknél és szakhatóságoknál, múzeumokban, állatkertekben, vadasparkokban.”

Mindezek reményében érkeznek az egyetemre a fiatalok, viszonylag sokan. A valóság azonban merőben más. A legtöbb vadászatra jogosultnak nincs pénze arra, hogy megfelelő fizetést biztosítson

egy diplomás szakembernek, ellenben elég magas elvárásaik vannak a jelölttel szemben: saját autó, saját kutya, saját puska – ezek az alapfeltételek. Mindezekon felül előny, ha ért a vadászskürthöz, és legalább két idegen nyelvet is beszél. Ezekért cserébe jó esetben egy Isten háta mögötti szolgálati lakást és – a jelentkezők sokszor kilátástalan helyzetét kihasználva – arcpirítóan alacsony, minimálbérnek megfelelő fizetést kínálnak. Egyetemi diploma ide vagy oda, papíron rendszerint hivatásos vadász lesz a szakember. Ezen a területen pedig túlkínálat van, leginkább a képzésben uralkodó fejtelenség miatt. A vadőri állás betöltéséhez ugyanis jelenleg elegendő a középfokú végzettség, azaz az érettségi után két év alatt megszerezhető vadgazdálkodási technikus, illetve a felnőttképzésben szintén kétéves tanulás után kiadott vadgazdálkodási technológusi OKJ-s oklevél. Felsőfokú végzettségű szakember alkalmazására a törvény

szerint csak 10 000 hektár feletti, illetve különleges rendeltetésű vadászterület esetén van szükség. Ráadásul a törvényben meghatározott juttatások valós meglétét nem lehet ellenőrizni, hiszen a vadászatra jogosultak nem kötelesek erről egy központi szervezetnek beszámolni.

A fentiek tükrében érdemes elgondolkodnunk, hogy az ország öt felsőoktatási intézményében minden évben, nappali és levelező

tagozatos képzésben egyaránt elindított vadgazda mérnöki szak valóban piacképes végzettséget ad-e az azt évente elvégző mintegy száz pályakezdő szakembernek? A diploma értékét ráadásul az is nagyban befolyásolja, hogy hol szerezték meg. A legelismertebbeknek a Szent István Egyetemen és a Nyugat-magyarországi Egyetemen megszerzett papírok számítanak, hiába folyik ugyanez a képzés ugyanolyan tematika és alapvetően azonos jegyzetek alapján még további három egyetemen, Debrecenben, Szegeden és Gyöngyösön. A képzések közt természetesen van és lesz is különbség, de éles határvonalat nem lehet húzni köztük. Azonban a jó diploma sem jelent garanciát arra, hogy a végzettek a választott szakmájukban valóban el is tudnak helyezkedni.

Megoldás pedig lenne: létezik egy más szakokon (közgazdasági, gazdasági képzések, illetve a különböző mérnöki szakok esetén) már bevált rendszer, amelyben a leendő munkaadók hosszabb gyakorlati idővel, szakmai tanácsokkal támogatják a legeredményesebb hallgatókat. A kiutat az jelentené, ha az oktatók, a hallgatók és a vadászatra jogosultak egy, a valós igényeknek megfelelő képzési rendszert dolgoznának ki. Ez segítve a kiemelkedőket és kiszorva az alkalmatlanokat, növelné a végzett friss diplomások elhelyezkedési esélyeit, és végeredményben a lehető legmagasabb szintű szakmai támogatást biztosítaná a vadászati ágazat számára. Amíg azonban a felsőoktatás egésze a hallgatók után járó fejpénzre épül, és ebből kifolyólag a lehető legtöbb ember elcsábítása és megtartása a cél, addig csak ábránd marad a minőségi vadgazda mérnökképzés.

A szerző tavaly végzett vadgazda mérnök, akinek még nincs állása...

Indítókulcs

† Dúcz László

Nem tudom ki, hogy van vele, de nekem örökké keresni kell. Igaz, a többit is, nem csak az autót. Ám ebben az esetben mégis az volt a bajom, amire számítottam. Megvolt, sőt a kezemben tartottam. A bevásárlás nagyrészt az én feladataimat szaporította, főleg, amikor a feleségemnek a vendégekről kellett gondoskodnia. Nekem szépen összeírta, mert a nagy eszemmel, három tétel közül kettőt elfelejték. Így aztán, mint egy igazi „félcedulás” állítok be a boltba, ha szükség van rá. Azóta már változott az élet, s – hál’ Istennek – egyre ritkábban küldenek gyufáért. Na, persze olyan is előfordult, hogy a sietség miatt – vagy azért, mert az asszony gondolatai jóval előbbre jártak – elkezdte a lejegyzést, de nem fejezte be. Így aztán ott álltam a pultok között, a fejemet vakarva, tanácstalanul. Szerencsére a boltosnak több esze volt, mint nekem, pedig ő is férfi...

– Te Attila, mi a véleményed, mire gondolt a kedves feleségem, amikor ezt írta fel nekem? – s odamutattam a „fél cedulámat”, melyen a sok tétel közül az egyik: 3 doboz.

– Három doboz?

– Igen. De három doboz mi? Azt lefelejtette...

– Tojás! – jelentette ki teljes biztonsággal, s mint kiderült, igaza volt. Sőt, az is látszott, hogy én vagyok az oktondi, nem a feleségem, hiszen a boltos is azonnal rájött, mi az a „három doboz”, csak én nem. Pedig a boltos is csak egy férfi, mint már említettem. Arra gondolni sem merek, mi lett volna, ha mondjuk, gyufára gondol az asszony. Ámbár abból mindig csomaggal kellett vásárolni.

Azon a napon is valami ilyesmi történt, s kezemben a cedulával (azaz fél cedulával), meg a megtelt szatyrokkal visszatértem az autóhoz, csomagjaimat elrámolni. Sietni kellett vele, mert hirtelen beborult az ég, komor felhőket húzva maga elé, s haragosan – mintha valaki hatalmasat csapott volna az asztalra – egyetlen villámlással és dörrenéssel eleredt az eső. Csak úgy ömlött. Gyorsan beültem a kocsiba, mert frissen vasalt fehér ing és homokszínű nadrág volt rajtam, egyéb hivatalos ügyek végzésének elősegítése miatt. Ugyanis valamennyire mégiscsak a ruha teszi az embert. Fél óra után tócsákban állt az utcán a víz, az út porát lemosva és összegyűjtve. A lehűlt levegőtől libabőrös lettem, s tüszzentenem, majd az orromat kellett fújnom. A lejegyzést olvasva észrevettem, hogy lemaradt valami a listáról, hiányos a „napiparancs”. Vissza-ballagtam a boltba, miközben a használt papírzsebkendőt zsebre vágтам. Kifelé jövet elővettem az indítókulcsot, és szemetes kukát kerestem az eldobandó zsebkendőnek, hiszen azt csak úgy, nem hajíthatom el. Nemcsak azért mert nem illik, hanem itt születtem, itt nőttem fel, itt mindenki ismer. Gyerekkoromban az utcán egyszer csúnyán beszéltem, s mire hazaértem, anyám már tudott róla. Hát lehet ilyen helyen renitens módon, illetlenül viselkedni? Nem, nem lehet. Tehát kukát kerestem, s a pocsolyákat kerülgetve odaballagtam, a tetejét felnyitva belehajítottam – amit addig a markomban szorongattam – a papírzsebkendőt. És az nagyot csörrent a benne levő üvegcserepeken! ... ? Hirtelen megdermedtem. Hiszen a papír nem csörren, még törött üvegen sem. Szóval

az indítókulcsot dobtam bele. Erre viszont egy szemvillanás alatt rájöttem, nem úgy, mint a három doboz tojásra. Visszaléptem a szürke szeméttartályhoz, s felemelve a tetejét, belelestem. A látvány nem okozott örömet. Egy nagy, úgy öltéres lekváros üveg reccsent szét benne, azon csörrent a kulcsom, s utána elsüllyedt az abból szétfolyó lekvárban. Amit akkor morogtam, szintén a szememre vetette volna Édesanyám. A zápor utáni napsütésben melegedő időben pedig egyre többen jártak az utcán és közöttük sok-sok ismerős, akik csodálkozva nézték, miért nézegetem a kuka belsejét. Hát, még amikor kotorászni kezdtem benne!

– Romlik az életszínvonal! – állapíthatták meg magukban. – De már az erdőgazdaság hivatásos vadásza is kukáznak? Ahelyett, hogy lőne magának valamit az erdőn! Özgerincet, vagy ilyesmit... De kukázni?

Ámbár meglehet, mégsem ilyesmi járt az eszükben, mert olyan furcsán néztek, s közben mosolyogtak. Én meg nem az alkalomhoz illően, enyhén túltöltözve, azaz fehérben, kitarótan kotorásztam a kukában. Természetesen eredménytelenül. Így aztán kénytelen voltam – mint egy rossz gyerek –, kiborítani a szemetest. Ahogy ott kutattam egy bottal a lekvárban, arra jött egy régi ismerős. Vigyorogva nézett egy darabig, majd biztatón rám kiáltott.

– Jó étvágyat! Melyiket szereted jobban, a lekvárt, vagy az üvegcserepet?

– A slusszkulcsot – morogtam vissza, de nem akart felváltani a keresgélésben.

A kitarót munkának azonban mindig megvan a jutalma, s így én is megtaláltam – rövid fél óra alatt – amit kerestem. Sajnos úgy nézett ki, mintha valami „teletöltött” pelenkából vettem volna elő, azaz használhatatlannak látszott. Ezért egy határozott mozdulattal a hozzám legközelebb fekvő pocsolyába ejtettem a kulcsot, s elmentem seprűért és lapátért. A takarítás után, melynek ismét több nézője volt, tanácstalanul álltam a pocsolya szélén – Hol lehet a kulcs? –, és leguggolva, a zavaros víz alját kezdtem tapogatni. Még szerencse, hogy az ingem ujjá fel volt túrve!

Mit mondjak? Volt jobb napom is. De a boltban azok után mindig szívesen látott vásárló voltam. Az eset tanúinak mindig jó kedve lett, ha megláttak. A történetek hallatára, egyik régi ismerősünk a pénztárgép mögül kijött az ajtó elé és elhülve nézte a mutatványt. Nem gondolta, hogy ilyesmivel foglalkozom, így szórakoztatom az arra járókat.

– Mit keresel Laci? – kérdezte aggódva.

– A kulcsom.

– Nem a bal kezeden szorongatod?

– Áh, ezt el akartam dobni – mutattam felé a papírzsebkendőt, amiről akkor vettem észre, hogy még mindig a kezemben tartom. – Véletlenül a kulcsot dobtam a kukába e helyett.

– Azért tapicskoltál a pocsolyában, mert a kukába dobta? – nézett rám értetlenül, és szerintem ma sem érti az összefüggést. Nem csodálom... ♡

Vadász a zsákban

Keszthelyi Jenő

Ülök a bányató forró kavicsos gödrében morcosan és hervadtan a kutya-nagy melegben. Naná, hogy nem esznek a halak! Még jó, hogy betakar ennek a velem öregedett juharnak a sűrű, hűsítő lombja. Nyárvégi kánikula kínozza az anyaföldet velem együtt.

Pittyeg a telefonom a farzsebemben. Béla hív, már vártam. Augusztus utolsó hetében mindig jelentkezik ez a figyelmes jó barát; dülledt mellű, vastag nyakú és tömött zsebű halastó gazda, vadásztársaságunknak alapító tagja.

- Helló, halkupec! – köszöntöm barátságosan.

- Helló, faszúkám! – nyugtázza. – Csak azért hívlak, mert annyi a kacska a kettős tavon, mint rókában bolha. Meg kéne csiklandozni őket a hétvégén, akkor üres lesz a környék. Az orvhorgász haverjaimat kitiltom, nehogy sörétet fogjanak, pedig megérdemelnék. Hozd a Jocót is, azt a kutyapecéért.

- Köszönöm barátom, megyünk örömet, majd mondd mikorra, hányra, hová.

- Szombat délután, hogy a vadászat után jól kibeszélhessük a keserveinket magunkból a villányi lámpások mellett. Oké?

- Rendben van, majd holnapután csöngetek. Egyébként köszönöm a törődést. De vasárnap délre otthon kell ám lennem... nem baj?... sajnos.

Szombat, a késő délutáni nap már a közép-somogyi dombok között izzítja az autónkat. Odafelé én, a visszaúton Jocó vezet. Kelt felé suhanunk. Béla vár! Kiáll és rákönyököl a zöld kerítésre. Ad magára: vendégeket vár, tehát alkalomhoz illően kiöltözött. Mezítláb feszít, slicces alsógatyában, ráadásul az fordítva van rajta. Nagy ölelések, hátba veregetés, arcdörzsölés. Amikor horgászelnök voltam, ő szállította a pontyot, kárászt ősszel az egyesületnek. Ismeretségünk kezdete, barátságunk előszobája volt az. De régen is volt!

A fenséges halvacsa után éppen vadászni készülődtünk izgattottan, amikor a morajló ég leszakad, ömlik az eső. Csak éjfél felé csendesedik, hangulatunkkal fordított arányban. No, majd holnap!

Béla fia, „Kisbéla” ébreszt bennünket hajnalban. Ő lesz az egyik csónakban, másikban az apja a kísérő, az evezős „fizikai rész”. Döntenek: Béla velem lesz, Kisbéla Jocóval. Néhány kilométerre vannak csak a halastavak. – Vékonyan öltözzetek, fülledt meleg van – tanácsolja Kisbéla. Vékony ingben, rövidnadrágban sündörög. Szeptemberbe nyúlik bele a nyár.

Pár katonát falunk és indulunk. Már jól ismerem a földutak hálóját is a tavak előtt, nem tévesztek kereszteződést. Béla meg is dicsér.

Hiába a csendre intés, akaratlanul is zajosan szállunk a csónakokba a kettős számú, alig tízhektáros tónál. Teljesen kivilágosodott, s a gyenge légáramlat elűzte a ködöt. A kacsák rajokban, sietve úsznak a nádas felé; néhány fel is száll, hogy előbb elérje a zöldet. Sápognak körben körülöttünk a nádfal mögött. Jó jel! Kisbélaék észak felé kerülnek meg a tavat, mi Bélával délről közelítünk. A túloldalon, félúton majd megcseréljük a terepet, és ide térünk majd vissza. Az esélyek legyenek egyenlők.

Béla hosszú mogyorófa suhángot varázsol elő a sásból. – Majd meglátod, hogy mire jó ez – mondja kérdésemre. A hátsó keresztülésre ültet, neki háttal. Felállnom nem szabad, csak ülve durrogathatok a kacsákra, oldalt és hátrafelé. Nehéz volt, de hozzá-

szoktam ehhez az évek során. Majd ő forgatja a csónakot, ahogy kell. A farával előre tolja a hajót a nád előtt dél felé. Csupa fül és szem vagyok. A nádban zeng a kacsakórus, de nem kelnek fel. Béla rácsúszik a nádra és nagyot suttyant bele a mogyorófa suhánggal. Átkozódó sáporással tucatnyi kacsa kel fel előttem, de a duplára egy sem esik. – Majd csak belejössz az ülte lövésbe – vigasztal Béla. – A következő húsz évben – teszi hozzá.

Ellenirányban Jocó ropogtat sűrűn a madarakra. – Potyog is neki – mondja a barátom. Én nem látok hátrafelé, de a lött récék csobbanását még itt is hallok. Most a nyílt víz felől három tőkés húz be előttem. A dupla a két hátsót kiejti. Önbizalmam úgy nő, mint a birka szőre tavasszal. Béla beszedi a madarakat; nekem nem szabad kihajolnom, vízbe nyúlnom.

Barátom ismét megcsépli a nádfalat. Nincs hatása. Csúszunk tovább, Béla földöntúli hangon berreg-burrog egyet. A kelő tőkés gácsér a nádba esik, be kell húznunk érte magunkat. Közben temérdek kacsa kel fel, de a fejemre záródó náderdő miatt lövésről szó sem lehet. Kibújva onnan „vizet lövök” a kelő tőkés gácsér helyett. Majd rögtön utána egy tojót duplára, aztán még egyet. A két csónak most kerüli egymást. Kisbéla két füzér kacsát emel fel, mi csak egyet mutatunk nekik. A visszaút az indulási helyre szinte eseménytelenül telik. Csak Jocó duplázik még kettőt. Sikertől a madarakat kihajtani a világból.

Kikötünk a deszkahídnál. Kisbéla kiugrik, elszedi a puskákat. Jocó az ülésre áll, bal lábával a fahídra lép, a jobbat húzná utána, de a csónakot így eltolja a hídtól. Növekvő terpeszéből látszik már a végzete. Elvétí Kisbéla segítő kezét. Nagyot csobban a híd meg a csónak közé. A víz nem mély, de Jocót azért víz alá meríti a lendület meg a gravitáció. Káromkodva, prüszkölve mászik a deszkára, fején hínárszálakkal. Sportcipőjéből folyik a szürke iszap. A két Béla a mellét, hasát markolással a röhögéstől. Mit

mondják, én sem vagyok túl búskomor. Kimászom a csónakból. Jocót ösztökélem a kocsi felé. Bélának a csónakokból rakodnak, hordják ki a holmit.

Jocó úgy hányja le magáról a vizes gúnyát, mint a nászéjszakáján hajdanán az alsóneműt. – De most mit veszek fel? – rémül meg a végén. – Ezt, ni! – húzom ki a csomagtartóból a kenderzsákot, amiben szemet szoktam vinni a szóróra. Kirázom belőle a pelyvát. – Ezt? – kerekedik el barátom szeme, miközben az ablaktörlőmmel szárazra dörzsöli magát. – Így ni! – mutatom, és a bicskám-mal lenyisszantom a zsák alsó sarkait annyira, hogy Jocó combjai beleférjenek. – Zsákruha... – magyarázom. Fehér rongyokkal alsónadrágot formázva kötözöm körbe az ágyékát, aztán beleléptetem a zsákba. Belerázom és a hóna alatt bálazsinórral körbekötöm a zsák száját, hátul csinos masnival. – Már nem is fázom... jó ember vagy te... – vacog Jocó foga. Béla kacarászva fotóztat bennünket. Kisbéla közben akkurátusan pakol a csomagtartóba: a kacsákat

tom... – vigyorog a rendőrnő. – Na, menj már! – lököm meg Jocót. Fuldoklok, görcsölök a visszafojtott röhögéstől. Jocó úgy óvatoskodik ki az ajtón, mint egy tyúktolvaj. Felegyenesedik óvatosan, és az ágyékából kilógó fehér rongyokat próbálja a zsákba visszagyömöszölni két oldalról, kevés sikerrel. Majd öltözkéire mutatva két tenyérrel szabadkozik: – Beleestem a vízbe az előbb... A rendőrnő előkapja a zsebkendőjét és abba rejtje a kacaj fakasztotta könnyeket.

A főtorzs halkán: – Viselkedjünk... – Főtörzs úr, zsákruha ám a divat! – kuncog halkán Kisbéla.

Béla kibújik hátul és a falu felé mutat: – Oda megyünk, a második házba, ott lakom. Ígérem, kicseréljük az égőt, csak most hadd menjünk – néz nagy komolyan a rendőr szemébe. – Még megfázik szegény barátunk... – indokolja. A főtorzs bólint, fülég ér a szája és Jocó kezébe nyomja az okmányokat: – Mehetnek, további jó utat.

Béla felesége, Ida elének jön a kertben. – Hát te meg bálba mész? – kacarászik Jocó öltözkédén. Belém bújik a kisördög: Jocó

legalulra, rájuk hűtőnek Jocó vizes gúnyját a fóliazsákban, legfelülre a puskákat tokban és a hevedereket.

- Gyerünk mihozzánk! – rendelkezik Béla.

- De most már Jocó a sofőr... – jegyzem meg kajánul. – Így egyeztünk meg – magyarázom.

- Mezítláb is tud vezetni? – érdeklődik aggódva Kisbéla.

Jocó azonnal befűti a kocsit és még mindig a vízbe potyranáson élcelődve húzunk ki a számozott útra. Hatalmas ívben kanyarodik az erdők közé. A falu végén rendőrautó áll lehúzódba; most látjuk meg.

- Még csak ez hiányzott... – nyöszörgi Jocó. Lassít és indexel a rendőr karjelére. – Ezeket nem ismerem... – suttogja Béla.

A főtorzs nehezen állja meg, de röhögés nélkül elkéri az okmányokat. Egy szöke, csinos őrmester sétál mögéje. – Jaj istenem... – nyöszörgi Jocó és szélesen vigyorog a rendőrnőre.

- Nem ég a jobb első lámpája – közli az őrmester és a haját vakargatja a sapka alatt. – Nem hiszi? No, akkor szálljon ki, megmuta-

hátán megrántom a bálazsinór masniját és az egész zsák a bokáig zuhan a gatyapótló rongyokat is lerántva. – Íme, az ember! – istentelenkedem. Jocónak nincsen annyi marka, amibe elrejtse magát Ida elől.

Béla felruházta rögtön Jocót és időre haza is értünk. Délutáni vendégeim még tollazni is segítettek a kacsákat. Kétszer kellett elmesélnem Jocó odisszeját tőviről hegyire – nem is bántam. ♡

Vissza- pillantó

A legutóbbi lapértékelő értekezleten H. Zs. elbizonytalanított, mondván: a „visszapillantásaim” legfeljebb kettőnket érdekelnek, senki nem fogja elővenni a régi számokat, hogy netán újraolvassa azokat a cikkeket, melyekre igyekszem – két teljes újságoldalt „elpazarolva” – fölhívni a figyelmet. Egy nyomtatott havilapnak nehéz interaktívá tenni a kapcsolatát az Olvasóival, hogy a visszajelzések alapján eldönthessük, hagyjuk abba vagy folytassuk az 5-10-15-20 éve megírt, de napjainkban is aktuális témák földidézését. Most mégis az Önök segítségét kérem, küldjék el véleményüket a rovatról!

A levélcímünk: 1031 Budapest, Rozália u. 59/a. Természetesen az info@vadaszlap.hu e-mail címünk is a rendelkezésükre áll.

A szeptember 10-éig beérkező vélemény-nyilvánítók között öt darab jövő évi lapelfizetést sorsolunk ki, ezzel honorálva a fáradozásukat.

1992/szeptember

A vadásznap kulturális melléklet +8 oldalal bővítette a lap terjedelmét. Érthető volt a nagyobb terjedelem, hiszen kezdeményezésünkre – a Vadászati Kulturális Egyesület köntösébe bújtatva – első alkalommal szerveződött az Országos Vadásznap. A még létező Vadgazdálkodási Alapból 4,5 millió forintot sikerült kikunyerálni a 22 helyszínen sorra kerülő szeptember

19-ei rendezvényekre. Annyi biztos, tele voltunk ötlettel, s már ekkor kialakultak – tisztelet a kivételeknek – az azóta sajnos megkopott, sablonná váló vadásznap programok.

Dr. Csöre Pál az ősi szarvaskultusz és a vadásznap kapcsolatáról írott cikke ma is elgondolkodtató, lerántja a leplet arról a történelem-hamisításról, hogy a bibliai Nimródnek semmi köze nincs a magyarországhoz.

Nem derül ki a lapszámból, de bennünket, a szerkesztőséget ugyancsak lázban tartotta egy ötlet megvalósítása. Azt akartuk elérni, hogy az egész ország, a rádió, a televízió, az újságok rólunk beszéljenek, írjanak... ennél jobb reklámja nem lett volna a VADÁSZLAP-nak. Egy nagy riadalmat, közlekedési dugót okozó medvét akartunk elengedni a belvárosban. Adott volt a kivitelezéshez minden, de a medve gazdája, az akkor még Gödöllőn tevékenykedő Kósa Józsa az utolsó pillanatban meggondolta magát, nem engedte el a medvét a Kossuth Lajos utcán... így csak egy VADÁSZLAP-ba burkolódzó medvebocs kerülhetett a címlapra.

A vadászati, az erdészeti és a természetvédelmi törvény kidolgozása zajlott már a kulisszák mögött, amikor néhány vadászatellenes, sértődött, viszont a politikusokhoz ügyesen dörgölődő erdész kirobantotta az erdész-vadász ellentétet. Elérték például, hogy az erdészek ne vállalhassanak tisztséget a vadásztársaságokban, sőt ahol dolgoznak, ahol az üzemi területük vadásztársasági terület, ott ne lehessenek tagok sem. Elég nagy küzdelem volt, hogy „elfelejtődjön” az FM félreérthető, idióta körlevele. A természetvédelem is elkezdte mutogatni az „oroszlánkörmeit”, ekkortájt találták ki, hogy a védett területeken nincs „nyereségérdekelt” vadászat-vadgazdálkodás, csak „vadkárrelhárító vagy minőségjavító állományszabályozás”. Ez az álszent hazugság évtizedeken keresztül tartotta magát, s még napjainkban is helyenként megcsillantja magát.

Nincs új a nap alatt, ha szeptember, akkor a vadászújságokból nem hiányozhat a szarvasbögés. Karádi Ferenc egy összeállítást készített a bögési fortélyokról Georg Graf zu Münster könyvéből, Bán István pedig a szarvasvadász-etikettet fogalmazta meg Édesapja, öreg barátai és három évtized szarvasvadász tapasztalatai alapján.

Wentzely Dénes – az erdész – nyelvművelő tanmeséje – nyugodtan kijelenthetem – kortalan és fantasztikusan humoros olvasmány, egyben egy kis kortörténeti tanulmány.

1997/szeptember

Javában zajlott a vadászkamara szervezetének kialakítása, ami bizony kemény hatalmi harcot is jelentett. Érdekes volt bekerülni az előkészítő bizottságokba, mert – ki gondolta volna? – sok esetben a korábbi funkcionáriusok ügyesen átmentették magukat a megyei és az országos kamara vezetésébe. S bár a Vadászati Kulturális Egyesület és a VADÁSZLAP so-

kat tett a vadászkamara kialakulásáért, rendesen kiejtették még az előkészítő bizottságokból is. A vadász kamaráról szóló törvény megjelenését követően az ügyesség megszűntette az általunk szervezett, de valójában nem működő Magyar Vadászkamarát.

A hazai bérvadászoknak még harcolni kellett azért, hogy a pénzükért bögésben vadászati lehetőséghez jussanak. A területek valahogy megszokták és ragaszkodtak a külföldi bérvadászok elsőbbségéhez. Ekkortájt már léteztek a pausz szerződések, a terítékre vagy meghatározott területre érvényes szerződések, melyeknél a főállás azóta sem sokat változott, a vadászatra jogosultnak jogai vannak, a bérvadásznak pedig jóformán csak kötelességei. Persze a területes vadásztársasági tagok sem egykönnyen juthatnak bögésben bika elejtéséhez, mert a fizető külföldiek miatt szinte mindenhol lezárják a területeket. De hát – és ez volt a címe írásunknak – „Aki bikát akar löni...” a folytatást az ismert népdalból lehetett hozzátenni.

A filmes Takács Viktor – aki akkor még hivatásos vadász volt – egy olyan szarvasvadászat történetét írta meg, ahol a lövés helyett az arab vendég a Koránnal a kezében elkezdett imádkozni. Az ilyen és ehhez hasonló történeteken csak utólag tudunk nevetni, amikor benne vagyunk, hát mit mondjak, inkább bosszankodunk.

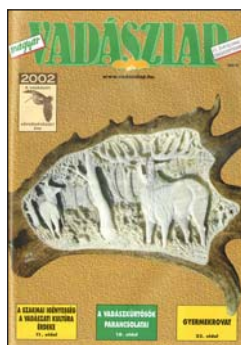
Csiszár József herendi festőművész közel hasonló pályán futott, mint Csergezán Pál. Szerződésük szerint – éveken keresztül – kizárólag csak egy galériának festhettek, a külföldi galéria értékesítette a határidőre készített festményeket. S hogy milyen szinten, arra jellemző, hogy a világhírű Swarovsky optikai cég a vadászati nap-

tárjaiba kerülő képeket Csergezánál, majd a halála után Csiszárnál rendelte meg.

Simon Szabolcs „Tüske” rovatunkban azt tette szóvá, hogy egy tv-riportban a nyilatkozó vadász fekete baseballsapkában, fekete-piros kockás ingben beszélt a vaddisznóról, a „dúvadról”. Szerzőnk határozottan lándzsát tört a kocák védelmében, hangsúlyozta a vaddisznók hasznát a mező-, és erdőgazdálkodásban. Hát igen, akkor még hittünk abban, hogy nyári szórókkal, elterelő etetéssel, túró-vadföldek létesítésével eredményesen védekezhetünk a vaddisznók kártétele ellen, a túlszaporodásukról csak elvélve ejtettünk szót.

Ünnepelni azonban már megtanultunk. Lábodon, a nagysalléri vadászház környékén kétnapos volt az Országos Vadásznapi központi ünnepsége és első ízben került sor a megyei rendezvények többségén az új vadászok fogadalomtételére.

A hírek között volt olvasható, hogy a Hungexpo megvásárolta a FeHoVa rendezési jogát és az 5. Fegyver, Horgászat, Vadászat kiállítást 1998. március 26-29. között rendezik meg a Budapesti Vásárközpont F pavilonjában.

2007/szeptember

Homolya László, a Szarvasbögő Európa-bajnokság és 2002 magyar bajnoka ebben a számban arra vállalkozott, hogy lekottázza a szarvasbögés különböző hangjait és hogy tanácsot adjon, mivel érdemes megtanulni a szarvasbikák bögének utánzását.

Amikor elkezdtek kialakítani, megtervezetni, majd kivitelezetni és értékesíteni a hivatásos vadászok formaruháját, még hittünk abban, hogy a magas minisztérium rendeletben szabályozza, teszi egységessé a formaruha viselését. Nem így történt, pedig ebben egy hullámhosszon volt velünk Buzgó József, az OMVK hivatásos vadász alelnöke, s ennek hangot is adott „A szakmai igényesség, a vadászati kultúra érdeke” cikkében.

A remény hal meg utoljára, tehát reménykedtünk a magyar vadvilág érdekében kiadott FACE kacsabélyeg sikerében és büszkén jelentettük: már a postahivatalokban is megvásárolható. Sőt, díjat is írtunk ki, amit a bélyeg vásárlói között terveztünk kisorsolni... s amiből csak nagy nehezen, némi büntetés kifizetése után tudtunk kihátrálni.

Adósak vagyunk a mérlegre tételével, hogyan és mennyit ártott a magyar vadászatnak Haraszty László, akit helyettes államtitkárnak neveztek ki, és aki egyben ellátta a Természetvédelmi Hivatal elnöki tisztjét is. A vele készített interjú még az együttműködés formáit kutatta.

Semmit nem változott a véleményem, ma is kiakaszt a vadászatra jogosultakra, a vadásztársaságokra és földtulajdonosi képviselőkre kitalált adatvédelem, mely szerint legálisan nem lehet hozzájutni a nevükhöz, címükhöz, illetőleg ha össze is gyűjti az ember, nem használhatja. A tíz évvel ezelőtt megírt jegyzetemben már kapizsgáltam azt a fantasztikus lehetőséget, melyet az internet kínál a vadászoknak, s melyet a honlapunkon bukducsoló Okos Térkép létrehozása követett. Meggyőződése, hogy egy naprakész, négy nyelven használható önkéntes információs adatbázis a magyar vadászatról, vadgazdálkodásról sokat hozhatna a vadászatra jogosultak konyhájára.

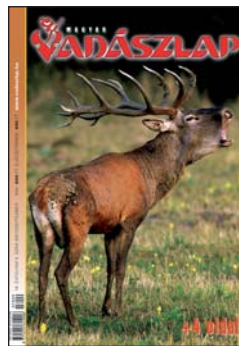
Tudtommal sosem kapott választ Lampert Mónika belügyminiszter asszonytól Mucsi Sándor – évenként kötelezően átvilágított,

kisnyugdíjas, de még vadász – aki az orvosi vizsgálatok lehetetlen állapotát kifogásolta.

Ehhez kapcsolódott dr. Balázs István, aki a fegyvertartási engedély meghosszabbításának tortúráját írta meg jegyzetében. Nos, a fegyvereknél javult napjainkban a helyzet, az értelmetlen orvosi vegzálás azonban még nem változott.

18 pontba foglalta össze Agyaki Gábor és Buzgó József a vadász-kürtösök parancsolatait... és ez már előszele volt az Országos Vadász-kürt Egylet megalakításának.

Videcz Ferenc „Etika-Patika” című groteszk tudósítás-részletei a jövőből eléggé szörnyűséges képet vetítenek elénk, a második jégkorszak után kialakult karakterek ábrázolásával.

2007/szeptember

Páll Endre a gímszarvasok viselkedéséről írt cikke a szarvasok nemenkénti viselkedésének elemzése. Hasznos olvasmány! Ahogy annak tekinthető a vadászati praktikákról szóló összeállítás, valamint a tíz fotóval illusztrált – lövés előtti – döntési helyzet bemutatása.

A legnehezebb feladatok közé tartozik olyan emberrel interjút készíteni, akit az újságíró valahogy jobban kedvel a többi embernél. A mindig nagyvonalú, segítőkész, megjelenésében is nagy személyiség, Tóth Kálmán ezek közé az emberek közé tartozik... aki egészen biztosan beírta a nevét a vadászati történelembe a ludasszállási kápolna felújításával, az ott megrendezett Hubertusmise rendszeres megtartásával.

Ebben az esztendőben ünnepeltük a magyar vadászsajtó 150 éves évfordulóját és minden számban foglalkoztunk sajtótörténeti érdekességekkel. Dr. Ádámfi Tamás cikkében a második világháború utáni történelemről számol be, s eljut 1969-ig, amikor a Magyar Vadászból – 21 évi szünet után – ismét Nimród lett.

Életének 95. évében költözött át az örök vadászmezőkre dr. Bencke Lajos, a soproni egyetem tanszékvezető professzora. Nem szeretek nekrológokat írni, gyászbeszédet mondani pedig nem tudok, mert meghatódok és sírok, de a Lajos bácsihoz kötődő emlékeket, a mellőzöttségének okát és a temetésének gyér látogatottságát kötelességemnek éreztem megörökíteni.

Máté Bence vitathatatlanul a fényképezésnek él, s mint a róla készült portréból kiderül, a fényképezésből él. A nemzetközi szinten jegyzett fiatalember találmánya a tükör mögüli fotózás, tegyük hozzá, egyedi látásmódja nélkül ez nem sokat érne.

A hazai vadászvizsga rendszerét régóta bíráljuk, a javaslataink süket fülekre találnak. Márok Tamás ebben a számban összegyűjtötte, hogy néhány külföldi országban milyenek a vizsga-követelmények. Nem nekünk kellene levonni a következtetéseket!

Voltak, vannak és feltehetően lesznek rovataink, melyek kezdetben újdonságként hatnak. Ezek közé sorolható a „Megfigyeltem” rovatunk, amely egy darabig szárnyalt, majd fokozatosan elhalt... pedig mindenféle természeti jelenségnek, a vadon élő állatvilág viselkedésével kapcsolatos megfigyelésnek most is örömmel adnánk helyet. A honlapunkon – a www.huntingpress.eu vadászati információs magazinban – ráadásul még terjedelmi megkötöttséggel sem kellene számolnunk.

cseke

Felkészülés a szeptemberi utánkeresésekre

A szeptember nem csak a szarvasvadászoknak a legizgalmasabb hónap, hanem a vérebeseknek és talán maguknak a vérebeknek is. Szép és izgalmas, de nem egyszerű! A tavaszi, nyári hónapok jellemzően a télenség jegyében telnek, az április vége, május eleje időszak jelent talán kivételt, mert ilyenkor az őzbakvadászat és a kukoricavetéseken zajló vadkárelhárító vadászatok már-már a januárt idézik, amikor is dandárja van a vadászatnak és az utánkeresésnek.

A nyári hónapok alatt bőségesen megszokhatnák kutyáink a hőséget, gondolhatnánk. Az árnyékban heverni, vagy a tűző napon dolgozni azonban közel sem ugyanazt jelenti, különösen nem a véreb számára! A kutyák hőleadó képessége korlátozott, ezt sem a nyári hónapokban, sem a gyakran előforduló szeptemberi hőségben nem felejtethetjük el.

A szarvasbögés közepén is gyakoriak még a 25-30 fok közötti napi hőmérsékletek. A laza nyári hónapok után a szarvasbika-sebzések jelentik a véreb számára is a vadászidény kezdetét, de bemelegítésre nincs lehetőség. A vadászterületek számára a bögés alatti vadászatok árbevétele jelenti a gazdálkodást lehetővé tévő biztonságot, ezért a vérebnek rögtön százszázalékos formában kell teljesítenie ahhoz, hogy egyáltalán dolgozni tudjon a szeptemberi melegben és ne csak az első árnyékot keresse meg, hanem a sebzett szarvasbikát is, amihez komoly „alapozó” munkát kell végezni.

A véreb hízékony fajta. Azért, hogy sportos alakja megmaradjon, sokat kell mozgatni és ellent kell állni annak a kísértésnek, amikor azt látjuk, hogy a napi adagja behabzsolása után is, nagy barna szemeivel reménykedve követi minden mozdulatunkat...

Egy elhízott véreb nem tud komoly utánkereső munkát végezni, nem tud elvégezni egy nehezebb vezetékmunkát, sem eredményes hajsztát teljesíteni, sőt meleg időben a hóguta fenyegeti. Ezért a kutya

hűtéséről gondoskodnunk kell, mindig legyen velünk víz, amivel itathatjuk és lelocsolhatjuk.

Futtatáskor nem szabad a kutyát túlerőltetni, kínozni, de rendszeresen és fokozatosan végezve a tréninget, hozzászoktathatjuk bizonyos mértékig a nyári hőmérsékleten történő eredményes munkavégzéshez. A hőség nem csak közvetlenül nehezíti meg a véreb munkáját, hanem a csapák szagintenzitásának csökkenésével közvetve is. A szaglás képessége a levegőbe került szaganyagok észlelése. Hatékony működéséhez olyan környezeti feltételek kelljenek, amelyek mellett a „szagmolekulák” megfelelő koncentrációban vannak jelen gázhalmazállapotban. Hőségben szárazabb a levegő, kisebb a „relatív szagtartalom” is, nehezebb a véreb dolga. Szerencsére a nyári hónapokban könnyen biztosíthatunk ilyen körülményeket a gyakorláshoz.

Csapacipővel akkor és olyan nyomot készíttünk, amelyet csak akarunk, és akkor dolgozzuk ki kutyánkkal, amikor szeretnénk. Lehetőségünk van a csapa korát tetszőlegesen növelni, de célszerű megpróbálni egy friss nyomot 35 fokos hőségben is kidolgozni. Akár olyan tapasztalatot is nyerhetünk, hogy ami délben nem megy, az másnap hajnalban sikerül. Tudatosan felkészülhetünk az olyan nehézségekre is, mint egy kiszáradt, feltárcsázott tarló, amelyek talán szeptemberben már nem jelentkeznek. A lehetőségek száma itt tényleg végtelen és a csapacipős gyakorlás nem csak a fiatal, bevezetés alatt álló véredek számára fontos, hanem augusztusban még a tapasztalt kutyának is különösen hasznos lehet.

Természetesen nem csak a kutyának kell bírnia majd a meleget, a hosszú vezetékmunkákat és a hajsztát, hanem a vérebvezetőnek is. Egy-két kilométer teljes felszerelésben való lefutására képesek kell hogy legyünk, mert ha magasabb a hőmérséklet és a vérebünk hajsza után megállította a vadat, akkor nem engedhetjük meg magunknak, hogy levegő után kapkodva pihenjünk, mert a korábban már említett hóguta valós veszélyt ilyenkor jelent csak igazán. A jó kutyát elragadhatja a szenvedély, és ha sokáig nem érkezünk segítségére, akkor a vad elvesztése még a jobbik eset.

Nyúl András

A GPS használata a vadászati gyakorlatban

Még az öregek is tanulnak: balról jobbra Jung Jenő, Pukánszki Zoltán és Buzgó József

koordinálására is. Az utánkereső kutyán lévő GPS-es nyakörv számtalan előnyt nyújt annak, aki ismeri és tudja is használni. Az előadás első volt ebben a témában, de szinte biztos, hogy nem az utolsó, hiszen a technika vívmányai rendre megjelennek a vadászati gyakorlatban is.

A Magyar Véreb Egylet hirdette meg tagjai számára a másfél napos továbbképzést a SEFAG Zrt. Szilágyi Erdei Iskolájában, amely a Lábodi Vadászterület területén található. Mint az a meghívóból kiderült, nem csak vérebvezetőket vártak az előadásra, mert a GPS profi kezelése a vadászat számos területén előnyt, gyorsaságot és nagyfokú pontosságot is jelent. Ezért vártak minden érdeklődőt, hivatásos vadászokat, vadászkutya vezetőket a július 13-án kezdődő kétnapos programra. Az előadó Pukánszki Zoltán, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. kerületvezető vadásza, hasznos tanácsokkal látta el az érdeklődőket. A munkába induló véreb nyakán lévő, GPS-szel felszerelt nyakörv nem csak azt mutatja meg, hogy mekkora távolságot tesz meg a kutya. Láthatjuk a keresési stílusát és a visszakereséseknél is fontos információkat ad a térkép. A körbe keresésnél például jól látható, ha véletlenül kihagy egy szakaszt és nem zárja be a kört. Ilyenkor a vezető biztos tud segíteni kutyájának. A GPS a vadkárbecslésben, vadászkutya versenyeken, vizsgákon lassan nélkülözhetetlen lesz, de jól alkalmazható a vadkárbecsléseknél, a hajtásokon a vadösszeszedésnél, valamint az utánkeresések

Őszi Tenyészvizsga

A Német Vizsla Klub Egyesület idei első őszi rendezvényét tartotta a Tolna megyei Decs határában. A kiírás szerint Őszi Tenyészvizsgára (ÖTV), Képesség Vizsgára (KV), Tenyészszelemlére, valamint Vadászati Alkalmassági Vizsgára (VAV) lehetett nevezni az augusztus 4-én tartott rendezvényen. A vizsgák a Bogoyiszló Dunagyöngye VT és a Kakasdi VT területén zajlottak. A reggeli megnyitón Konyecsni Károly vezetőbíró ismertette a napi programot, és bejelentette, hogy ÖTV-re 13, Képesség Vizsgára 4, Tenyészszelemlére 7, VAV-ra 2 kutya lett nevezve. Ezek nagy többsége rövidszőrű német vizsla, drótszőrű német vizsla, de volt weimari, és a VAV-on két magyar vizsla is. Rekenő hőségben zajlott a vizsga, de a vezetőbíró véleménye szerint az ilyen szélsőséges időjárásnál derül ki, hogy melyik kutya van igazán felkészítve a feladatokra. A trópusi hőség nem fogott ki sem a kutyaikon, sem a vezetőkön, és még a bírók is jól túrték a meleget. A nap végén öt első díjas, két második, kettő harmadik díjba sorolt kutya és vezetője örülhetett az eredményeknek. Négy kutya nullázott, és a Vadászati Alkalmassági Vizsgán induló mindkét vizsla sikeresen vette az akadályokat.

Országos CAC Vadászkutya Kiállítás

Igaz a mondás, miszerint „ha van egy jó vadászkutyád, az nem baj, ha szép is”. Talán ez a mondat is lehetne a mottója a Kaposváron tartott Országos Vadászkutya Kiállításnak, melyet a MEOE Kaposvári Szervezete rendezett július 22-én, immár tizedik alkalommal.

A rendezvényre 258 nevezés érkezett, ami 56 vadászkutyafajtából állt össze. A legnépesebb fajta a rövidszőrű magyar vizsla volt. Emellett szép számmal voltak olyan fajták is, amik nem kimondottan kiállítási kutyák, de mint a példa mutatja, a mai kulturált világban, a munkateljesítmények mellett, fontos a küllem is. Népes tábora volt a német vizsláknak, de volt hannoveri véreb is. Ezek a fajták talán kevesebbet szerepelnek a kiállításokon, hisz köztudott, hogy a német vadászkutya-fajtáknál nagyon fontos a munkateljesítmény és a klubok kiállítási eredményei.

Kapronczai Tamás, a SEFAG Zrt. területvezető fővadásza, a CAC-ot nyert Visnyei-Vadász Nils rövidszőrű németvizslájával

CACT mezei-vízi verseny Baranyában

A Németvizsla Klub Egyesület fajtagondozásába tartozó vadászkutyák részére Nemzeti CACT mezei-vízi versenyt rendeznek október 6-án Martonfán. Kiadásra kerül a CACT cím. Nevezhető minden olyan vizsla, amelyik a fajtacsoportba tartozik és a Németvizsla Klub Egyesület fajtagondozásában van. Nevezni lehet szeptember 6-ig az alábbi címen: Konyecsni Károly 7744. Decs, Rákóczi út 40.

Télből nyári vadászélmény

A nyári vadászmeghívás a télből fakadt, ugyanis úgy hozta az „üdőjárás”, hogy a hagyományos téli székelőföldi disznóhajtásunk az idén elmaradt. Havas tiszta időben, csikorgó hidegben igazi és jó hangulatú a disznóhajtás, nem is lehet semmiféle más vadászélménnyel összehasonlítani. De jóból is megárt a sok. Január végén, egy szerdai napon, érkezésünkkel is szépen volt már hó, aztán csütörtökön és pénteken egyfolytában szakadt, jól megvastagodott a paplan a Hargita környékén és a Firtosban is. A vadászati ütemterv szerinti hajtás nem maradhat el. A mindenre elszánt fanatikusok – illetve terepjáróik – előtt nincs akadály.

Egybe is gyűltünk a megadott helyen, egy szűk völgyben, senki sem hiányzott.

A két Pista vadőr előzetesen több-kevesebb sikerrel feltérképezte a hajtás helyszíneit, úgy tűnt, hogy a farkasok sem igen zavarták meg a környék nyugalmát.

Megtörtént a lőállás-húzás, majd kemény hótáposás árán mindenki elfoglalta a helyét, elkezdődött a hajtás. Azaz elkezdődött volna, mert rövid idő múlva jött a hír: lefűjták! Nem tudnak a hajtók mozogni a méteres hóban, a kutyák a hajtók nyomában tudnak csak menni, a kisebbeket meg vinni kell ölben, hátizsákban. Egy-két kisebb kondát megzavartak ugyan, de reménytelen a helyzet. Így aztán összekürtölték a népet, mindenki induljon haza, megállapodtunk: most etetni kell, nem vadászni. Közben riadtan hallgattuk

a hó nyomása alatt kidőlő hatalmas fenyőkerobaját, melynek hallatán az erdő élőlényei (és az ember is) félve borzong meg. Azért utólag kiderült, a hajtást igazából a bukaresti és lengyelországi vendégek miatt és a mi kedvünkért erőltették, de a természet győzött!

Természetesen azért nem csüggedtünk, Gagyban, a vadászrezidencián összejött a csapat, a nagy kandalló előtt volt „üdő” beszélgetni a régi szép élményekről (tudjuk az elmúlt vadászélmények mindig szépek). Estefelé már az ördög bibliáját is felváltotta elegendő alapozást követően a nótázás, majd, hogy-hogy nem, előkerült két falubéli muzsikás kolompár is... Hazainduláskor aztán „kárpótlásul” barátaink – Dr. Szabó Sanyi és Máthé Bandi – meghívtak egy-egy nyári őzbak vadászatára.

Útban hazafelé, Korondon, Makó Józsi vadász- és pisztrángtelep-tulajdonos barátunktól megtudtuk, hogy a Bucsintól Keresztúrig, mindenütt elmaradtak a disznóhajtások a nagy hó miatt.

Júniusban – előzetes egyeztetést követően – Papp Laci barátommal elindultunk a varázslatos székelőföldi bakvadászatra. Laci még nem járt Székelyföldön, ezért megkérdezte, hogy lenne-e kedvem bemutatni neki a főbb nevezetességeket?

Mivel igencsak szeretek Erdélybe, de főleg a Székelyföldre járni, sokszor bejártam, jól ismerem a látnivalókat, soha szívesebben nem álltam kötélnek. Végig is jártuk a Transzfogarastól a Vidra tavon át Prázsmárt, Tusnádot, Somlyót, Szárhegyen, Gyilkoson, Békáson a Bucinon át Szovátát, egészen le

Parajdig. Végiglátogattuk a régi jó barátokat. Szerencsénk volt, a Cohárdon (a Gyilkos tónál) Gyorgye főerdész/vadász barátom jóvoltából jó pár zergét is láttunk, mivel ránk szánt egy hajnali cserkelést. Vacsorára Lukács Piriéknél jól bepakoltunk Gyilkos-tói rántott béka-combball. Sok szép élményben volt részünk, de már vágytunk vissza a természetbe!

Végre megérkeztünk Tarcsafalvára. Szokásos baráti fogadtatással Gazsi – az összekelő góbbé – meg Magyar Pisti segítettek a patakon átcipelni a nyaralóhoz csomagjainkat, utána illő volt a „kétszer főzött” lehorpintése, majd a beszélgetés, élménybeszámoló után irány a terület. Ahogy az rendes vadászokkal, igaz barátokkal, rendes helyen lenni szokott, Pisti, a vadőr és Szabó doki többször kijártak a területre, s kinéztek egy-egy illő bakot (sőt még tartalékokat is) a részünkre. Laci Pistivel megy, én Sanyival és Bandival, terepjárókkal. Mindketten kapunk fegyvert, mert szokás szerint nem vittünk, nem is lett volna praktikus, tekintettel a körutunkra. Engem az a megtiszteltetés ér, hogy Bandi vadonatúj, .30-06-osával vadászhatok. Megtiszteltetés, mert annyira új, hogy – kis szerencsével – most lesz általam felavatva.

Pár falut magunk mögött hagyunk a dombok között Firtos alatt Farkaslaka felé, majd rövid gyalogos cserkelés következik. Sanyi előző este is körbejárt ellenőrizni, hogy megvannak-e a bakok. Mondja, hogy nyolc körül várható egy négyéves forma medve, majd kilenc körül jön a mi bakunk. Elheveredünk a gerinc alatt az oldalban, a virággal szépen díszített magas fűben. Ráérünk, van még üdökn. A domboldali nagy réttel szemben, alattunk a völgy túlsó oldalán jókora lombos erdő kezdődik. Kétoldalt sűrű kökényes, áfonyás, bokros, onnan várható a vad. Jöhet medve, őzek, de korai süldő sem kizárt, igen jó, csendes, amolyan igazi vadnak való hely.

Nem telik el fél óra, kijön egy róka, sorban jönnek ki legelészni az őzek, 6-7 egymás után. Jó a szelünk, távcsövezzük őket, zömmel sutavad, pár kisebb bakkal.

Ez egyik sem az, mondja Sanyi. Csitít mindkettőnket, akiket elkapott a vadászláz!

A forgatókönyv szerint lent az erdőszélen elballag fel-felállgatva két lábra, a magassabb bokrokról valamit szedgetve a medvének, majd nem sok idő elteltével Sanyi izgatottan jelez: – megjött a bak!

Csipegetve közeledik jó 250 méterről, mintha zsinóron húznák felénk. Körülbelül öt éves, sötét színű, szabálytalan, egyik felén gyilkos formájú szárral. Amikor úgy 150-re ér, egy sutával legelésző kisebb bakkal kezd köztöködni.

Ha beáll, löni kell, mert elugranak – kapom a parancsot. Izgatottan célzok az új puskával... majd a lövésemre eldő! Mindhármán talán egyformán boldogok vagyunk. Kitűnő volt Sanyi barátomtól az előkészítés, a vadászat, jó volt a lövés, de azért büszke vagyok arra is, hogy Bandi barátom új puskáját én avattam fel az újabb „székely” bakommal. Szépek és semmivel össze nem hasonlíthatók ezek a közös boldog pillanatok, amelyek az őszinte vadászbarátságról szólnak!

Hazaérve Papp Laci barátom kalapján is töret: sikerült neki is meglőnie első székelyföldi bakját.

Másnap – micsoda szerencsés véletlen – vadkárrelhárító lesadászatot rendez az egyesület. Indulás hajnali 2 órakor. Most Sanyi kitűnő duplapuskáját kapom meg.

A kökényes hegyoldalban, az erdő szélén és a falu melletti veteményesekben garázdálkodó és onnan hazatérő „disznók” útját álljuk el vagy tizenhatan, még koromsötétben. Csak süldő, kan, és bizonyosan nem malacot vezető koca lőhető. Mindenki legyen óvatos, ha medve jön, főleg, ha bocsos! Mert ugye tudjuk: „Az asszony nem embör, a medve nem játék!”

Lassan pirkad. Most ismerem csak föl, itt lőttem tegnap a bakomat. Közel oda kerültem, ahol a medvét láttuk. Az egész domb-

oldalt, felfelé a gerincig és oldalt körben, belátom. Kitűnő hely. Tegnap itt lefelé, most meg felfelé vadászhatok. Laci a gerincen túl áll. Később meséli, 60-70 méterre elvonult mellette két nagyobb koca, de a magas fűben nem mert löni. (Vendég létére nehogy lőjön malacost!) Mennyire igaza volt, ez volt a helyes magatartás, mivel nem tudta megállapítani, hogy van-e velük malac. Ugyanígy járt Forgács Szabi is, aki a szomszédja volt, pedig helybeli, de ő sem mert löni. Lejjebb az erdőnél, Fazakas dokinak megint szerencséje volt, lőtt egy 2 éves kancsit, szőlóban jött felé. Láttak még két kisebb kondát vonulni, de messze voltak mindenkitől. Hiába, óriási, széles sávot kellett elállnunk, nagy szerencse kell ilyenkor. Meg hát a disznó is résen van – nem akarja tokányként végezni.

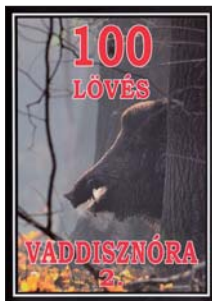
Búcsúzásul Magyar Pisti egy kis csemegével ajándékozott meg bennünket. Mivel Laci még nem látott vadon medvét (fél is tőle rendesen), kimegyünk egy titkos helyre. Talán összejön... Ez lesz a desszert a kiránduláson.

Pisti – aki szememben az IGAZI székely, és született hivatásos vadász – egy mindentől távol levő háborítatlan sűrűségbe vitt bennünket. Ki tudja, hány falun keresztül hajtottunk, majd gyalog mentünk még vagy két kilométert befelé az erdőben, ruhát szaggató, kalaplevegő kökényesekben, szedreszekben.

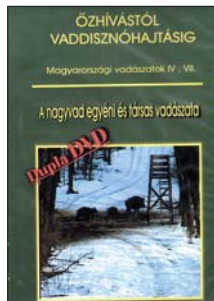
Az erdőből egy sziklaoromra kiérve, egyszerre csak csodálatos panoráma tárult elénk, szinte mint a mesében. Szemünk-szánk elállt a táj igazi vad szépségét látva. Jól beláthatóan alattunk jobbról-balról egy-egy nagy völgykatlan kráter, bokrosokkal, füves tisztásokkal. Körben, az oldalakban „őserdő”, lent patak, dagonyákkal. Igazi festői vadparadicsom. Azt mondja, itt teremnek az igazi rekorderek. Ide csak ő jöhet, meg a hosszú évek óta visszajáró – és általa nagyon szeretett, tisztelt – belga herceg vadászvendégük. Itt lövette vele a nagy medvét, az óriás kant, és a kapitális bikát, mert ez kitűnő böghely is.

A jó másfél óra alatt – amíg lövilág volt – láttunk két nagy kocát (ha voltak malacok, azok a nagy fűben nem látszóttak), egy hatalmas, igazi kárpáti óriás őskant, teheneket, borjakat, kisebb bikákat. Mindezek mellé sajnos medvét nem sikerült belopnunk. De ne legyünk telhetetlenek. Így is gyönyörű záróakkord volt!

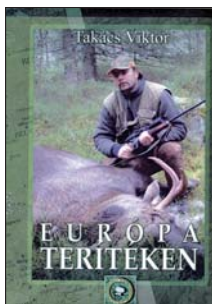
Dorogi Géza

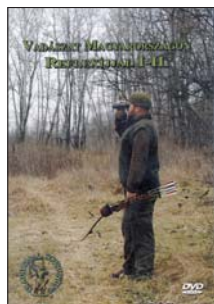
Blaumann Ödön: **2500,-/db**
100 lövés
vaddisznóra I-II. DVD

dr. Ignácz Magdolna: **4500,-**
Őzhivástól
vaddisznóhajtásig, dupla DVD

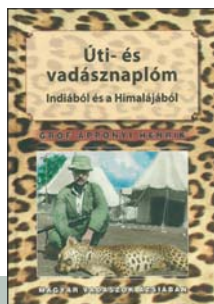
Takács Viktor: **4900,-**
Európa teritéken
DVD

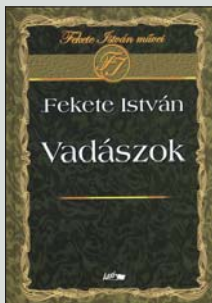
Szabadi Attila: **3130,-**
Vadászat
Magyarországon reflexijal DVD

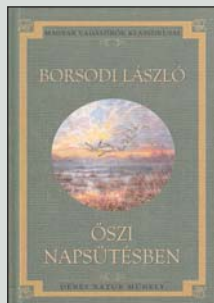
Magyar Vadászkürt
Egyület: Vadászüdv CD **2980,-**

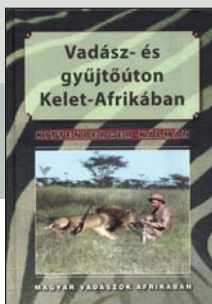
gróf Apponyi Henrik: **6200,-**
Üti- és vadásznaplóm

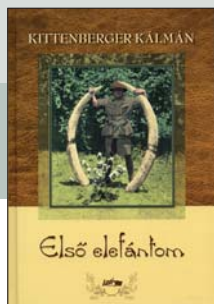
Fekete István: **2500,-**
Vadászok

Borsodi László: **4100,-**
Őszi napsütésben

Kittenberger Kálmán: **6100,-**
Vadász- és gyűjtőúton
Afrikában

Kittenberger Kálmán: **2600,-**
Első elefantom

CD-k, DVD-k

Vadászat

A magyar erdő királya DVD	3000,-
Blaumann Ödön: 100 gimbika DVD	2500,-
100 őzbak DVD	2500,-
Agancsosok DVD	2500,-
Dámbikák bírálata DVD	2500,-
Dámbarcogás, Gyulaj DVD	2500,-
Gimbikák bírálata DVD	2500,-
Mufionkos bírálata DVD	2500,-
Őzbak bírálata I-II. DVD	2500/db
Őzbak csalsípra DVD	2500,-
Őznász DVD	2500,-
Vadászévad 2006-2011 DVD	2500/db
Vad és vadászat DVD	2500,-
Vaddisznóhajtások akciójelenetei I-V. DVD	2500/db
Dámszarvasok földjén DVD	3000,-
Heltay I.: Amit a nagyvadról tudni illik DVD	5550,-
Hidvégi Béla: Volt egy álom DVD	2900,-
Hegyi vadászataim DVD	2900,-
Hunters Video: Afrika Erfahrungen DVD	8900,-
Bockfieber DVD	8900,-
Der Traumböck DVD	8900,-
Die Welt des Rehbocks DVD	8900,-
Elefantenjagd DVD	8900,-
Hirschpirsch und Drückjagd DVD	8900,-
Jagd im Massailand 1-2. DVD	8900,-
My Very Best Buck DVD	8900,-
Serengeti-Jagd in Afrikas Juwel 2 DVD	8900,-
Sommerböcke DVD	8900,-
Traumtrophäen in Ungarn DVD	8900,-
Ignácz M.: A nagyvad vadászata dupla DVD ..	5000,-
Élőhelygazd. és vadgondozás dupla DVD ..	5000,-
Namibia – Első találkozás DVD	3800,-
Oroszországi vadászatok DVD	3800,-
Szarvasbögés, vaddisznóhajtás DVD	3800,-
Salonkától a vadlábáig dupla DVD	5000,-
Trófeák – Híres szemlék DVD	3800,-
Vadászatok Dámszárvasban dupla DVD ..	4500,-
Világerekordok nyomában I-II. DVD	4500,-
Sáfrány József: Az én Afrikám I-II DVD	2100/db
Takács V.: A vaddisznó vadászata 1-2. DVD ..	4900/db
Egy vérből való vagyunk I-II. DVD	2890/db
Őzhívás DVD	4900,-
Vadász ABC DVD	4900,-
Trófea (törvénytár) CD	2400,-

Solymászat

Balogh István: Vértelen vadászat DVD	4680,-
A solymászat Magyarországon DVD	3000,-

Ijászat

Szabadi Attila: Robin Hood sehol... DVD	3130,-
Takács Viktor: A vadászijász 1-2. DVD	4900/db

Művészet

A természet művészei DVD	4500,-
Csergező Pál vadvilága DVD	6240,-
Hidvégi Béla: A vadontól a múzeumig DVD ..	2900,-
Kelet-Afrika vándora voltam DVD	2500,-

Kutya

Dénes Gábor: Tanuljunk kutyául DVD	1350,-
Vérebvezetők nyomában dupla DVD	6250,-

Természet

A csodás Észak DVD	1570,-
A háztűzörző DVD	1990,-
A kormorán zátóny amforái DVD	1990,-
A Monarchia hajóroncsai DVD	1990,-
A nagy cápák nyomában DVD	1570,-
A St. Helens hegy kitörése DVD	1570,-
A tenger óriásai DVD	1570,-
A természetvéd. 30 éve a Hortobágyon DVD ..	1990,-
A tűzben született sziget – Izland DVD	1990,-
A zebracsalád DVD	1570,-
Ahol a madár se jár – Patagónia tornyai DVD ..	1990,-
Afrika: A Szerengeti Nemzeti Park DVD	1570,-
Ausztrália DVD	1570,-
Arpi bácsi fiókái DVD	1990,-
Az emberevők földjén DVD	1990,-
Az élet eredete DVD	1570,-
Az élet fagyos szigete – Antarktisz DVD	1990,-
Az Inari vándorai – Lappföld DVD	1990,-
Az ismeretlen Hawaii DVD	1570,-
Az oroszlan család DVD	1570,-
Az őrdög szigete – Tasmania DVD	1990,-
Bálnák DVD	1570,-
Budapesti vadon DVD	1990,-

Cápák DVD	1570,-
Daruvonulás a Hortobágyon DVD	1990,-
Egy nap pompa – Tiszavirág DVD	1990,-
Elképesztő vándorlások DVD	1570,-
Életem, utazásaim DVD	1990,-
Fagyos oázis – Globális klímaváltozás DVD ..	1990,-
Hubulák DVD	1990,-
Kerekék és lépések 1-5. DVD	1570/db
Liliputi mimikri DVD	1990,-
Lulu, a világszám DVD	1990,-
Madagaszkár állatparadicsoma DVD	1990,-
Magyarország nemzeti parkjai I-II. DVD ..	2890/db
Mauritius (A kincses sziget) DVD	1990,-
Medvék DVD	1570,-
Még az üveghegyeken is túl – Grönland DVD ..	1990,-
Növénytan CD	3000,-
Óceániai csavargások DVD	1990,-
Pápua Új-Guinea - Egy másik időzóna DVD ..	1990,-
Pénz és taps nélkül DVD	1990,-
Pingvinek vándorlása DVD	1570,-
Ragadozók a vadonban DVD	1570,-
Rockenbauer: Másfélmillió lépés Mo.-n I-III. DVD ..	2890/db
...és még egymillió lépés I-V. DVD	2950/db
Tiszavirág DVD	1990,-
Trópusi esőerdő DVD	1570,-
Tűskevár II. DVD	1570,-
Uys, Jamie: Sivatagi show DVD	1280,-
Veszélyes állatok: Majmok DVD	1570,-
Víz, víz, tiszta víz (hazai édesvizek) DVD	1990,-

Zene CD-n

Magyar Vadászkürt Egyesület: Vadászüdv CD ..	2980,-
Muzsika Magyarországról CD	1700,-

Horgászat

A bojlí éve DVD	1570,-
A harcászás rejtelmek DVD	1570,-
A süllő horgászata DVD	1570,-
Feederbottal állóvízben, folyóvízen DVD ..	1570/db
Feederbottal nagypontyokra I-II. DVD	1570/db
Kedvenc horgászvízeink DVD	1570,-
Óriásdévérék földjén DVD	1570,-
Pecutúra extra DVD	1570,-

KÖNYVEK

Klasszikus irodalom

Apponyi Henrik, gróf: Üti- és vadásznaplóm. .	6200,-
Avarffy Elek: Vadászképek	2700,-
Hej! Vadászok!	3500,-
Bárony István: Az elveszett Paradicsom ...	2450,-
Árnyak az éjszakában	2400,-
Fekete vér	2000,-
Magányos órák	2100,-
Nyomról nyomra	2730,-
Fekete István: A magam erdeiben	950,-
Az első uhuzásom	2600,-
Az erdő ébredése	2400,-
21 nap - Csend	2990,-
Búcsúzás	2600,-
Ballagó idő	698,-
Bogács	1790,-
Éjfél után	2600,-
Egy szem kukorica	2400,-
Emberek között	2600,-
Erdői utakon	698,-
Erdély	2200,-
Fészkekről	2400,-
Gyepölő nélkül	2200,-
Hű	1790,-
Kele	1790,-
Kisértés	2200,-
Lutra	1690,-
Matula és egyebek	2200,-
Örökség	2600,-
Összegyűjtött versek	2000,-
Őszi számadás (füveskönyv)	1990,-
Őszi vásár	2600,-
Sárgarépa patkók	2400,-
Téli berek	1790,-
Tíz szál gyertya	2500,-
Tojáshéjdarabkák	2000,-
Tűskevár (50 éves)	2490,-
Tűz mellett	2200,-
Útra kelünk	2500,-
Vadászok	2500,-
Zsellerek	2500,-
Fekete István bibliográfia	4500,-
Harmat és vér	2400,-
Just Ödön: Vadásznapló töredékek	3700,-

Kittenberger: Vadász- és gyűjtőúton Afrikában .	6100,-
Első elefantom .	2600,-
K. Rhédey Zoltán: Veréből a szarvasbikáig .	2700,-
Maderspach Viktor: Havasi vadászataim .	2500,-
Medve! .	2400,-
Oláhok véryomában a Fekete-tengerig .	3490,-
Makay Béla: Hegyen-völgyön .	2900,-
Molnár Gábor: Dráma az őserdőben .	2500,-
Módus király vadászkönyve .	3900,-
N. Nozdorovics Lajos: Vadász emlékeim .	3200,-
Nadler H.: A Keleti- és Déli-Kárpátokban .	2500,-
Cserkészeten és leszen Nagy-mo.-n .	2600,-
Vadásznapok, vadászévek .	2500,-
Reminiczky Károly: Kassai vadász történetek .	2700,-
Széchenyi Zsigmond: Ahogy elkezdődött .	2499,-
Afrikai tábor tüzek .	2699,-
Alaszkában vadásztaim .	2238,-
Csui! .	3499,-
Hengergő homok .	2350,-
Két kecske .	2499,-
Nahar .	3499,-
Ünnepnapok .	2999,-
Szilágyi Virgil: Pirosbetűs vadásznapok .	3450,-
Tanos Pál: Erdőzűgás .	2900,-
Thurn-Rumbach: Erdélyi szarvasok és medvék .	2500,-
Wass Albert: Farkasverem .	1280,-
Mese az erdőről .	1600,-
Valaki tévedett 1-2-3 .	1470/db
Válogatott magyar mondák és népmesék .	1380,-

Kortárs irodalom

A szarvasok háreme .	2200,-
Andrássy János Mihály: A kandalló előtt .	3900,-
Ambrózy Árpád: Nimród csillaga alatt .	2400,-
Apatóczy István: Ettünk falombot .	850,-
Bán István: Harc az elemekkel .	2200,-
Medve 3 .	4000,-
Vízvarázs .	4000,-
X-es .	4000,-
Békés Sándor: A slapaj visszanez .	2100,-
Elröppent évek .	3680,-
Emlékekbe kapaszkodva .	2900,-
Bornemisza Péter: Vadászszívvél .	5400,-
Varázslatos vadászatok .	3990,-
Bozókai László: Remetekanak .	4350,-
Trófeakatalógus .	6000,-
Capstick: Halál a fekete kontinensen .	4300,-
Halál a magas fűben .	5400,-
Csiki Gyula dr.: A pagony dalnoka .	2100,-
Czifferszky István: Vava .	1990,-
Damaszkin Arzén: A maszaj fennsík .	3900,-
Dinich László: Gazsi bácsi a törzszakstálnál .	1970,-
Dunhill, Alfred: Pipák könyve .	4200,-
Farkas Dénes: Nézd és lásd! .	3200,-
Farkas Zoltán: Murphy horgász .	1970,-
A csuka és a meztelen nő .	500,-
Fáczányi Ödön: Fejet hajtunk .	3500,-
Kittenberger Kálmán emlékülés .	3500,-
Fáczányi-Molnár: Vadászok tisztelete .	2400,-
Festetics Antal: Konrád Lorenz világa .	5700,-
Földi László: A vadászat karácsonyai .	2990,-
Új vadregény .	2490,-
Fuchs Antal: Dicsértessék a Bakony .	2300,-
Trilógia .	9500,-
Gazdag József: Csallóközi vadászatok .	1219,-
Gál Sándor: Esték és hajnalok .	1900,-
Gánti Tibor, prof., dr.: A természet kebelén .	5240,-
Gyimesi György: Szerelmem Afrika .	7499,-
Vadászataim a Kárpátokban (bk) .	8000,-
Halmágyi T. I.: Vadászatok idegen tájakon .	6400,-
Hámory: Kurgánok között a Hortobágyon .	1500,-
Hangay Gy.: A kacagó koponyák földjén .	2400,-
Hankó László: A medvék országa .	3000,-
Hidvégi Béla: Sziklák peremén .	4500,-
Vadászalmok birodalmában .	3900,-
Vadászként a csúcsokon I-II .	7500,-
Hidvégi-Jánoska: Magyarok Ázsia vadászósvényein .	3900,-
Iglói P.: Perőcsényben puskával és fakanállal .	2480,-
Kászoni Z.: A Kárpát-medencei vadászkönyv .	1600,-
Szekélyföldi vadászatok .	4300,-
Wass Albert: szülőföldje vadászatai .	4000,-
Kemény J.: Medvekalandok a Kárpátokban .	2500,-
Keszthelyi Jenő: Csontzilánkok .	3300,-
Kopa János, dr.: Egyperces vadászatok .	3990,-
Kovács D.: A vívóapostola és a vadász szerelme .	3500,-
Kovács M. Dóra: Az én Namíbiám .	4950,-
Kubasek J.: Jeles világutazók nyomdokain I-II .	3500,-
Márok Tamás: A képzelt vadászmezéjén .	2700,-
Márton Imre dr.: A vadon hívó szava .	3900,-

Mess Béla: Emlékszik .	2700,-
Két szenvedély rabságában .	2499,-
Naplemente .	1600,-
Vadász tanmesék .	2999,-
Motesiky Árpád: Emlékezés Stróbl Alajosra .	700,-
Felvidéki vadászörökség .	1100,-
Vadászörömök - vadászörökségünk .	2800,-
Nagy-Nagyné: Vadászatok és vadételek .	1400,-
Oláh-Oláh: Hajnalok és alkonyok .	2500,-
Pető János: Hogyan tehet a vadász .	1000,-
Megismerni a vadászt .	800,-
Mit is gondol a vadász? .	800,-
Mitől hízik a vadász? .	800,-
Pintér Norbert: Vadászatok évszakról évszakra .	1980,-
Rakk Tamás: Göröngyös égi és földi utakon .	2500,-
Tűzözön és hóihar .	3500,-
Rácz Majdnem megmászta a Mount Everestet .	3200,-
Retter: Üregi nyúltól a medve vadászataig .	2499,-
Sánta Gábor: Az elfeledett Fekete István .	2200,-
Sáry: Az elveszett erdőről és a megtalált időről .	2500,-
Szabó József: Tizenkét hónap erdőn-mezőn .	2200,-
Schmidt Egon: A vadászat mellékszereplői .	2200,-
Schwartz Béla: Mister KUDU .	2200,-
Siketfajd ketyegés és zergefűtty .	2200,-
Simkó Gyula: Szerelmem Afrika .	4990,-
Steiger, B.: Csodálatos elbeszélések kutyákról .	1299,-
Sterbetz István: Puskával a Nagypusztán .	3000,-
Természetvédők ösvényeken .	2220,-
Sütő András: Hargitai vadászkalandok .	2500,-
Szabó József: Tizenkét hónap erdőn-mezőn .	2000,-
Szálla R.: Kalandozások a Máramarosban .	2300,-
Topi .	2280,-
Szász Imre: Basa .	1900,-
Szerb Imre dr.: Együtt vadászni .	1000,-
Szilárd Ferenc dr.: Ébredés az erdőn .	3800,-
Szadek Mihály: Az élet rendje .	1500,-
Szy Ferenc: Vadászéletem Kanadában .	2200,-
Terraprint: A természet és én 5 .	1200/db
Török: Vadászataim napfényben-árnyékban .	3600,-
Ugray Tamás: Gavallérral a csúcsokon .	3500,-
Vadászatok itthon, otthon és a csúcsokon .	3950,-
Vadászpuskával a csúcsokon .	4200,-
Varga A.-né: Egy vadászfeleség naplójából .	1500,-
Várhelyi András: Orvvadászok .	968,-
Vasas Joachim: Menjen, Doktor elvtárs! .	2310,-
Végh Endre, dr.: Megvadult szótár .	4990,-
Murphy és a beteg vadász .	1970,-
Vadászni emberi dolog .	2900,-
Videcz Ferenc: Zsugorított görbétűk .	1700,-
Vojnits András: Afrikai levelek .	2500,-
Vörös István, dr.: A teremő tenyerén .	2990,-
Zichy Kázmér gróf: A Guaso Nyiro mentén .	4400,-
Zoltán János dr.: Emlékek Éváról .	2900,-
Vadászok életvesztésben .	3200,-
Zsigárdi Gyula: Diana másként akarta .	3200,-

Szakkönyv

A magyar állattenyésztés nagyjai .	4200,-
A halgazdálkodás gyakorlata .	3600,-
Ambrózy: Amit a vadászjász vizsgán tudni kell .	2200,-
Andrésiné-Andrés: Az erdész-mester könyve .	2490,-
A vadászzal kapcsolatos jogszabályok .	2490,-
Ádámfi Tamás, dr.: Vadászati Bibliográfia .	750,-
Az erdőre vonatkozó jogszabályok gyűjteménye .	2490,-
Angyán: Védett és érzékeny természeti területek .	6500,-
Bakonyi Gábor: Állattan .	6500,-
Bartha D.: Magyarország fa- és cserjefajai .	3500,-
Bauer, Karl: Szőlősgazdák könyve .	4200,-
Bertóti István: Özhívás .	1800,-
Békési-Csarnai: Házi pálinkafőzés .	2900,-
Bényei-Lőrincz-Sz. Nagy: Szőlőtermesztés .	4400,-
Bérczy Károly: Vadász műszótár .	2980,-
Bicsérdy-Sugár: Vadbetegségek .	3200,-
Binder Egon: Füstölés .	2900,-
Bodó János: Kerti károsítók .	2500,-
Bognár-Mercz: Szőlőművelés, borkészítés .	2300,-
Csányi Sándor: Vadbiológia .	2900,-
Vadbiológiai olvasókönyv .	4200,-
Czibulyás-Tóth: A japán fűrésztészte .	1650,-
Draskovich Iván: Szarvasgazdálkodás .	3900,-
Elek Balázs, dr.: Orvvadászok nyomában .	3980,-
Faragó S.: A vadállomány szabályozása .	3900,-
Élőhelyfejlesztés az apróvad-gazd.-ban .	4900,-
Magyar Vadászenciklopédia .	14 980,-
Vadászati állattan .	4400,-
Fehér Gy.: Állatpreparátumok készítése .	4900,-
Ferjentsik: Vadászszótár .	2550,-
Gahm, B.: Házi vágás, bontás, töltelékár-készítés .	3500,-
Hurka, kolbász, szalámi .	3500,-

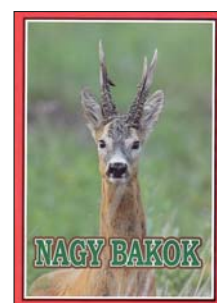
Bartha Dénes:
Természetvédelmi
növénytan **5900,-**

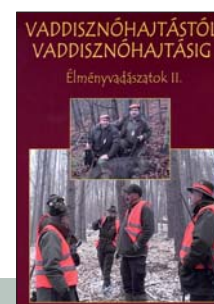
Juhász Lajos:
Természetvédelmi
állattan **4200,-**

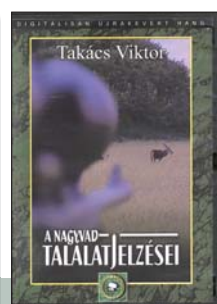
Kozák Lajos:
Természetvédelmi
élőhelykezelés **5200,-**

Blummann Ödön:
Nagybakok DVD **2500,-**

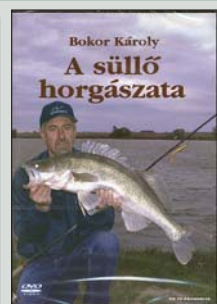
dr. Ignác Magdolna:
Vaddisznóhajástól
vaddisznóhajásig **4500,-**

Takács Viktor:
A nagyvad
találatjelzése DVD **4900,-**

Blummann Ödön:
Őreg bakok DVD **2500,-**

A süllő horgászata
DVD **1570,-**

Kedvenc
horgászvízeink DVD **1570,-**

Blummann Ödön:
Rendellenes,
torz agancsú őzbakok **2500,-**

Albert-Locsmándi-Vasas: Hazai védett- és veszélyeztetett gombafajok **2490,-**

Milyen gomba ez? **1480,-**

Milyen virág ez? **1480,-**

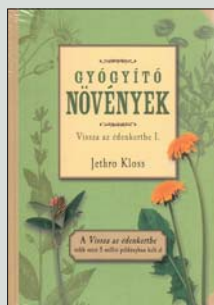
Milyen fa ez? **1480,-**

Milyen állatnyom ez? **1480,-**

Milyen madár ez? **1480,-**

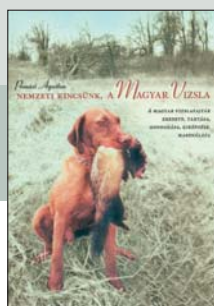
Jethro Kloss: Gyógyító növények **4500,-**

Gabriele Lehari: Fűszernövények **1690,-**

Schmidt-Bécsy: Tavasztól tavaszig **2500,-**

Pomázi Ágoston: Nemzeti kincsünk a magyar vizsla **3990,-**

Hasznos tanácsok világutazó vadászoknak . 3490,-
Hartman: Mezőgazdaság a természet szolg.-ban . 1280,-
Heltai Miklós: Emlős ragadozók Mo.-n. . 3500,-
Heltay I.: Amit a fegyverismereti vizsgán... . 3100,-
Az állami vadászvizsga tesztkérdései . 3050,-
Vadásziskola . 8550,-
Heltay-Kabai: Hivatásos vadászok kézik. I-II... 12 500,-
Heltay-Rácz F.: Vadászsztisztezés, vadászetika . 4 600,-
Hespeler-Krewer: Fialat vagy idős? . 3200,-
Hoffmann-Molnár: Vadászműsötárma-né, né-ma...500,-
Holdas-Szendró: Nyúl . 3200,-
Horváth Béla, dr.: Erdészeti gépek . 3800,-
Horváth Gy.: Zöldség- és fűszerkülönlegességek tem. 2980,-
Horváth L.: Halbiológia és haltenyésztés . 5400,-
Juhász Cs.: Minőségbiztosítás a mezőgazd.-ban . 2035,-
Juhász Lajos: Természetvédelmi állattan . 4200,-
Kristó L.: Vadászpuskaműves mester könyve . 2960,-
Kohár László: A solymászatról kezdőknek . 2900,-
Koloman F.: Hatnyelvű vadászsztár . 3490,-
Kovács Zs.: Farkasok a Kárpát-medencében . 1800,-
Lajkó István: A halászmester kézikönyve . 2490,-
Lakatos: Fenyőn, tölgyeken előforduló károsítók . 2180,-
Lampeitl, Franz: Méhészek könyve . 3500,-
Lanszki J.: A korszerű prémesállat-tenyésztés . 2125,-
Larousse: Vadászok könyve . 8990,-
Mara Árpád-Sepsi Árpád: Farkasaink . 2500,-
Molnár Kálmán dr.: Halbetegségek . 2690,-
Nagy Gábor-Szabó Zsolt: Csigas íjak . 1600,-
Vadászjízszat . 1500,-
Pintér-Pócsi: Hal . 2500,-
Radics L.: Növénytermesztő mester könyve . 2690,-
Rakonczay Zoltán: Természetvédelem . 1440,-
Samwald, Achim: Aszalás, szárítás . 2900,-
Schmidt Gábor: Virágok díszcserejék . 2500,-
Scholz, Wolfgang: Házi sajt készítés . 3500,-
Solymás E.: Évkönyvek 1999-2009 . 3000/db
Soós Béla: Kezdő kertészek könyve . 1980,-
Szabó Ilona: Erdei fák betegségei . 3490,-
Szabó Péter: Rókák és terrier . 3360,-
Szodfridt István, dr.: Nyártermesztés . 3090,-
Szólján a vadászkürt . 1990,-
Szóllósi Antal: Nyílegyenesen (íjászat) . 1800,-
Terék István: Sajtvilág juh- és kecskesajtok . 3600,-
Tóth-Pernes: Szőlőfajták . 2900,-
Vadászetikett . 1500,-
Varga Zoltán: Vadkár . 4900,-
Vén Zoltán: A görényezés rejtelmeiről . 2800,-

Fegyver

Alexandra: 1000 lőfegyver . 5999,-
Hartink: Golyós és sörétes vadászf. encikl. . 6999,-
Kések enciklopédiája . 4990,-
Pisztolyok és revolverek . 4990,-
Sörétes és vegyescsövű vadászp. encikl. . 4990,-
Kovács D.: Billenőcsövű golyós vadászfegyverek . 4800,-
Vadászfegyverekről nemcsak vadászoknak . 4500,-
Kovács László: Kíváncos kaliberek . 2200,-
Sokat próbált vadászpuskák . 2990,-
Vadnyugati vadászpuskák . 3100,-
Szajkó István: Sörétlőves . 2200,-
Székely Dénes: A lőpor és a töltény . 2180,-
Vass Gábor: Nagy gázfegyver határozó . 4990,-

Kutya

A szolgálati kutyák tenyésztése . 2730,-
Bába Károly: A magyar vizsla . 1085,-
Barangolás a kutyák világában . 4000,-
Bíró Andor: Kutyakiképzők kézikönyve . 2800,-
Horváth Z.: A kutya és a macska betegségei . 3900,-
Király Klára: Jagdterrier . 1490,-
Kutyafajták . 2730,-
Monostori Károly: Ebtenyésztés . 2980,-
Nickl, A.: Kutyáink tanítása és nevelése . 1990,-
Pallós Andrea: A beagle . 1390,-
Steiger: Csodálatos elbeszélések a kutyákról . 1299,-
Színár Dr. - Dr. Zsolnai: Több, mint kutya . 4500,-
Varga-Nagy: A legnépszerűbb terrier . 1390,-
Veress I.: Német dog, Óriás schnauzer . 1490/db
Wagner, Heike: Kutyaápolás . 998,-
Whitehead, Sarah: Kutyák . 6990,-

Természetudomány

Alexai Zoltán: Évszakok . 3980,-
A vadvilág atlasza . 6500,-
Attenborough, D.: Az emlősök élete . 5990,-
Állat- és növényhatározó természetjáróknak . 4990,-
Benton: Hetven rejtély a természet világából . 7490,-
Brehm: Ragadozók . 4 400,-
Dolder: Emlősök szárazon, vízen és levegőben . 1350,-

Határozó kézikönyvek: Emlősök . 2800,-
Élővilág Könyvtár: Vízi gerinctelenek . 2200,-
Fix Term: Ragadozók az állatvilágban . 4100,-
Határozó kézikönyvek: Emlősök . 2800,-
Hecker, Frank: Az erdő állatai és növényei . 2680,-
Kis Természetkalauz: Csigas és kagylók, Lepkék . 1200/db
Nagy Cs.: A Nyugat-Dunántúl term. értékei . 2980,-
Mara-Sepsi: Farkasaink . 2500,-
Nagy László: Vadászgörények a családban . 2998,-
Petrich Károly: A Velencei táj lepkévilága . 2980,-
Ralphstone Angelica: A tenger állatvilága . 4100,-
Spotter's Guide: Vadállatok . 600,-
Taylor, David: Kisállatok kézikönyve . 1999,-
Természetbarátok zsebkönyve . 1700,-
Természetbúvár: Nemzeti parkok, világörökség . 4820,-
Perzselő napsütésben . 3990,-
Vöröskönyv Mo. növénytanulmányairól I-II . 3400,-
Természetkalauz: Emlősök, Lepkék . 2500/db
Técsy Zoltán Illés: Örök Erdély . 4500,-
Titán Comp.: Az állatok nagy enciklopédiája . 4100,-
Veselovszky, Zdenek: Állatok a nagyvilágban . 2980,-

Növény

Aichele-Bechtle: Mi virít itt? . 3500,-
Alberts-Mullen: Fák, bokrok gyógyító ereje . 2980,-
Aschenbrenner Éva: Gyógynövénypatika . 2800,-
Galambosi B.: Fűszer- és gyógynövények . 2500,-
Babulka: Smerük fel a gyógy- és fűszernövényeket . 1450,-
Babulka-Kósa: Képes gyógynövénykalauz . 1890,-
Befia, Maria Tereza Della: Vadvirágok . 2300,-
Bernáth Jenő: Gyógy- és aromanövények . 6200,-
Bertók-Brúgos: Növény- és gombakalauz . 1350,-
Boros-Ilyés: Nagy díszfa és cserje lexikon . 4999,-
Buday Andrea: Gyógynövények . 2630,-
Csurgó: Gyógynövények embernek állatnak . 2200,-
Dreyer, Wolfgang: Virágok és évszakok . 2980,-
Vadnővények, bogycsók és gombák . 2850,-
Élővilág: Cserjék, Egyszikűek, Kétszikűek I-III . 2200/db
Kämpfer, Dieter: Pálma a lakásban . 1590,-
Khan-Rogers: A természet tanösvényén - Vadvirágok . 1499,-
Kis Természetkalauz: Vadvirágok . 1200,-
Kiss-Illés: Nagy fenyő és örökzöld lexikon . 2990,-
Kliment: Otthoni gyógynövényhasználat . 2490,-
Kropog Erzsébet: Erdők, mezők virágai . 990,-
Fák és cserjék (növényismeret) . 990,-
Lászlai György: Évelő virágok . 2500,-
Magda-Marsalek: Növénytermesztés . 1710,-
Manke, E.: Szobanövények gondozása . 2500,-
Melyik ez a virág? . 3990,-
Melyik ez a fa? . 3990,-
Molnár Hanga Anna: Növények a lakásban . 1650,-
Molnár A.: Magyarország legszebb növényei . 1200,-
Németh: A gyógynövények nagykönyve . 1890,-
Orlói László: Örökzöldek és fenyők . 2500,-
Rapaics Rajmund: A magyarság virágai . 900,-
Scherf, G.: Vadon termő zöldek és gyümölcsök . 1990,-
Szántó Matild: Egy- és kétnyári virágok . 2500,-
Természetkalauz: A trópusok növényei . 2500,-
Cserjék, Fák . 2500/db
Tremel-Xaver: Gyógy- és fűszernövények . 4500,-
Végh Attila: A növényvilág ékszeri . 2580,-
Verme U., Nico: Gyógynövények enciklopédiája . 4500,-
Fák és cserjék enciklopédiája . 4500,-

Gomba

Albert-Locsmándi: Smerjük fel a gombákat 1-2...1790/db
Alexandra: Gombakalauz . 1999,-
Carluccio, Antonio: Gombák könyve . 5500,-
Gerhardt, Ewald: Gombagyűjtés okosan . 2499,-
Gombások kézikönyve . 5999,-
Györfi Júlia: Csiperketermesztés . 2350,-
Kis Gomba ABC receptekkel . 1498,-
Lauz, Hana E.: Ehető vagy mérgező? . 2680,-
Montag, Karin: Gombák . 2680,-
Rácz-Korönczy: Hogyan termesszünk csiperkét . 2200,-
Rimóczi Imre dr.: Gombaválogató 1-9 . 2690/db
Magyarország leggyakoribb gombái . 2500,-
Szabó I.: A csiperkegomba termesztése . 1078,-
A laskagomba . 1790,-
Szili István: Gombatermesztők könyve . 4900,-

Madár

Burger: Madarak képes enciklopédiája . 5990,-
Határozó kézikönyvek: A világ madarai . 3200,-
Hume, Rob: Madárlésen . 5900,-
Juhász Lajos: Kertek, parkok madarai . 2500,-
Koczka A. K.: Magyarország madarai . 3990,-
Mullarney-Svensson: Madárhatározó . 8900,-
Lederer, Roger: Csodálatos madarak . 2990,-

Madarak földön, vízen, levegőben	3990,-
Mihály Lászlóné: Életünk vad madarakkal	750,-
Sarah Khan: Madarak kis könyve	1040,-
Schmidt Egon: Kócsagok birodalma	2800,-
Magyarország legszebb madarai	1200,-
Tollas albérlek	1300,-
Védett madaraink kislexikon	1200,-
Védjük madarainkat	1950,-
Schmidt-Bécsy: Négy évszak ösvényein	2500,-
Mozaikok a természetből	1750,-
Schmidt-Kalotás: A vadludak vízre szállnak	2500,-
Hétköznapiak a természetben	3500,-
Tudományos Kiskönyvtár: Madarak	2490,-
Varga Zoltán: Ők élnek Pannóniában	4990,-

Lovas

Bird, Jo: A ló ápolása, gondozása	2240,-
Bodó-Walter: Lótenyésztők kézikönyve	4800,-
Bolze, Daniela: A ló képzése a terepen	2900,-
Busch, Clarissa: Ló és lovas összhangja	2900,-
Határozó kézikönyvek: Lovak	2800,-
Hermesen, Jossé: Lovak enciklopédiája	3990,-
Kovácsy-Monostori: A ló és tenyésztése	8000,-
Mihók-Pataki: Lófajták	2700,-
Nagy Imre: Lovas vadászatok	980,-
Radnai Imre, dr.: Lovasszótár	3500,-

Boros

Csávossy György: Magyarán a borról	1900,-
Eder, Reinhard: Borhibák, borbetegségek	2900,-
Eperjesi-Kállay-Magyar: Borászat	5400,-
Gerencsér Ferenc: Bor és szőlő kislexikon	1050,-
Mercz-Kádár: Borászat kislexikon	4200,-
Rácz József: Bor és gomba	2200,-
Steidl Róbert: Borosgazdák könyve	3500,-

Horgászat

Bailey, John: Horgászenciklopédia	4999,-
Farkas Csaba: Balaton, hal-álom	500,-
Füstös Gábor: Wobblerek, wobblerezés	1700,-
Fűrész-Dudás-Zellei: A halgazdálkodás	1699,-
Hunyadi Attila: A süllőhorgászat módszerei	1699,-
Igali M. József: A hal, a horog és az ember	3100,-
Kászoni Zoltán: Hal és horgászat Erdélyben	2560,-
Kluwe-Yorck: Horgász ABC	1598,-
Krámer: Magyarország horgászható halai	1590,-
Lányi-Lányi: Magyar horgász enciklopédia	12980,-
Oggolder Gergely: A ponty horgászata	1699,-
Amurhorgászat	1699,-
Békés halaink horgászata	1699,-
Bojlíhorgászat	1699,-
Csukahorgászat	1699,-
Etetőanyagok, etetési technikák	1699,-
Harcshorgászat	1699,-
Így horgásszunk folyóvízen	1699,-
Képes nagy horgászknv	2999,-
Keszeghorgászat modern módszerekkel	1699,-
Különféle horgászmodszereink	1699,-
Műcsalis horgászat	1700,-
Pontyhorgászat modern módszerekkel	1800,-
Ragadozó halaink horgászata	1699,-
Oláh Csaba: Rablőhalak bűvöletében	1700,-
Papp Károlyné: Vízről, halról horgászoknak	950,-
Sigloch, Benno: A horgások ábcéje	3000,-
Természetkalauz: Édesvízi halak	2500,-
Vierke, Jörg: A legkedveltebb díszhalak	1190,-

Művészet

Az ezerarcú természet	5000,-
Chapman: Vallomások a vadásatról	1699,-
Elek-Zsoldos: Magyar vadászösvényeken	2500,-
Foto-Natura: Ezerarcú természet	5000,-
Horváth Lajos: Kandalgó	3800,-
Harling: Vadcsapások varázsa	6999,-
Íványcsics-Köller: A természet harmóniája	5100,-
Matyikó Tibor: Állatok közelről	2800,-
Vallomás a természetről	4000,-
Meszlényi: Olajfestés – vadon élő állatok	3995,-
Vuray: A magyar vadászírodalom képeskönyve	5400,-

Gyerekeknek

A világ állatai	1590,-
A vadvilág atlasza	6500,-
Az erdő állatai (karakós)	2499,-
Czegei Carla: Bözsi	2500,-
Fazekas Anna: Öregnéne özikéje	2500,-
Fekete István, ifj.: Csi és Vit meg az emberek	1490,-
Karácsonyi Dezső: Mesék az erdész házból	3500,-
Kisgyermek nagy képeskönyve	1500,-

Szakácskönyvek

A legjobb halételek	2990,-
Bangó Margit: Vadat, halat s mi jó falat	3990,-
Cey-Bert: Hunok és magyarok konyhája	2500,-
Cserő Irén: A 100 legfinomabb almás étel	300,-
Vegetáriánus ételek	660,-
Csizmadia András, dr.: Étel-bor iránytű	1850,-
Csizmadia-Niksz: Etkéink és illő boraink	3900,-
Corelli, Igles: Vadételek	5999,-
F. Horváth Ilona: Vadételek	660,-
Halak, vadak, szárnyasok könyve	850,-
Halmos: Muffinok és aprósütemények könyve	850,-
Hargitai György: Sajtós finomságok	550,-
Vadételek a javából	1880,-
Geopen: Négy évszak házi süteményei	3500,-
Gerencsér Ferenc: Szakácslexikon	1800,-
Kiss J.: Pásztor ételek bográcsban-nyárson	987,-
Kútvolgyi Mihály: Vadételek	3800,-
Liptai Zoltán: Száz magyar ételcsoda	5980,-
Oriskó Ferenc: 88 ünnepi halétel	2999,-
Péter Jánosné: Vadételek	850,-
Prössler: Sajtok a világ minden tájáról	1500,-
Somlai Sándor: 126 étel nyúlhúsból	2800,-
Sütemények és torták	1590,-
Szűjártó G.: Több száz izes házi recept	3500,-
Szovátai Vass: Erdélyi ételek	550,-
Stb. könyvek: Vadételek	300,-
Halételek	300,-
Száz magyar ételcsoda	5980,-
Takács Zs.: Borok, gasztronómia Baranyában	3500,-
Terék István: Sajtvilág juh- és kecskesajt	3600,-
Tradicionális magyar konyha	4000,-
Vadételek (Alexandra)	1990,-
Vadételek (Nova)	2100,-
Verhóczki István: Hal- és vadételek	550,-
Világkonyha	3990,-
Williams-Sonoma: Évszakok konyhája	6990,-

Egyéb termékeink

Vadásznapló	5500,-
-------------------	--------

Webáruházunk teljes kínálata
a www.huntingpress.eu honlapon található!

Valamennyi árucikk megrendelhető:

Vadászlap Kft.

1031 Budapest, Rozália u. 59/a.

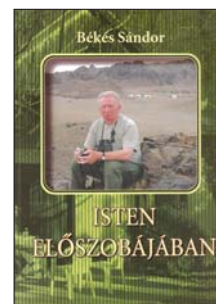
Telefon: +36-70/702-5000,

Tel./fax: +36-1/242-0042

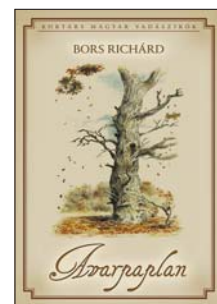
e-mail: megrendeles@vadaszlap.hu

Megrendelését

postai utánvétellel szállítjuk.

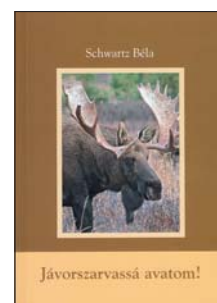
Békés Sándor:
Isten előszobájában **3528,-**

Bors Richárd:
Avarpaplan **3700,-**

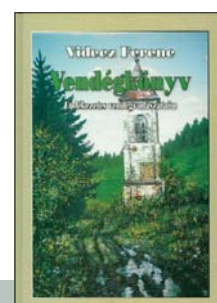
Kovács Dénes:
Luxus vadászfegyverek **8000,-**

Schwartz Béla:
Jávorszarvassá avatom **2000,-**

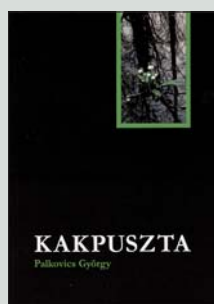
gróf Zichy Kázmér:
A Guaso Nyíro mentén **4400,-**

Vildcz Ferenc:
Vendégkönyv **3200,-**

Palkovics György:
A zisten fölötté a dolgomat **2495,-**

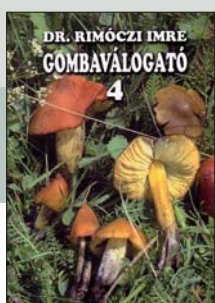
Palkovics György:
Kakpuszta **2495,-**

Palkovics György:
Milliárdosok között **1995,-**

Szabó József:
Tizenkét hónap erdőn-mezőn **2000,-**

dr. Rimóczi Imre:
Gombaavató **2690,-/db**

dr. Somlyay István:
Gyakorlati borászat **1780,-**

Elek-Zsoldos:
Magyar vadászösvényeken **2600,-**

Vadászok nagy szakácskönyve **8950,-**

Vadászatról, vadgazdálkodásról szóló cikkek szemléje

Hírek a nagyvilágból

Tilos a csapda

Oroszországban július 22-étől tilos a lábfogó csapdák használata. Az Európai Unió, Kanada és Oroszország négy éve írt alá egyezményt a vadon élő állatok humánus befogásáról és elejtéséről, ez lépett életbe idén. Júliustól tilos ilyen eszközökkel csapdázni a mosómedvét, a nyestkutyát, a cobolyt, a hermelint, a nyusztot, a hódót, a pézsmapockot, a vidrát, a borzot, a hiúz és a farkast. Sokan kényeszerülnek most új vadászati módot keresni. Az amúri területen meg is van a megoldás: a helyi vadászszervezet vadászkutya tenyésztésbe és kiképzésbe kezd, 15 év után ismét szervezett formában.

oir.su, 2012. 07. 13.

Vadászterület kalapács alól

A moszkvai terület vezetése egy újabb módot talált rá, hogy kiegészítse a költségvetést: összesen egymilliárd rubelt (több mint hétmilliárd forintot) remélnék az orosz főváros környékén található vadászterületek bérleti jogának elárverezéséből. Jelenleg a vadgazdálkodóktól csak nagyon szerény bevétele van a területi kincstárnak. Andrej Sarov, a területi önkormányzat elnöke kiemelte: az árveréseknek és a bérbeadásnak tisztának és átláthatónak kell lennie. Jelenleg az egész moszkvai területen fix bérleti díj van az erdőkre: hektáronként 10 rubel (körülbelül 70 forint).

stfond.ru, 2012. 08. 06.

Farkasra a Baltikumban

Lettországban július 15-én kezdődött a farkas-idény. Az országban 200 ragadozóra adtak ki engedélyt, ebből két hét alatt hét esett az Állami Erdészeti Szolgálat adatai szerint. Ez a várakozásoknak megfelelő mennyiség, az elejtett farkasok száma rendszerint a téli időszakban ugrik meg, amikor a hótakarón látszanak a nyomok. Az idény 2013. március 31-éig tart, vagy addig, amíg a va-

dászok ki nem merítik a keretet. Ezt ugyanakkor megemelhetik, az elmúlt vadászati idényben például 150-ről 200-ra növelték. A farkasállomány a balti országban folyamatosan növekszik, jelenleg legalább 1000 példány él a lett erdőkben.

allforhunt.com, 2012. 08. 01.

Korai libázás

Norvégiában a megszokotthoz képest viszonylag korán, egyes megyékben (például Vestfold és Rogaland) július 26-án, másokban (például Helgeland) augusztus 1-jén kezdődött el a nyári lúd vadászatának idénye. A korai kezdés oka a következő: a libák egyre korábban kezdik meg őszi vonulásukat, táplálkozásukkal pedig jelentős mezőgazdasági kárt okoznak. A korai vonulás egyik lehetséges indoka a nagyon kemény tavasz lehet (Norvégia egyes részein akár a 40 centiméteres magasságot is elérte a hótakaró április elején), ami megzavarhatta a ludak költését. A libák idénye 10 nappal korábban kezdődött idén a skandináv országban.

njff.no, 2012. 08. 01.

Peches tolvajok

A felső-bajorországi Starnberg melletti erdőben egy „élesre” állított vadmegfigyelő kamera lefényképezte, amint egy szőke(!), nő a magasleshez támasztott létrát ellopja. A vadászbérlő a rendőrségen azonnal feljelentést tett a közel 300 eurós létra „eltüntetése” miatt. A hatóságok a képet közzétették és várják a nő és tettestársa önkéntes jelentkezését.

Szintén a technika fejlődésének esett „áldozatul” egy 30 éves graubündeni (Svájc) orvvadász. Az általa – a kíméleti időben – lőtt szarvasbika ugyanis kutatási célból egy GPS jeladóval volt ellátva. Így már szinte gyerekjáték volt a svájci rendőrségnek a tettes földrajzi helyzetének meghatározása. A vadász a nyomozás során még egy szarvaszt, két zergebakkot és egy őzet vallott be. A vadtolvaj és szintén lebukott 42 éves tettestársa szabadlábban várja a bírósági tárgyalást.

Deutsche Jagdzeitung, 2012. 08. szám

Az erdők megóvásáért

A természet és az erdők védelmének érdekében tett lépéseket a hesseni (Németország) erdész-vadász szövetség. Az előírás szerint a biciklisták és lovasok már csak a szilárd erdei utakat vehetik igénybe. Ha azonban a kerékpáros, vagy lovas személy megállapodást köt az erdő tulajdonosával, akkor ebben az esetben az előírástól el lehet tekinteni. Az intézkedésre azért volt szükség, mert az utóbbi 20 évben az erdőben sportoló biciklisták száma jelentősen megnőtt.

jagderleben.de, 2012. 08. 05.

Mosómedve invázió

Az egyre gyarapodó mosómedve populáció miatt fő a fejük a tübingi (Németország) vadászoknak. Egy a témában nyilatkozó vadász úgy saccolja, hogy Weimar város területén mintegy 35 mosómedve élhet, ez a szám pedig szinte biztosan növekedni fog. Az egyik probléma, hogy sokan etetik a mosómedvéket, amelyek akár veszélyes betegségeket is terjeszthetnek. A 2011/12-es tübingi vadászati idényben több mint 6500 mosómedve került terítékre.

jaegermagazin.de, 2012. 08. 01.

Bíróság kontra Németország

A strasbourgi Emberi Jogi Bíróság ítélete alaposan felkavarta a német vadászok kedélyét. Egy vadászterületnek nyilvánított föld tulajdonosa lelkiismereti okokra hivatkozva megtiltotta földjén a vadászatot. A „sötétzöld” tulajdonos valamennyi németországi fellebbviteli bíróságon pert vesztett. A szívós földbirtokos ekkor fordult a strasbourgi Emberi Jogi Bírósághoz, amely több éves huzavona után a javára döntött. A Német Vadász Szövetség veszélyes precedenst sejt az ítéletben, ugyanis ezek után bárki kénye-kedve szerint megakadályozhatja a vadászatot anélkül, hogy a vadkárért anyagiilag felelni kellene.

Wild und Hund, 2012. 14. szám

Nem félünk az esőtől

„El fogja mosni az eső...” – gondoltam július 21-én reggel, útbán Galyatetőre, a 21. Heves megyei vadásznapi, miközben az autópályáról néztem a hegyekre boruló, villámló felhőket. Tévedtem, a megnyitó alatt elállt az eső.

Kilenc óra után, a Grandhotel Galya éttermében, a Miskolci Kürt Duó szignálja után Farkas László Márton, a megyei vadászkamara elnöke megköszönte a támogatók segítségét, és szólt a kitüntetettokről is. Az elnök után Stuller András, Mátraszentimre polgármestere is üdvözölte a résztvevőket.

A tíz óra után kezdődő megnyitón Koncz Gábor színművész elszavalta Wass Albert „Üzenet haza” című versét. Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, az OMVV elnöke nem tudott megjelenni az ünnepségen, így levélben köszöntötte a résztvevőket. Farkas László Márton bejelentette azt is, hogy az idei rendezvény a főpróbája a jövő évi országos vadásznapi, amelynek szintén Galyatető adhat otthont. A kamarai elnök beszéde után Oláh Csabával, a Vadászati Kulturális Egyesület elnökével együtt átadták a kitüntetések.

A vadásznapi színesítette a többi között Szent Hubertus mise, a parkban pedig az emlékoszlopot koszorúzták meg. A Grandhotel Galya aulájában a látogatók Valaczkai Erzsébet, Csengődi Ottó, Somoskői Emese és Horváth-Béres János képzőművészeti alkotásait tekinthették meg.

A kitüntetettek:

Nimród Érem

Dr. Stumpf János, a Csengőkö Vt. elnöke, **Guba Áron**, a Pélyi Tiszatáj Vt. vadászmeister, **Besenyi Béla**, a Dobó István Vt. tagja, **Kőfalvi Ottó**, a Várbükk Vt. tagja, **Kovács Károly**, a Dr. Nagy Gyula Bérkilövő Vt. tagja

Vadászkamara Aranyérme

Mátrai András, a Cseralja Vt. tagja

Magyar Vadászatért érdemérem

Kovács József

Hubertus Kereszt arany fokozata

Kovács István, a Csengőkö Vt. leköszönt vadászmeister, **Lukács István**, a 7017-es számú Társult Vadászati Jogközösség hivatásos vadásza, **Hossó Antal**, az Aranyos és Vidéke Vt. tagja, **Juhász László**, az Egerbaktai Vt. hivatásos vadásza, **Veréb József**, a Tabán-Völgye Vt. hivatásos vadásza, **Futó István**, a Boldogi Vt. elnöke, **Csokros Sándor**, a Mátra Bérkilövő Vt. tagja, **Üveges Zoltán**, az Egererdő Zrt. dolgozója, **Kókai Ferenc**, a Boldogi Vt. vadászmeister, **Szén József**, a Dr. Nagy Gyula Bérkilövő Vt. elnöke, **Faragó József**, az Átányi Vt. tagja, **Erdélyi László**, a Bíbic Vt. tagja, **Bányai László**, a Centenárius Bérkilövő Vt. tagja, **Bódis Lajos**, a Visznaki Nagyfügedi Béke Vt. tagja, **Stuller András**, a mátraszentimrei „Jaj” Malom Vt. tagja, **Dr. Pók Tibor**, a mátraszentimrei „Jaj” Malom Vt. tagja

Hubertus Kereszt ezüst fokozata

Deutsch András, a Tabán-Völgye Vt. tagja, **Gyurcsik Attila**, az Egererdő Zrt. dolgozója, **Nagy József**, a Várbükk Vt. vadászmeister, **Penyaskó Tibor**, a Kanázsvár Vt. tagja, **Dr. Németh András**, a Mátra 97 Vt. tagja, **Nagy József**, a Kanázsvár Vt. tagja, **Lachata István**, a Tabán-Völgye Vt. tagja, **Forgó János**, a Kanázsvár Vt. tagja

Hubertus Kereszt bronz fokozata

Fábri József, az Aranyos és Vidéke Vt. tagja, **Szabó Zoltán**, az Egererdő Zrt. dolgozója, **Varga Róbert**, a Dr. Nagy Gyula Bérkilövő Vt. tagja, **Hadobás János**, a Markazi Várhely Vt. tagja, **Harmos Ferenc**, a Mátra Bérkilövő Vt. tagja, **Zádor Oszkár**

Hubertus mise és történelmi felvonulás a Jakab napon

Nyolcadik alkalommal rendezte meg július 28-án Sümeg városa a Szent Jakab napot. A rendezvényen a szőlészet és a borászat mellett fontos szerep jutott a vadászatnak is. Pap Gyula, a Veszprém megyei Vadászkamara elnöke és a rendezvény fővédnöke köszöntőjében kiemelte, hogy Sümeg sokat tesz a vadászat megismertetéséért, otthont adott már a megyei vadásznapi, valamint a Püspöki Palota egyik termében vadászati kiállítás látható. Rátosi Ferenc polgármester is szólt köszöntő beszédében a vadászatról. „Név szerint csak egy valakit emelnék ki, egy kiváló borászt és vadászt, aki az elmúlt fél évben mindkét szenvedélyét háttérbe szorította azért, mert minden idejét a Jakab nap szervezésére fordította – mondta a polgármester. – Ő Tóth Tamás, városunk egykori polgármestere.” A vadászatról külön is beszélt a mostani városvezető. Mint mondta, annak, aki nem vadászik, ez kicsit misztikus időtöltés. De aki olyan szerencsés, hogy van vadász barátja, aki meghívja őt például egy éjszakai vadászatra, annak feledhetetlen élményben lesz része.

Trófeabemutató a Zalaerdő Zrt.-nél

A hagyományokhoz híven, az erdőgazdaság népszerű szakmai programjai sorában idén 11. alkalommal rendez nyilvános trófeabemutatót, amelyre minden érdeklődőt szeretettel várnak. A szeptemberi bőségesen a külföldi és hazai vendégvadászok által terítékre hozott szarvasok agancsait csodálhatják meg az érdeklődők Szentpéterföldén, október 12-én. A rendezvény 14 órakor kezdődik, és előreláthatóan csaknem száz trófeát mutatnak majd be.

A rendezvényről a +36-30/979-4685-ös telefonszámon Páll Tamásnál lehet felvilágosítást kérni.

HOLDNAPTÁR		SEPTEMBER		30 nap	
A hó napja	A hét napja	A nap névnapja		Nap	
		kel	nyugszik	kel	nyugszik
		(óra,perc)	(óra,perc)	(óra,perc)	(óra,perc)
1.	Szo	Egon	06.03 19.23	19.21	07.00
2.	V	Rebeka	06.04 19.21	19.45	08.07
3.	H	Hilda	06.05 19.19	20.10	09.13
4.	K	Rozália	06.07 19.17	20.37	10.18
5.	Sze	Viktor	06.08 19.15	21.07	11.20
6.	Cs	Zakariás	06.09 19.13	21.42	12.21
7.	P	Regina	06.11 19.11	22.22	13.18
8.	Szo	Mária	06.12 19.09	23.08	14.10 ☾
9.	V	Ádám	06.13 19.07	00.01	14.58
10.	H	Nikolett	06.15 19.05	00.00	15.39
11.	K	Teodóra	06.16 19.03	--:--	16.16
12.	Sze	Mária	06.17 19.01	02.03	16.49
13.	Cs	Kornél	06.19 18.59	03.11	17.18
14.	P	Szeréna	06.20 18.57	04.21	17.45
15.	Szo	Enikő	06.21 18.55	05.33	18.12
16.	V	Edit	06.23 18.53	06.47	18.39 ●
17.	H	Zsófia	06.24 18.51	08.03	19.09
18.	K	Diána	06.25 18.49	09.20	19.42
19.	Sze	Vilhelmina	06.27 18.47	10.37	20.20
20.	Cs	Friderika	06.28 18.45	11.51	21.06
21.	P	Máté	06.29 18.43	12.59	22.00
22.	Szo	Móric	06.31 18.41	13.58	23.01 ☾
23.	V	Tekla	06.32 18.39	14.48	00.08
24.	H	Gellért	06.33 18.37	15.29	--:--
25.	K	Eufrozina	06.35 18.35	16.04	01.18
26.	Sze	Jusztina	06.36 18.33	16.33	02.29
27.	Cs	Adalbert	06.37 18.31	16.59	03.38
28.	P	Vencel	06.39 18.29	17.24	04.47
29.	Szo	Mihály	06.40 18.27	17.48	05.54
30.	V	Jeromos	06.41 18.25	18.13	07.00 ○

Az ősz kezdete: szeptember 22., 16.49

MIRE SZABAD VADÁSZNI?

Szeptemberben: szarvasra – őzbakra – muflonra – vaddisznóra – szika szarvasra – üregi nyúlra – tőkés récére – szárcsára – örvös galambra – balkáni gerlére – rókára – aranybakákra – nyestre – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére – borzra – házi görényre – dolmányos varjúra – szarkára – szajkóra

DIANA SIÓFOK
VADÁSZBOLT
 Blaser ruházat
 Tel.: 06-30/936-6066, 06-84/312-352
 e-mail: diana1@enternet.hu
 8600 Siófok, Szent László u. 39.

ZEISS
Blaser
 márkakereskedés

Új szabályok a kutyatartásban

A legfontosabb, hogy 2013. január elsejétől a négy hónaposnál idősebb kutyák már csak chippel (elektronikus transzponderrel) megjelölve tarthatók. Ennek értelmében a gazdának még öt hónapjuk van, hogy elvégeztessék a szükséges állatorvosi beavatkozást. A törvények szerint ezért legfeljebb 3500 Ft összeg kérhető az állat tartójától, amely magában foglalja a chip árát, a beültetés díját és az országos eb-adatbázisba való regisztráció díját is.

Egyéb szabályok augusztus 1-jén léptek életbe. Így most már tilos a kutyák fülének csonkítása, és farokkurtításra is csak az állat hétnapos koráig lesz lehetőség. Az új előírások értelmében a kisebb kutyák (20 kilóig) legalább 10, közepes testűeknek (20-40 kilogramm) 15, nagytestűeknek 20 négyzetméter területet kell biztosítani a jövőben – derül ki a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal közleményéből. Változnak a kikötve tartás szabályai is. A kistestű ebet legalább 4, a közepes testűt 6, a nagytestűt 8 méteres eszközzel (láncsal, kötéllal stb.) szabad csak megkötni tartani. Szintén újdonság, hogy a kutya-, macska-, és görénykölyköket nyolchetes korukig kötelező lesz anyjukkal tartani.

Fizetni kell az élelmiszerlánc-felügyeleti díjat

Miután Pechtol János, az OMVU ügyvezető elnöke írásban kért felvilágosítást az ügyben, Dr. Kardeván Endre, a Vidékfejlesztési Minisztérium államtitkára állásfoglalásában – amely honlapunkon megtalálható – úgy nyilatkozott, a vadászatra jogosultak a vadhús értékesítés révén az élelmiszerlánc szereplőivé váltak, ezért az élelmiszerlánc-felügyeleti díj bevallására és megfizetésére ők is kötelezettek. Pechtol János a megyei vadászszövetségeknek küldött levelében azt kéri, hogy amennyiben a késői bevallásból, illetőleg a befizetésből eredően bármelyik tagszervezetnek problémája adódna, úgy soron kívül értesítsék őt. Az elhúzódo állásfoglalás megszületése során ugyanis a VM megígérte: bírság, illetve szankció a jogosultakat nem érheti.

Orvvadász csapat bukott le Nógrádban

A rabsicok június végén buktak le, amikor egyiküket ellenőrizték a rendőrök. Salgótarjánban állították meg a kocsiját, amelyben engedély nélkül tartott fegyvereket, lőszerket találtak. A házkutatás során hasonló zsákmányra bukkantak, emellett ismeretlen eredetű fagyasztott húst is lefoglaltak. Az 59 éves orvvadásznak társai is voltak: egy 47 éves férfi és egy 30 éves nő. A nyomozók beazonosították azokat a leseket is, amelyeket saját maguk építettek a vadorzáshoz. Salgótarján erdős részein „dolgoztak”, egy vaddisznót, egy őzet és egy dämtehenet a rendőrség szerint biztosan ők lőttek le. Az okozott kár több mint 1,2 millió forint. Az orvvadászokat gyanúsítottként hallgatták ki, egyikük – az 59 éves férfi – őrizetbe került és a bíróság már elrendelte előzetes letartóztatását.

További híreinkről részletesen a
www.huntingpress.eu
 honlapon olvashatnak!

ORYX
 VADÁSZBOLT és FEGYVERJAVÍTÓ

8000 SZFVÁR, SEREGÉLYESI ÚT 86. TEL./FAX: 22 504-835
 MOBIL: 30 9474-295, 20 9345-134 WWW.ORYXFEGYVER.HU

RECKNAGEL
 távcsőszerelekek és
 alkatrészek kizárólagos
 forgalmazója

online katalógus
 a webápolón

Csőcsere,
 kalibermódosítás
 Lothar Walther csővel
 Teljeskörű fegyverjavítás
 Betétcsövek: .22lr-től .45Blaser-ig

Nr. 189, 9 Jahre weiss, Gewgew. ca. 11,5 kg

Nr. 212, 9 Jahre, Gewgew. ca. 13,5 kg

Nr. 202, 9 Jahre, Gewgew. ca. 15,5 kg

Nr. 470, 8 Jahre, Gewgew. ca. 14,5 kg

Rekor(der) bikát tessék!

G&R
G&R GmbH, 12555 Tempelhof, Germany
[redacted]@email.de email:[redacted]@email.de

Mészáros Szabolcs küldte be az egyik német „vadszaporító” vállalkozás 2012-es árjegyzékét, mely az „árut”, a feltuningolt fejdíszű szarvasbikákat még barkás agancssal, becsült várható súllyal kínálja megvételre. A bikák korát közlik, becenevüket szemérmesen elhallgatták.

Kíváncsian várjuk, felbukkan-e valamelyik karámlakó a hazai vagy a külföldi vadászsajtó teríték rovatában, mint „echte” szabadterületi kapitális bika...

Nr. 205, 8 Jahre, Gewgew. ca. 16 kg

Nr. 216, 9 Jahre, Gewgew. ca. 16,5 kg

DOMOKOS

www.domokosvadaszbolt.hu

8x56**New Foresta****129.990 Ft****Vixen®****5-20x50****229.990 Ft****2,5-10x56****229.990 Ft****TOTALHUNTER.HU**

Haladék a kutyás szervezeteknek

2013. június 1-jéig mentesülhetnek az állattenyésztési bírság alól az állami elismeréssel nem rendelkező ebtenyésztők a parlament július 12-ei döntése értelmében. Simicskó István KDNP-s képviselő erről szóló javaslatát 242 igen szavazattal, 86 nem ellenében fogadták el a képviselők. Az indoklás szerint a kutyatenyésztésben az elmúlt tizenöt évben súlyos belviszály alakult ki, amelyet ez idáig sem jogalkotási eszközökkel, sem szankciókkal nem sikerült orvosolni. A törvényhozás most csaknem egyéves haladékot adott a tenyésztőknek arra, hogy egy állami elismerésre alkalmas szervezetben működjenek együtt, ha azonban a megegyezés nem jön létre, további mentességre a bírságolás alól már nem lesz lehetőség. A módosítással haladékot kapott a bírságfizetésre a törzskönyvek kiadásával és a kutyakiállítások szervezésével foglalkozó Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesülete, amely a jövő évi kutya-világkiállítást rendezheti hazánkban. Az Állattenyésztési Törvénymódosításnak hála, a tevékenységét az utóbbi két hónapban szüneteltető szervezet 2013. június 1-jéig minden eddigi, a Nemzetközi Kinológiai Szövetség (FCI) által ráruházott szolgáltatást adhatja, és rendezvényeket tarthat – olvasható az egyesület honlapján.

Gazdák - vadászok

Együttműködési szerződést kötött a Gazdakörök Zala Megyei Szövetsége és a Zala megyei Vadászkamara. A megállapodást a gazdaszövetség kezdeményezte, amely tavaly június 1-jén létező óta különös aktivitással tevékenykedik. Együttműködésüket az indokolja, hogy sok gazdálkodó egyszerűen vadász is, ugyanakkor sok vadász egyúttal gazdálkodó is. Néber Szilveszter kettős minőségében vesz részt a munkában: titkára a megyei vadászkamarának és a gazdakörök szövetségének is. A következő közös program szeptember 1-jén, a hagyományos vadászati idénynitő lesz, amelyen a gazdakörök megyei szövetsége is részt vesz, bemutatva tevékenységét.

Családi nap

A Hertelendy KTKE hagyományaihoz híven, idén is megrendezte a Veszprém megyei Magyarországhoz tartozó hertelendyújhelyi vadász ház környékén a családi napot. Kopjafát állítottak az elhunyt vadásztársak emlékére. Az avatás során beszédet mondott Radó István, a vadásztársaság elnöke, majd felszentelték a kopjafát és az új lélekharangot. Az előbbi Hány Tibor puskaműves készítette, az utóbbit dr. Zsédényi Imre adományozta, mindketten vadászok. Ezután átadták a vadász ház előtti ismeretterjesztő táblát, amelynek egyik oldalán a vadásztársaság, míg a másikon Hertelendyúj hely története olvasható. A vadásztársaság fontosnak tartja a múlt megőrzését és a jövő megalapozását.

Látogatás a III. Temesvári Vadász Fesztiválon

A Csongrád megyei Vadászkamara és a Csongrád megyei Vadász Klub – a temesvári baráti szervezetek meghívására – a közelmúltban népes delegációval vett részt a III. Temesvári Vadász Fesztiválon, mélyítve a szakmai és emberi barátságokat és kapcsolatokat. Közreműködtünk a szakmai, kulturális programban, a zsűrizésben, a vadászkutya bemutatókban, valamint részt vettünk a főzőversenyen is. Mintegy 40 bográcsban készültek a változatos román, szerb és magyaros ételek. A versenyzők elől vadásztársunk, Papp László a szegedi vegyes halászlével a II. díjat „halásza el”, Nagy Sándor sokszoros főző bajnokunk pedig alföldi gombás özpörköltjével a III. díjat „vadásza le”. Kitűnően éreztük magunkat, annak ellenére, hogy sajnos arrafelé is igen meleg idő volt. A határ menti baráti kapcsolatunk immár többéves múltra tekint vissza, reméljük ezután is lesz alkalomunk találkozni és viszonzni rendezvényeinket a kedves meghívást, a szíves vendéglátást.

Dorogi Géza, a Csongrád Megyei Vadász Klub elnöke

Nemzetközi vadfőző emlékverseny

Kovács János vadásztárs emlékére szerveztek gasztronómiai megméretetést július 15-én, a nyárádi faluház előtt. A programot hagyományteremtő céllal rendezte meg Kozma Sándor, Pajak Károly polgármesterrel közösen. A versenyt a tervek szerint minden évben, Péter-Pál napja körül megismétlik. Az első évben huszonegy csapat vett részt a megméretetésen, jöttek Ausztriából, a határon túli magyarságot is képviselték jó néhányan, érkeztek Ukrajnából, Szlovákiából. Sajnos Szerbiából nem jöttek meg a vendé-

gek, de jövőre biztosan itt lesznek – mondja Kozma Sándor. A – 2012-ben még meghívásos – verseny névadója, Kovács János kiváló vadász volt, és fantasztikusan főzött, országos versenyt is nyert. Ilyen jellegű vadfőző-verseny Veszprém megyében tudomása szerint még nem volt. A verseny egyébként a jövőben bővülő tájához és a több mint háromszáz Kozma-trófeát bemutató, egyre látogatottabb vadászati kiállításhoz kapcsolódik.

Fesztiválgőzelem

Mosonyi Szabolcs „Endemica Hungarica” című természetfilmje nyerte az idei Csodakút nemzetközi természetfilm-fesztivál fődíját, az észak-bácskai Magyarokanizsán. Augusztus 5-én, az elismeréssel együtt a helyi önkormányzat által felajánlott ezer eurót is átvehette az alkotó. Csabai Ferenc főszervező elmondta: a film a Kárpát-medence legritkább állatait mutatja be, olyanokat, melyek a földön máshol nem élnek. Mosonyi Szabolcs négy évig készítette 35 perces filmjét. Magyarországon az alkotás még nem kapott bemutatkozási lehetőséget. Az idei fesztiválra 31 alkotótól 45 film érkezett: 36 az anyaországból, három Erdélyből, öt a Vajdaságból, egy pedig Franciaországból. A fesztivált a tervek szerint jövőre ismét a vajdasági helyszínen rendezik meg, nevezni a hagyományokhoz híven jövő januártól lehet.

Novemberre talán kész!

Székelyföldi Vadászati Múzeum néven létesítenek múzeumot Sepsiszentgyörgyön. Az intézmény kialakításával a keszthelyi Helikon Kastélymúzeumhoz tartozó Vadászati Múzeum igazgatóját, Tóth Csabát bízta meg Sepsiszentgyörgy polgármestere. Mint mondták, a keszthelyi tárlat sokban egyezik az ő elképzelésükkel, úgymond a diorámákat keszthelyi mintára készítenék el. A tárlat megálmodója és mecénása Sárkány Árpád, aki Európa egyik legnagyobb vadászati cégének, az Abies

Huntingnak a tulajdonosa, valamint a romániai Országos Vadászati Tanács tagja. A Sárkány család gyűjteménye képezi majd a tárlat alapját, amely elsősorban a Kárpátok élővilágát lesz hivatott bemutatni. Különlegességként egy medvebarlangot alakítanak ki a pince-szinten, amelyben a kihalt barlangi medvével és az európai barnamedvével ismerkedhetnek meg a látogatók. A felújítási munkálatok már javában zajlanak, és ha minden jól megy, még idén átadhatják a múzeumot.

Irodalmi pályázat

Néhány évi szünet után szerkesztőségünk újra kiírja nyilvános irodalmi pályázatát, melynek ismét van egy központi témája:

A KERESŐ ÉS A CÉLTÁVCSÓ

A maximum 8 ezer karakterből álló pályamunkákat **szeptember végéig** kérjük eljuttatni a szerkesztőség postai címére:

1031 Budapest, Rozália u. 59/a. vagy
a **palyazat@vadaszlap.hu** e-mail címre.

A pályamunkákat októberben szakmai zsűri bírálja el, a díjnyertes, valamint a szerkesztőség által kiválasztott írásokat a lap karácsonyi mellékletében, illetőleg a www.huntingpress.eu honlapunkon közöljük.

A pályázat díjazását a hazai – optikákkal kereskedő – cégek vállalták, a díjak ismertetésére a szerződések megkötését követően visszatérünk.

Grafikust keresünk

A Magyar VADÁSZLAP olyan fiatal grafikust keres külső munkatársként, aki hónapról hónapra hitelesen, határidőre tudja illusztrálni a lapban megjelenő, zömében irodalmi írásokat. A vadászati kultúra, a természet, a vadon élő állatok ismerete előnyt jelent.

A kiválasztottal egyéves illusztrátori szerződést kötünk!

A jelentkezéseket referenciaanyagokkal az info@vadaszlap.hu e-mail címre, vagy postán a szerkesztőség címére várjuk (1031 Budapest, Rozália u. 59/A.)

Határidő: 2012. szeptember 30.

OLIGHT

Olight M3X fegyverlámpa szett

- Cree XM-L LED
- 700 lumen fényerő
- 800 méter bevilágításra alkalmas
- 2 fényerőfokozat (700 lumen, 60 lumen)
- megbízható, robusztus felépítés, egyszerű kezelhetőség
- tartozék lengőkapcsoló, szerelék, 2 db Li-ion akkumulátor, töltő
- a leghatékonyabb fegyverlámpa

44.990 Ft

Leitzhungaria

1071 Budapest, Damjanich u. 11–15.
(Ligetváros bevásárlóközpont)
Tel.: +36 1 485 0517
kapcsolat@leitz-hungaria.hu
www.leitz-hungaria.hu

FELHÍVÁS! VALAMENNYI VADÁSZATRA JOGOSULT FIGYELMÉBE!

A rókák veszélyesség elleni szájon át történő tavaszi immúnizálásának eredményességét ellenőrző mintagyűjtés a **vakcinázott területeken** 2012. május 24–2012. szeptember 30-ig tart. Kérjük a vadászatra jogosultakat, hogy ezen idő alatt az **illetékes állategészségügyi hatóság által kiadott határozatban rögzített számú felnőtt rókát** juttassák el vizsgálatra. A **nem vakcinázott területeken** az előírt mintaszámot 2012. április 3-tól 2013. február 28-ig lehet elejteni és leadni vizsgálatra. A hatályos elszámolási rend szerint eljárva, a vadászatra jogosult állítja ki a számláját a Hubertus Kft. felé (7.000 Ft/róka + ÁFA összegben, amelynek kötelező melléklete a rókaminta átvételi elismervény eredeti példánya). A számlát és mellékletét kérjük, haladéktalanul küldje el a HUBERTUS Kft. (2100 Godólló, Dózsa György út 28.) A **tavaszi mintagyűjtési időszakban, a vakcinázott területekről és a nem vakcinázott területekről 2012. október 15-ig tudjuk a számláikat befogadni.** Ezen időpontokat követően beérkező számlákat nem áll módunkban teljesíteni! Kérjük, hogy a mintagyűjtésre és az elszámolásra megállapított határidőket a zökkenőmentes és pontos elszámolás érdekében szíveskedjenek betartani!

További információk a
www.hubertus.com
honlapon állnak
rendelkezésre.

ELKÖLTÖZTÜNK!

Új címünk:
HUBERTUS Kft. Reg. szám: 13-0473-04
2100 Godólló, Dózsa György út 28.
tel.: (+36-28) 610-975
fax: (+36-28) 610-980 • e-mail: hubertus@hubertus.com

www.hubertus.com

DIANA Vadász-Felnőttképző Alapítványi Szakképző Iskola

OKJ-s képzéseink:

- fegyverműszerész nappali tagozat; államilag támogatott (16-23 éves korig)
- vadgazdálkodási technológus (2 év)
- vadász-vadtenyésztő szakképesítés (1,5 év)
- vadász-vadtenyésztő szakképesítés és érettségire való felkészítés (3 év)
- vadgazdálkodási technikus (1 vagy 2 év)
- fegyverműszerész (1 év)
- vadászpuskaműves szakképesítés (1 év)
- vadászpuskaműves mesterképzés (1 év)
- természet- és környezetvédelmi technikus (2 év)
- halász, haltenyésztő (1 év)
- lovasútra-vezető szakképesítés (1 év)
- lóartőr és -tenyésztő szakképesítés (1 év)
- belovagló szakképesítés (1 év)
- vízkúrfűró (1 év)
- erdésztechnikus (2 év)
- erdészeti szakmunkás (motorfűrészelő, fakitermelő)
- aranykalászos gazda szakképesítés
- méhészt (1 év)
- panziós, falusi vendéglátó (1 év)

Államilag akkreditált képzéseink:

- vadászati preparátor (1 év)
- vadászvezető (1 hét)

Érdeklődni:
6640 Csongrád, Jókai Mór u. 14.
Tel.: 06-63/483-790, 06-30/437-0923,
06-30/857-4245
e-mail: titkarsag@dianaszki.hu
www.dianaszki.hu

Nyilvántartásba
vételi szám:
00199-2009

A MEGOSZ is várja a javaslatokat

A vadászati törvény módosításához várja az ötleteket a tagságtól a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége. Ehhez segítségül szolgálnak az Országos Magyar Vadászakamara és az Országos Magyar Vadászati Védegylet jogtanácsosa, dr. Székely István által összefoglalt szempontok (elérhetőek a huntingpress.eu-n). A jogszabály módosításával összefüggő javaslatokat szeptember 15-éig kéri eljuttatni a szövetség titkárságára postán a 1021 Budapest, Budakeszi út 91. címre vagy e-mailben a megosz@mail.datanet.hu címre.

Testi kényszer a rabsicokkal szemben

Testi kényszert és vegyi eszközöket is alkalmazhatnak a hivatásos vadászok, ha a törvényben meghatározott feladataikkal összefüggő, jogellenes cselekmény elkövetésén érnek valakit – egyebek mellett erről is rendelkezik a rendőrségi törvény július 12-én elfogadott módosítása, amely 2013. január 1-jétől lesz hatályos. Pintér Sándor belügyminiszter indítványát 252 igen, 43 nem szavazat és 33 tartózkodás mellett fogadta el az Országgyűlés. A módosítás egységesítette a rendészeti feladatot ellátók – így a hivatásos vadászok mellett a többi között a természetvédelmi őrk, az erdővédelmi szolgálat tagjai, az erdészeti szakszemélyzet tagjai – intézkedési jogait. Januártól felszólíthatják a tetten ért személyt, hogy hagyja abba tevékenységét, megakadályozhatják annak folytatásában, épületet zárhatnak le, szükség esetén testi kényszert és vegyi eszközöket alkalmazhatnak, valamint a rendőrség megérkezéséig – de legfeljebb két órán keresztül – visszatartathatják a tetten ért, a személyazonosságának igazolását megtagadó vagy az előállításnak ellenszegülő embert. A szabályok szerint a belterületnek nem minősülő, a település elsősorban mezőgazdasági, erdőművelési célra szolgáló részén – a szolgálati feladatok ellátása során nyíltan viselve – a mezőőr, a hegyőr és a halászi őrsőrekes löfegyvert, az erdővédelmi szolgálat tagja, az erdészeti szakszemélyzet és a természetvédelmi őrsővédelmi célból maroklöfegyvert, a hivatásos vadász pedig vagy maroklöfegyvert, vagy vadászlöfegyvert tarthat magánál.

László Péter (1918–2012)

1945-től 1949-ig a Magyar Képzőművészeti Főiskolán tanult, Erdey Dezső, Ferenczy Béni és Pátzay Pál voltak a mesterei. 1954 után köztéri szobrok restaurálásban vett részt, majd a Magyar Nemzeti Galéria Szoborgyűjteményét gondozta. 1950 óta alkot önálló művészként, nagyszerű állatábrázolásaival szerzett nevet a vadászok körében.

A keszthelyi vadász-múzeumban látható vadászó és a budapesti állatkert emléktábláján Nádler Herbert szobra is László Péter alkotása.

Emlékét kegyelettel megőrizzük!

Jelentős nyereség

Összesen 127 millió forintos nyereséggel zárta 2011-et a Mecsek Zrt. Tavaly 3,8 milliárd forintos árbevétel mellett lett nyereséges a cég, míg egy évvel korábban 4,7 milliárd forintos árbevétel mellett még 416 millió forintos veszteséget termelt. A 2011-es sikerek a cég közlése szerint az optimális gazdálkodásnak köszönhetőek. A társaság szervezeti és stratégiai változásokkal kapcsolatos intézkedéseket hozott meg a költséghatékonyabb feladatellátás érdekében.

Bár a tavalyi eredményekkel nem függ össze, de a Mecsekerdő Zrt. munkáját minősíti, hogy osztályvezetője, Burián Endre a Kaán Károly Emlékérmeket vehette át az Országos Erdészeti Egyesület 143. Vándorgyűlésén, Miskolcon, július 7-én. Ezt az elismerést azok a szakemberek kaphatják meg, akik kiemelkedő szellemi és gyakorlati tevékenységükkel nagyban hozzájárultak az erdőgazdálkodás fejlesztéséhez.

Trófea Fesztivál

Szeptember 22-én rendezik idén a Trófea Fesztivált és az ahhoz kapcsolódó vadgazdálkodási versenyt Tamási város mellett, a festői szépségű Miklósvári Parkerdőben. A rendezvény már hagyományosnak mondható, és évről évre sikerebb. Tamási város önkormányzata mellett a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. is részt vesz a szervezésben. A fesztivál küldetése a baráti kapcsolatok ápolásán túl, hogy a vadételeket és azok fogyasztását népszerűsítse, és bemutassa a vadászatot, a vadgazdálkodást, valamint a vadászati kultúrát. A főzőversenyre egyéni indulók, illetőleg csapatok nevezhetnek. Munkájuk „gyümölcsét” az asztaltársaságukon túl neves zsűri értékeli majd.

Természetesen a nézelődők is megköszönhetik majd a különböző ínycsiklandó vadételeket és színpadi műsorok, erdei programok mellett kellemesen, családiasan tölthetik el az időt.

- A nagy meleg ellenére több mint 650 résztvevő gyűlt össze július első hétvégéjén Miskolcon, az Országos Erdészeti Egyesület 143. Vándorgyűlésén. Az OEE legnagyobb éves rendezvénye a szervező ÉSZAKERDŐ Zrt. munkájának köszönhetően magas színvonalon és kitűnő hangulatban zajlott. (07. 13.)
- Három éve alakult a Magyar Vadgazdálkodók Egyesülete, amely a vadgazdálkodók és vadhúsfeldolgozók gazdasági érdekeinek, szakmai céljainak elősegítését, a világhírű magyar vadállomány és vadászati kultúra értékmegőrzését tűzte ki céljává. Interjú Balsay Miklós elnökkel, a VADEX Zrt. korábbi vezérigazgatójával. (07. 26.)
- Hatezeröt száz éves szarvasagancsot találtak Horvátország keleti részén, egy őskori kunyhó falára erősítve. (07. 27.)

- 150 éves bükkfák dőltek a júliusi viharok miatt a Kelet-Mecsek egyik ékessége, a Csurgó néven ismert mésztufa képződmény közelében található vízesésre, így annak látogatása átmenetileg veszélyessé vált a turisták számára. (07. 24.)
- Zöld jelzésre várva – ha a kormány is beleegyezne, ősszel kezdetét vehetné a munka a hatvani Grassalkovich-kastélyban, ahol a tervek szerint jövő télig megnyílik a Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Magyar Vadászati Múzeum. (08. 02.)
- Erdészeti erdei iskolát és pihenőházat avattak Somogyzombon. Az iskola egész évben, a szünetek, a nyári vakáció és a tanítási idő alatt is programot kínál a gyerekcsoportoknak. (07. 24.)

Énekelnek a szirti borzok. A Tel Aviv Egyetem kutatói azt figyelték meg az Afrikában és a Közel-Keleten őshonos kicsi, növényevő emlősnél, hogy szereti dalban kifejezni magát. (08. 02.)

Szeptemberi eseménynaptár

VADÁSZNAPOK

szeptember 1.	Fejér megyei vadásznapi – Soponya
	VI. Országos Vadgazdálkodási Fesztivál – Soponya
	Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei vadásznapi – Pócspetri
	Zala megyei vadásznapi – Bak-Sohollár
szeptember 8.	Békés megyei vadásznapi – Dévaványa
	Nógrád megyei vadásznapi – Balassagyarmat
szeptember 15.	Csongrád megyei vadásznapi – Csongrád
szeptember 22.	Bács-Kiskun megyei vadásznapi – Baja
szeptember 29.	V. Gerje-menti vadásznapi – Albertirsa

EGYÉB

szeptember 8.	Csongrád Kupa 2012 – Csongrád, Cseh István Lőté
szeptember 22.	Trófea Fesztivál Tamásiban – Miklósvári Parkerdő

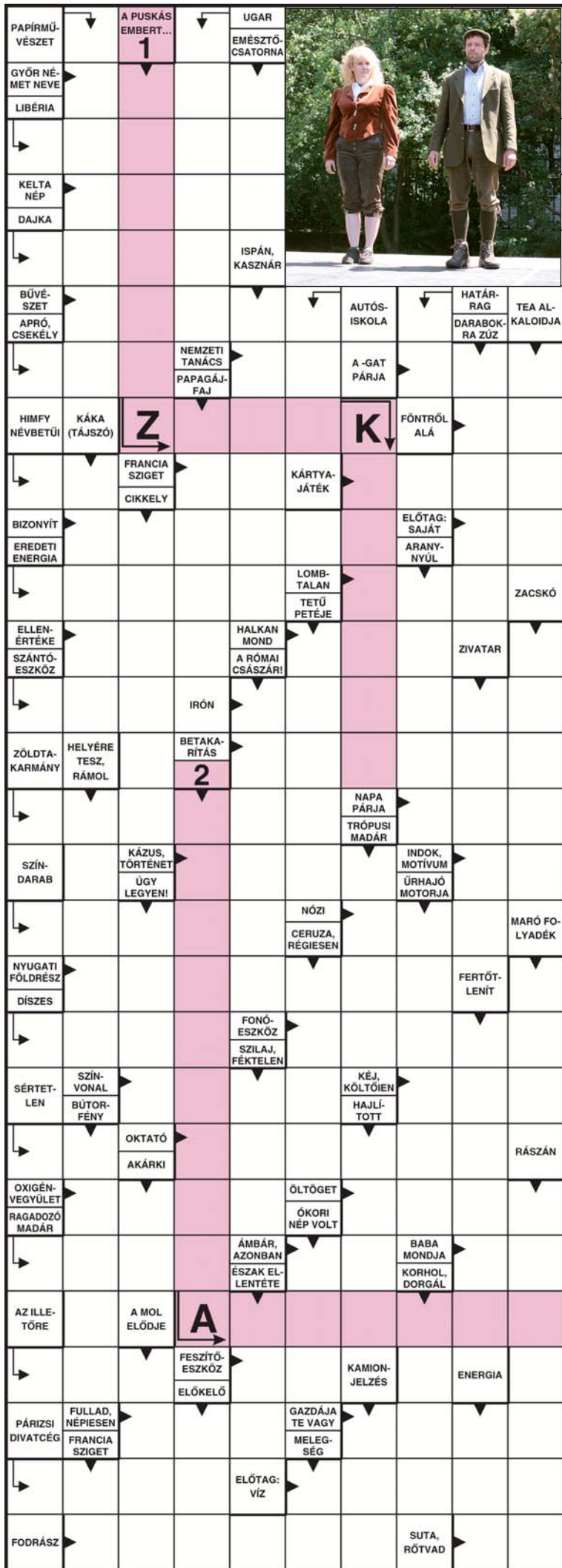

Foto: Polster Gabriella

A keresztrejtvényben a vadászat etikai kódexéből vett idézet található. Megfejtését 2012. szeptember 12-ig várjuk szerkesztőségünk címére vagy a jatek@vadaszlap.hu e-mail címre.

(E-mailben elküldött megfejtések esetén, kérjük a levélben írja meg címét is!)

A helyes megfejtők között értékes könyveket sorsolunk ki.

Előző havi megfejtés:

„A vadászirigység éppen azt öli ki a vadászatból, ami a lényege. Örülni kell a mások sikereinek!”

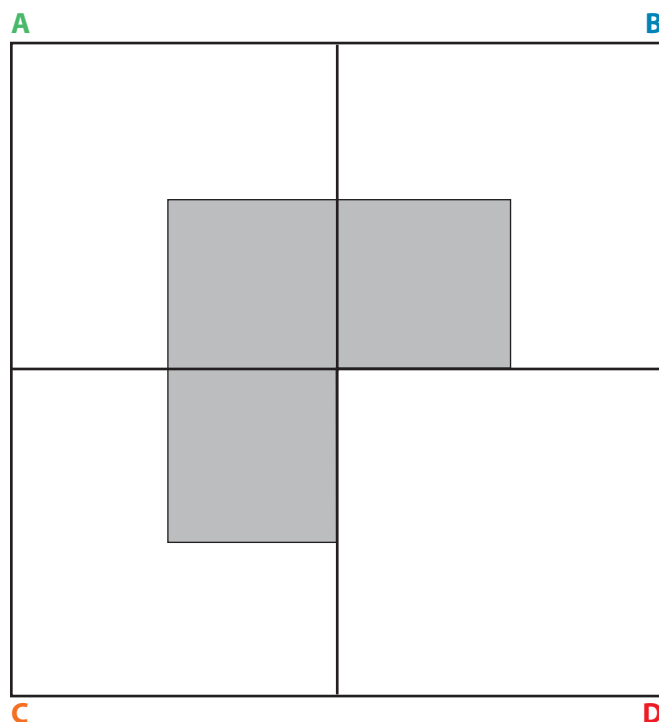
Nyertesek:

Sisa Gergő (Jászberény), **Gáy János** (Felsőszentiván),
Barkóczy Andrea (Hatvan)

A megfejtéseket a 661. oldalon megtalálják!

Ehhez már kell logika

Nézz meg figyelmesen az alábbi képet, majd az instrukciókat követve rajzolja be a megoldást. (Érdemes átrajzolni egy lapra az ábrát, hogy többször lehessen próbálkozni, ha nem sikerülne elsőre!)

- Az **A** zónában lévő fehér területet ossza el **két** egyenlő részre
- A **B** zónában lévő fehér területet ossza el **három** egyenlő részre
- A **C** zónában lévő fehér területet ossza el **négy** egyenlő részre
- A **D** zónában lévő fehér területet ossza el **hét** egyenlő részre

Vices percek

Két vadász beszélget az erdőben:

- Ha én megcélzok egy nyulat, az máris írhatja a végrendeletét!

A tisztáson hirtelen feltűnik a tapsifüles. A hengegő vadász előkapja a puskáját, rálő, de a nyúl elszalad.

Mire a másik epésen megjegyzi:

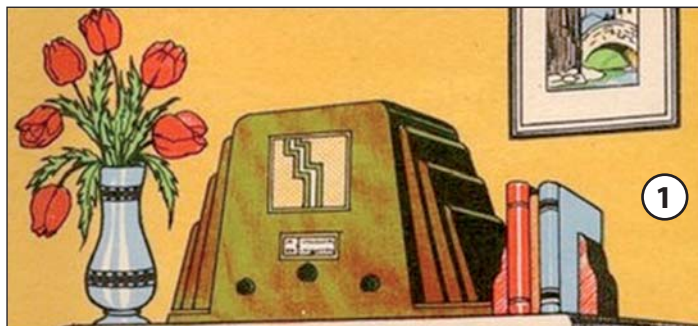
- Úgy látom már szalad is a közjegyzőhöz...

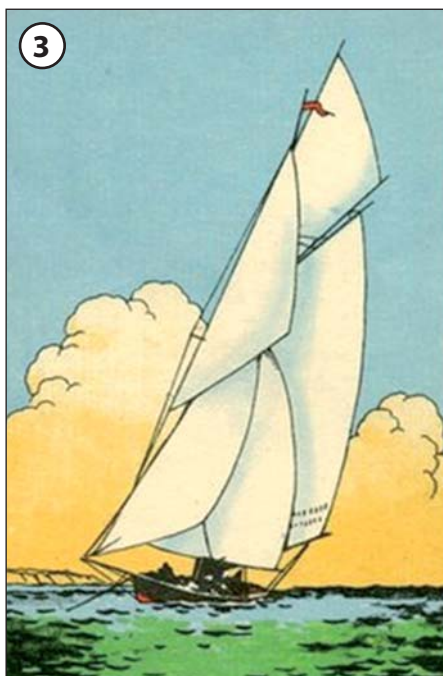
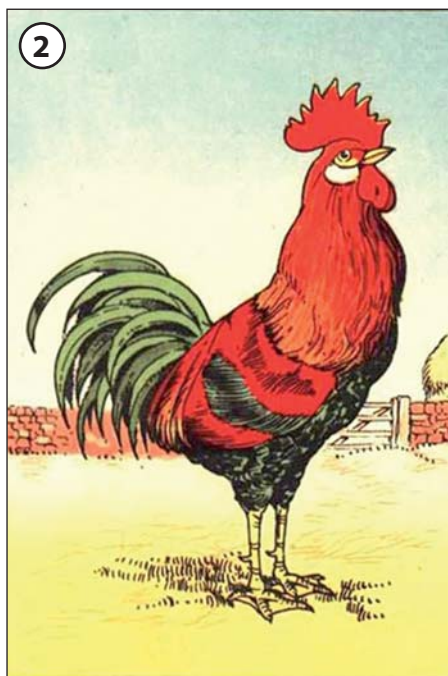
Ez az oldal **MAGYAROVICS KÁROLY** (Esztorgom) támogatásával jelent meg.

Hol a hiba?

Ha figyelmesen megnézi a képeket, mindegyiken van valami „rendellenes”

Hol van a lábnyomok gazdája?

Kódfejtés

Béla elindul az irodájába, de ahhoz, hogy be is jusson oda, egy kóddal kell kinyitnia az ajtót. Sajnos, elfelejtette az 5 számból álló kódot.

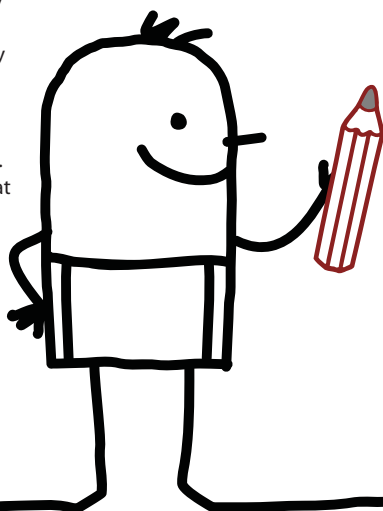
De van 5 ötlete, ami alapján meg lehet azt fejtani:

- 1) az 5. és 3. szám együtt 14
- 2) 4. szám = 2. szám + 1
- 3) 1. szám = 2. szám duplája - 1
- 4) a 2. és 3. szám együtt 10
- 5) az öt szám együtt 30

Segítsen Bélának, fejtse meg a kapu kódját!

GyerekJáték

Egy 9x9 négyzetből álló nagy négyzetben kell elhelyezni a számokat 1-től 9-ig úgy, hogy egy tetszőleges sorban, oszlopban és háromszor hármas négyzetben mindegyik szám csupán egyszer forduljon elő. Segítséggül bizonyos számokat előre megadtunk.

				8	9	6		7
3		8					1	
4	9				2		8	
	4	2		9		3	5	
8	1			5			2	4
	5	3		2		1	9	
	6		9				3	5
	3					9		1
9		1	7	3				

Légi országutakon

Minden évben madarak milliói tesznek meg hatalmas távolságokat, élelmet keresve. A zord, kedvezőtlen időjárás elől menekülve vállalkoznak a hosszú és veszélyes útra. A fajok között rövid, közép- és hosszú távú vándorok egyaránt vannak.

Sárjáró (*Limicola falcinellus*)

A vonulás képessége sok állatcsoportnál kialakult ugyan, de legmeszebbre a madarak jutottak. Áramvonalas testük, szervezeti felépítésük és nem utolsósorban állandó testhőmérsékletük igazán alkalmassá teszi őket arra, hogy tartósan a levegőben maradhassanak. A fizika törvényei is segítik a repülést. A hosszú távú vonulás egyik világrekordere a néha hazánkban is előforduló sarki csér, amely évente (oda-vissza) mintegy 35-40 ezer kilométert repül az Északi-sarkvidéki hazája és a Déli-sarkvidéken lévő telelőhelye között. A sarki csér egész populációja évről évre megteszi ezt a hatalmas utat. Vannak viszont olyan

Hegyesfarkú partfutó (*Calidris acuminata*)

Sarki csér (*Sterna paradisaea*)

madarak, amelyek akaratlanul is letérnek a fajukra jellemző vonulási útvonalról, és valahol távol, a természetes vonulásuk során addig nem érintett földrészen szállnak le. Képesek annak érzékelésére, hogy mely részére sodródtak el a bolygónknak, és erőt gyűjtve visszatálnak a hazájukba vezető útra. A nálunk landoló, kényszerpihenőt tartó „el-tévedt” vándorok akár napokat is időzhetnek egy-egy táplálékban gazdag élőhelyen. Például ez történt 2011 tavaszán a Hortobágyi Nemzeti Park területén, Tiszacsege határában, ahol a hegyesfarkú partfutók (*Calidris acuminata*) bukkantak fel, és töltöttek néhány napot a szikes tócsákon a sárjárók (*Limicola falcinellus*) és más, apró parti madarak időleges „asztaltársaságában”.

Vannak madarak, amelyek több ezer mérföldet utaznak, és egyáltalán nem, vagy csak alig állnak meg az utazás közben. Hogy ne éhezzenek útközben, az indulás előtti hetekben annyit esznek, amennyit csak bírnak. Más madárfajok utazás közben táplálkoznak, vagy gyakran néhány napra meg is állnak a hosszú út során. A kerti poszáta képes megduplázni a saját testsúlyát, mielőtt útnak indul, hogy megállás nélkül át tudja szelni a Szaharát. A költöző fecskék útközben a repülő rovarokból táplálkoznak.

A költöző madarak közül sokan alig haladnak napközben, mert a nappali órákat pihenésre és táplálkozásra fordítják. Éjszaka tesznek meg nagyobb távolságokat, mert ilyenkor hűvösebb van, és a szél sem fúj olyan erősen sötétedés után. A madarak gyakrabban vándorolnak csoportosan, mintsem egyedül, hiszen így sokkal nagyobb az esélye annak, hogy túléljék egy-egy ragadozó támadását. Vannak hatalmas rajokban repülő vándormadarak, és kisebb alakzatokban utazó csoportok is. A tudósok sem értik pontosan, hogyan képesek a madarak tájékozódni ilyen óriási távolságokon át, erre több elmélet is született. Ezek közül a legvalószínűbb az, hogy a föld mágneses terének az érzékelése révén azonosítják mind az útvonalat, mind azt a régiót, ahol kibújtak a tojásból.

Népmese

A бүдösbanka
fészke

Egyszer volt, hol nem volt, még hetedhét országon is túl, volt egy szép tarka madár. Annak a neve volt, de még ma is az: бүдösbanka. Amint repdesett jobbra-balra, erre-arra, hát látott egy helyen egy gyönyörű, ügyes fészket. Megnézegette alaposan, s elkezdte kérdezni a többi madártól:

- Ez a fészkek milyen madaré? Ki csinálta ezt? Milyen ügyesen meg van csinálva!

Azt mondta neki a többi madár: - Ez a szarka fészke, ő csinálta ezt, a szarka.

Na, hát akkor a бүдösbanka addig ment, amíg találkozott a szarkával, s megkérdezte tőle:

- Maga csinálta ezt a fészket?

Azt mondta rá a szarka: - Én.

- Legyen szíves - azt mondja neki a бүдösbanka -, segítsen nekem, csináljunk nekem is egy olyan ügyes fészket. Tanítson meg engem is, megfizetem jól.

A szarka hajlandó volt.

- No - azt mondja -, gyere, menjünk, gyűjtünk anyagot.

Elmentek, s hordtak oda tövist, ágakat, szalmát, s ami kellett, mindenfélét. Mikor mindent összehordtak, akkor keresett egy alkalmas helyet a szarka, ahova a fészket rakja. Azt mondta a бүдösbankának: - Na, nézz ide!

Elvett egy ágat.

- Ezt tedd csak így is, s csak úgy is.

Akkor azt mondta a бүдösbanka: - Tudom, tudom.

Akkor vett egy másik ágat.

- Na, csak így, csak úgy.

A banka megint azt mondta: - Tudom, tudom.

A harmadik ágat is vette.

- Csak így, csak úgy.

- Tudom, tudom.

A harmadiknál, a negyediknél már kezdett feltűnni a szarkának: „Ni te, ez mindegyre csak azt mondja, hogy tudom, tudom!”

Ötször, hatszor, hétszer, nyolcszor mind mondogatta a бүдösbanka, s mikor meggyűlt a szarkában a méreg - még csak az alja volt meg a fészkeknek, még csak ilyen alakú volt, mint nekem a tenyerem -, megharagudott a szarka, s azt mondja a бүдösbankának: - Na, ha tudod, akkor csináld magad!

Elrepült a szarka, s a бүдösbanka ott maradt. Ma is, ha valaki valahol látna egy бүдösbanka fészket, csak ennyi (mutatja a tenyerét), még le is hengergőznének a tojások róla. Amikor kikölténé a kicsi madarakat, így kellene odafogózzanak a fészkek fenekére (begörbített ujjakkal mutatja) nehogy lehengeredjenek, mert amilyen lehengeredne, az visszamászni többet nem tudna.

A бүдösbankának hát úgy maradt a fészke, ahogy hagyta a szarka, mikor megharagudott. Azóta sem tudott megtanulni rendes fészket építeni, ezért aztán mindenféle üregekbe, odúkba, kevés szedett-vedett fészkekanyagra rakja a tojásait, így fiókái nem esnek ki az ócska fészkekből. S hogy miért бүдösbanka a neve? Hát éppen emiatt, mert az odúban bennmarad minden ételmaradék, meg a fiókák ürüléke, ami egyre halmozódik és egyre бүдösebb.

Lisztos berkenye (*Sorbus aria*)

A lisztes berkenye vagy süvölvény berkenye Európában mindenütt honos. Alacsonyabb, laza lombzáródású erdőkben vagy cserjésekben, Magyarországon sziklás és szurdokerdőkben fordul elő. Igen alakgazdag faj. Lombhullató, mintegy 6-12 méter magasra növő fa, igen széles, laposan boltozatos koronával, amely szabálytalan felépítésű. Kérge a fiatal és az idősebb fákon egyaránt sima, ezüstös- vagy fénytelen szürke. Felülete a korosodás során némileg repedezetté vagy kissé pikkelyessé válik. A 6-12 centiméter hosszú levelek tagolatlanok és körülbelül 5-7 centiméter szélesek, hosszukás tojásdadok, vállukon ék alakúak vagy lekerekítettek, egyenlőtlenül kétszer fűrészesek, néha sekélyen karéjosak. Kihajtás után felül selymesen szőrösek, de később lekopaszodva sötétzöldek, fonákjuk állandóan fehéren molyhos. A lisztes berkenye fénykedvelő, de a félárnyékot is elviselő fa, mérsékelten száraz, meszes, meleg talajokon nő. A virágzási ideje május-június között van. A krémszínű-fehér virágokat rovarok porozzák be. Skarlátvörös bogyókat hoz, amit gyakran madarak fogyasztanak.

ROVATVEZETŐ:
ELEK SZILVIA
elek.szilvia@vadaszlap.hu

AMIKOR A MÁSODPERCEK SZÁMÍTANAK

Z6 – 2. GENERÁCIÓ. AZ EREDETI TÖKÉLETESÍTVE

A Z6 céltávcsövek jól bevált főlényes optikai 6-szoros nagyítását egy karcsú design kialakításával és új funkciókkal egészítettük ki: a ballisztikai és parallaxis tornyok mindennapi használathoz igazodó mechanizmusai optimalizálják a kezelést, és a megvilágított célkeresztet automatikusan kikapcsoló rendszerrel kiegészített SWAROLIGHT technológia növeli az elemek élettartamát.

SEE THE UNSEEN
WWW.SWAROVSKIOPTIK.COM

SWAROVSKI OPTIK KG
Tel.: +43/5223/511-0
info@swarovskioptik.at
facebook.com/swarovskioptik

SWAROLIGHT
SWAROCLEAN

ÚJ
KARCSÚ ALAK
OPTIMALIZÁLT
KEZELÉS

SWAROVSKI
OPTIK

Ficsor Autóház Kft.
1106 Budapest, Fehér út 7. • H-P: 8:00-18:00, Sz: 9:00-13:00
Tel.: 06 1 260 11 22 • Fax: 06 1 262 66 10
E-mail: terepgumi@ficsor.hu • Web: www.ficsor.hu

Vadásztól Vadászoknak!

TEREKGUMIK ÓRIÁSI KEDVEZMÉNNYEL!

2 olasz terepgumi-specialista gyár kizárólagos forgalmazójától
Ahol eddig elakadtatok, ott most nem fogtok!

Simex Minta
Kaiman
Terrain
BF Kobra
13,5 mm

Nehéz terepre - sárba, Magyarországon egyedülálló 17-20 mm mintamélység

Kougar
Country
Kobra
Trac

NIGHT VISION SLOVENSKO S.R.O.
ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEK SZAKKERESKEDELME EXPORT-IMPORT
ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEINKET A LEGKEDVEZŐBB ÁRAKON
A LEGMAGASABB MŰSZAKI MINŐSÉGBEN FORGALMAZZUK.

Minőségi árak megdöbbentően alacsony árakon.
A világ legnagyobb gyártóival állunk közvetlen kapcsolatban a legnagyobb választékot kínálva.

Társ cégünk a magyar NIGHT VISION HUNGARY.
Áraink a legversenyképesebbek.
Megrendelésüket azonnal teljesítjük.

MI FELKÉSZÜLTÜNK A VADÁSZATI IDÉNYRE!

Választékunk Közép-kelet Európában is egyedülálló.

www.nightvision.hu
Légyen résen!
Figyelje reklámjainkat és weblapunkat!

Cégünk választékát folyamatosan bővítjük.
Forgalmazunk legalább 230 féle éjellátó készüléket.

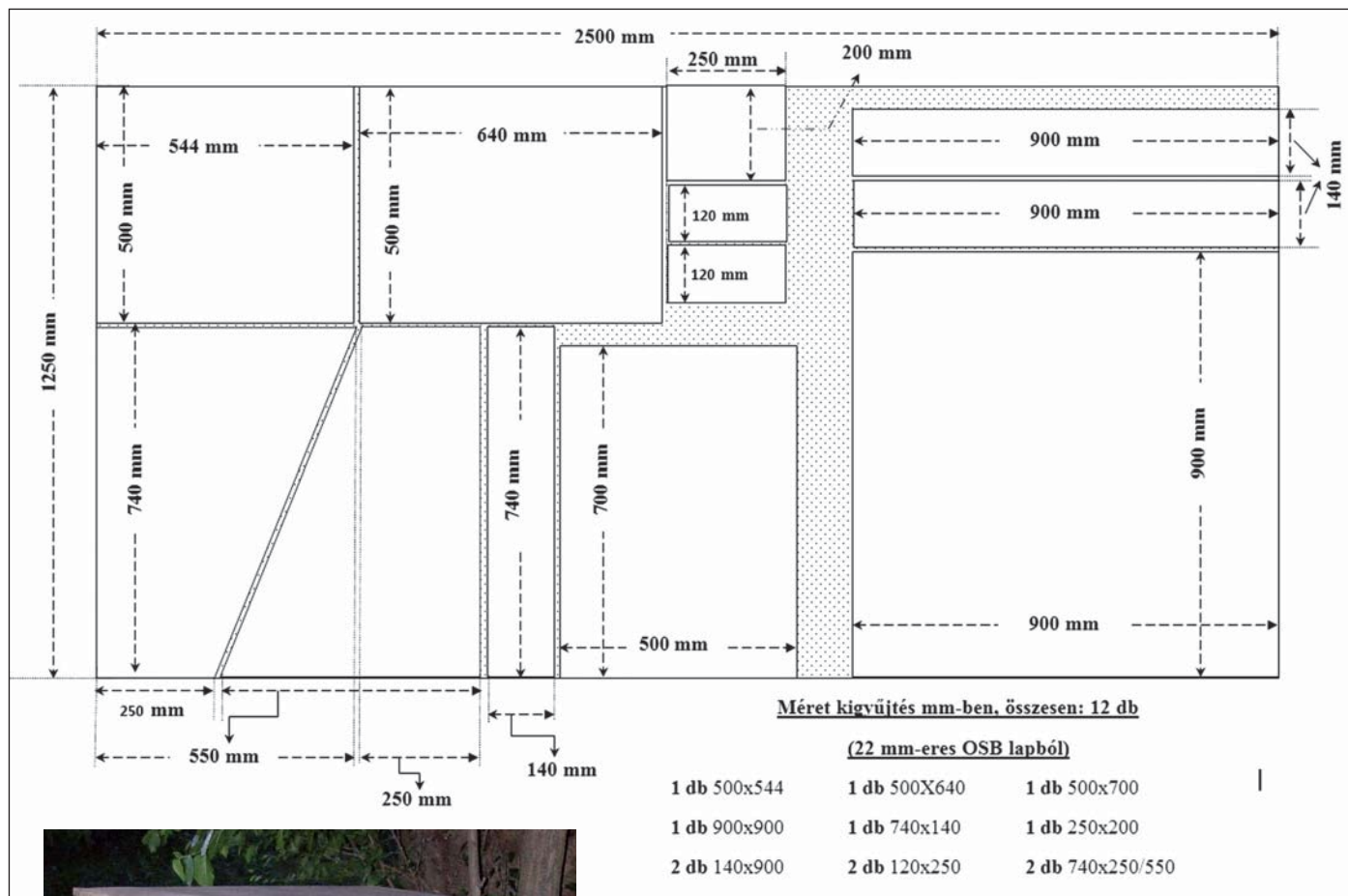
MINDEN INFRAIGÉNYT MEGOLDUNK
TAKÁCS LÁSZLÓ
cégvezető
06 70 200 7132

14 éves éjellátó szakmai gyakorlattal, 6 éves tervezési és gyártási tapasztalattal rendelkezünk.
Éjellátók értékesítése nagy tételben is a világ bármely részére.

Készítsünk hasznos eszközöket, berendezéseket házilag, olcsón, akár hulladéknak tűnő dolgokból is

OSB-táblából készült őzetető

Szellemesen egyszerű és a gyakorlatban jól bevált őztáp-őzetetőt fejlesztett ki a Dalmandi Földtulajdonosi Község fővárosa, Gyenei Ferenc. Ezekkel a helyi „szabvány” szerint gyártott etetőkkal rendezték be a területet, egy etető anyagszükséglete mindössze egy darab 250x125 cm méretű, 22 mm vastag OSB tábla.

A mellékelt „szabásminta” alapján könnyen elkészíthető, az anyag festhető, a tetőt célszerű vízhatlan anyaggal (pl. kátránypapír, lemez) borítani. A felállításához egy földbe ásott erős oszlop, vagy stafli elegendő, az etető alja 50 centiméterre legyen a földtől. A tápetető kiegészíthető sótálcával is, melyet szintén a tartóoszlophoz célszerű rögzíteni. (A szereléshez és összeállításához további részletrajzokat honlapunkon találunk.)

SE

Felhívás!

Várjuk kedves olvasóink – a gyakorlatban már kipróbált – hasznos ötleteit olyan vadászfelszerelések előállításához, amit házilag is el lehet készíteni. Legfeljebb fél gépelt oldal terjedelemeű írást várunk, fotókkal illusztrálva (.jpg vagy .tif formátumban).

Újdonság!

145 mm

120 600 Ft

**Snapshot
MMS Black**

115 mm

- Éjjel emberi szem számára láthatatlan, „fekete” fényel dolgozik
- Beállításnak megfelelően MMS, email vagy sms küldésére alkalmas készülék
- Üzemkész állapotban értékesítjük

www.vadaszat-szabadido.hu

**Digitális vadmegfigyelő kamera
„Black Light”**

50 000 Ft technológiával

DoerrBolyGuard 30.08.20

- Emberi szem által láthatatlan IR fényel dolgozik, ezért nagyon megőrzésre is tökéletesen alkalmas
- 2"-os színes kijelzőn
- 16 GB-ig bővíthető memória
- Jelszavas védelem lopás ellen

www.blacklightkamera.hu

**Digitális vadmegfigyelő
kamera**

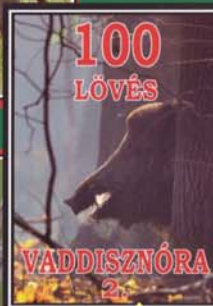
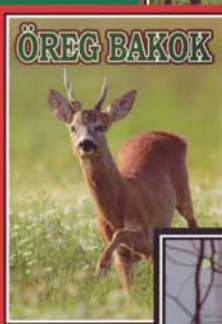
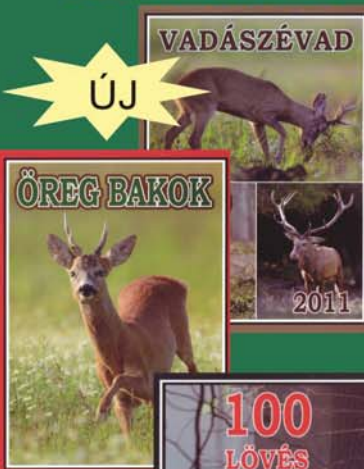
44 700 Ft

- Ár-érték arányban a legjobb a piacon.
- Kisebb, mint a korábbi, kedvelt Bolyguard kamera
- Belső, 1,5" színes kijelzőn a felvételek visszanezhetők
- 16 GB-ig bővíthető memória

Magyarországi forgalmazó:
Silver Kiss Kft.
7557 Somogytarnóca,
Károlyi Mihály u. 12.
Tel./fax: +36-82/461-693

FILMEK VADÁSZOKNAK ! 2500 Ft/Db

ÚJ

ÚJ

További filmek:

Vaddisznó hajtások 1,2,3,4,5
Vadászévad 2006 - 2010
Vad és vadászat
Agancsosok
Dámbarcogás
Őzbak bírálata 1,2
Gímikák bírálata
Dámikák bírálata
Muflonkos bírálata
100 gímika
100 őzbak
Őznász
Őzbak csalsípra
Torz agancsú őzbakok
100 lövés vaddisznóra 1.

Megrendelhető:

blaumann@vadfotos.hu
www.vadfotos.hu
Tel.: 70/317-4106
70/360-6308

© Blaumann Ödön

Clôture
LACME
Electrique

villanypásztor

kerítésépítés

TORNADO

FORCE 12 FENCING

kerítésfonat

CONT-ECO
Kerítéstechnikai Kft.

9700 Szombathely
Szent Gellért u. 17-19.
Tel.: +36-94/325-672
Info: +36-70/9-49-59-69
E-mail: conteco@t-online.hu

www.cont-eco.hu

Kacsapecsenye – tarlón hízott récékből

A vadászüzenetek változásának hála, idén újra vadászhattunk „klasszikus” módon kacsára húzáson és tarlón augusztus 15-től, s ráadásul most a szúnyogokkal sem kellett hadakozni, „köszönhetően” a szárazságnak és a kánikulának. Sok területen – a bőgésre való hivatkozással – nem engedik a szeptemberi kacsázást, de aki nem spórolt az izzadsággal, az a nyár végén begyűjthette a sütni-főzni valót. És mivel az időjárás még a szabadban történő ételkészítésnek és fogyasztásnak kedvez, érdemes a nyárson és kemencében elkészíthető recepteket alapul venni.

-som

Kemencében sült narancsos kacs lila káposztával

Hozzávalók: 2 vadkacsa, 10 deka zsír, 10 deka vöröshagyma, 20 deka baconszalonna, 20 deka narancs, 3 deka só, 1 deka szegfűszeg, majoranna ízlés szerint. Lila káposzta 1,5 kiló, 10 deka zsír, 10 deka vöröshagyma, 1 deci ecet, 5 deka cukor, 3 deka só, 1 deka köménymag, 1 üveg rozé.

A megtisztított, megmosott vadkacsákat sózzuk, borsozzuk és majoránnával megszórjuk. Félbevágjuk és a fél kacsákba teszünk egy-egy negyed narancsot, egy cikkekre vágott vöröshagymát – amibe 1-2 szem szegfűszeget szúrunk, majd mind-egyiket baconszalonnába burkoljuk. Kizsírozott tepsibe téve a rozéval megöntözzük, fóliával letakarva 35-40 percig sütjük a kemencében, majd amikor megpuhult, a fóliát levéve, tovább pirítjuk. Amíg a kacs sül, zsírban cukrot pirítunk, és a szeletelt hagymát köménymaggal együtt megfonnyasztjuk. A torzójától megfosztott, vékonyra szeletelt lila káposztát kicsavarjuk, hozzáadjuk a hagymához, sózzuk, meglocsoljuk az ecetrel és készre pároljuk.

Gyümölcsös vadkacsaszelet nyárson sütvé

Hozzávalók: 60 deka vadkacsamell, 10 deka baconszalonna, 10 deka aszalt alma, 10 deka szilva, 10 deka barack, 3 deka só, 1 deka bazsalikom, 1 gramm őrölt boróka.

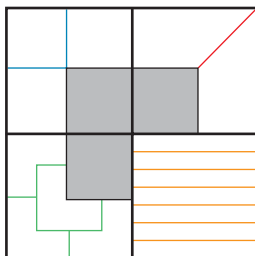
A kacsamelleket vékony szeletekre vágjuk, és a fűszerekkel megszórjuk, majd váltakozva nyársra (vagy hústűre) feltűzzük a húst és a gyümölcsöket. Az egészet parázs felett hirtelen megsütjük, amíg az egész rozsdaszínű lesz. Nyárson sült zöldségeket is készíthetünk mellé.

MEGFEJTÉSEK: Ehhez már kell logika:

Kódfejtés:

7, 4, 6, 5, 8

Hol a hiba?

- ① A tulipánnak nem ilyen a levele
- ② A kakas kacsalábon „forog”
- ③ Fordítva vannak a vitorlák

Hol van a lábnyomok gazdája?

Kollath
Hunting Consultant
since 1989

AUSZTRÁLIA:

Vízi bivaly vadászat: **AUS\$ 10 400**
Banteng vadászat: **AUS\$ 13 000**
Krokodil csapdázás **AUS\$ 7000**

NAMÍBIA:

Antilop szafari a jávor antilopok országában, szabadterületen

ZAMBIA:

Kaffer bika és fekete lóantilop csomag **19 750 USD**

OROSZORSZÁG:

Téli jávorbika csomag
(motoros szánon): **6500 EUR-tól**
Marco Polo csomag: **7500 EUR-tól**
Maral, ibex, szibériai őzbak csomag:
4500 EUR-tól

KANADA:

Jávorbika csomagok: **3995 USD-tól**
Rozmár vadászat: **8500 USD**

GRÖNLAND:

Pézsmatulok + karibúcsomag: **6080 EUR**

VAJDASÁG:

Fürjvadászati csomag **550 EUR/vadász**

SPANYOLORSZÁG:

Spanyol ibex csomag **4000 EUR**

Kollath, skype: kotorikerti,
+36-30/921-1562
kotorikerti@gmail.com

**Üregi nyulak
és bevadászott
vadászgörények eladók!**

06-30/855-1828

**Állami vadászvizsgát
szeretne tenni?
Fontos Önnek
a gyakorlatias tanfolyam?**

A válasz: **HUBERTUS
VADÁSZISKOLA**

További információ a honlapunkon! Tel.: (+36-28) 610-975
www.hubertusvadasziskola.hu • www.hubertus.com

KUKORICA-ESŐ

Időt, pénzt és rengeteg fáradságot takarít meg
a magyar fejlesztésű, szabadalmi oltalommal védett
digitálisan vezérelt automata etetővel.
Már közel kétezer 120 és 220 literes berendezés működik
a hazai vadászterületeken, a vadgazdák
teljes megelégedésére

2 év garancia !
**Több berendezés megvásárlása esetén
10 %-os kedvezmény!**
Kérésre részletes tájékoztatót küldünk

Megrendelhető:
Soltész Károly épületgépész és villanyszerelő mesternél
2000 Szentendre, Irinyi Dániel u. 25.
Tel/fax: 06/26-313-789 Mobil: 20/951-3427
info@vadeteto.hu
www.vadeteto.hu

Stefán Vadászcentrum

Szekszárd, Kossuth L. u. 32.
T: 74/ 510-995 Fax: 74/ 510-996

Nyitva tartás:
H-P: 8-17-ig
Sz: 9-12-ig

VADÁSZBOLT:

- vadászfegyverek
- maroklófegyverek
- gáz- és riasztófegyverek
- légfegyverek,
- vadászati felszerelés
- vadászruházat

FEGYVERJAVÍTÓ MŰHELY:

- javítás
- távcsőszerezés
- belövés
- barnítás
- fegyvervizsgáztatás

**FÖLDALATTI LŐFOLYOSÓ
TEREPLŐTÉR**

Kiemelten foglalkozunk
Blaser vadászfegyverekkel,
Schmidt & Bender, Zeiss távcsövekkel,
Blaser CDP, és Norma lőszerekkel.

Avenzor

Erdővédelmi és
Kereskedelmi Kft.

AVENZOR VADRIASZTÁS

Cervacol Extra:

tű- és lomblevelű erdészeti
kultúrák, gyümölcs- és díszfák
téli vadkár elleni védelmére.

WAM Porocol:

a sokoldalú „szagsorompó”.
Minden mezőgazdasági-,
kertészeti-, szőlészeti-, erdő-
gazdasági kultúra új, folyékony
vadriasztószere, amely hatását
párolgással fejti ki. Gazdaságos,
hosszú ideig hat.

Vadóc:

mezőgazdasági, kertészeti,
szőlészeti és erdészeti kultúrák
szaghatáson alapuló, tasakos
vadriasztó szere.

Repellovit:

vaddisznó-riasztó granulátum.
A riasztó hatása specifikusan
csak a vaddisznó számára
– csípős szagot és ízét
alapszik. Makk és más vetések
védelmére, egyéb kártételek
megelőzésére kitűnően bevált.

**MINDEN VADKÁR
MEGELŐZÉSÉRE VAN
MEGOLDÁS!**

Szállítás postán

Székhely és adminisztráció:
1124 Budapest,
Kosztá József u. 28.
Tel./fax: 06-1/319-6578

Megrendelés és szállítás:
5540 Szarvas, Vajda Péter út 25.
Tel./fax: 06-66/313-301,
06-30/911-7064
e-mail: pesti@szarvas.hu

Tapasztalja meg a természet
részletgazdagságát, most hosszabb ideig,
mint valaha!

A pillanat, amiért dolgozunk.

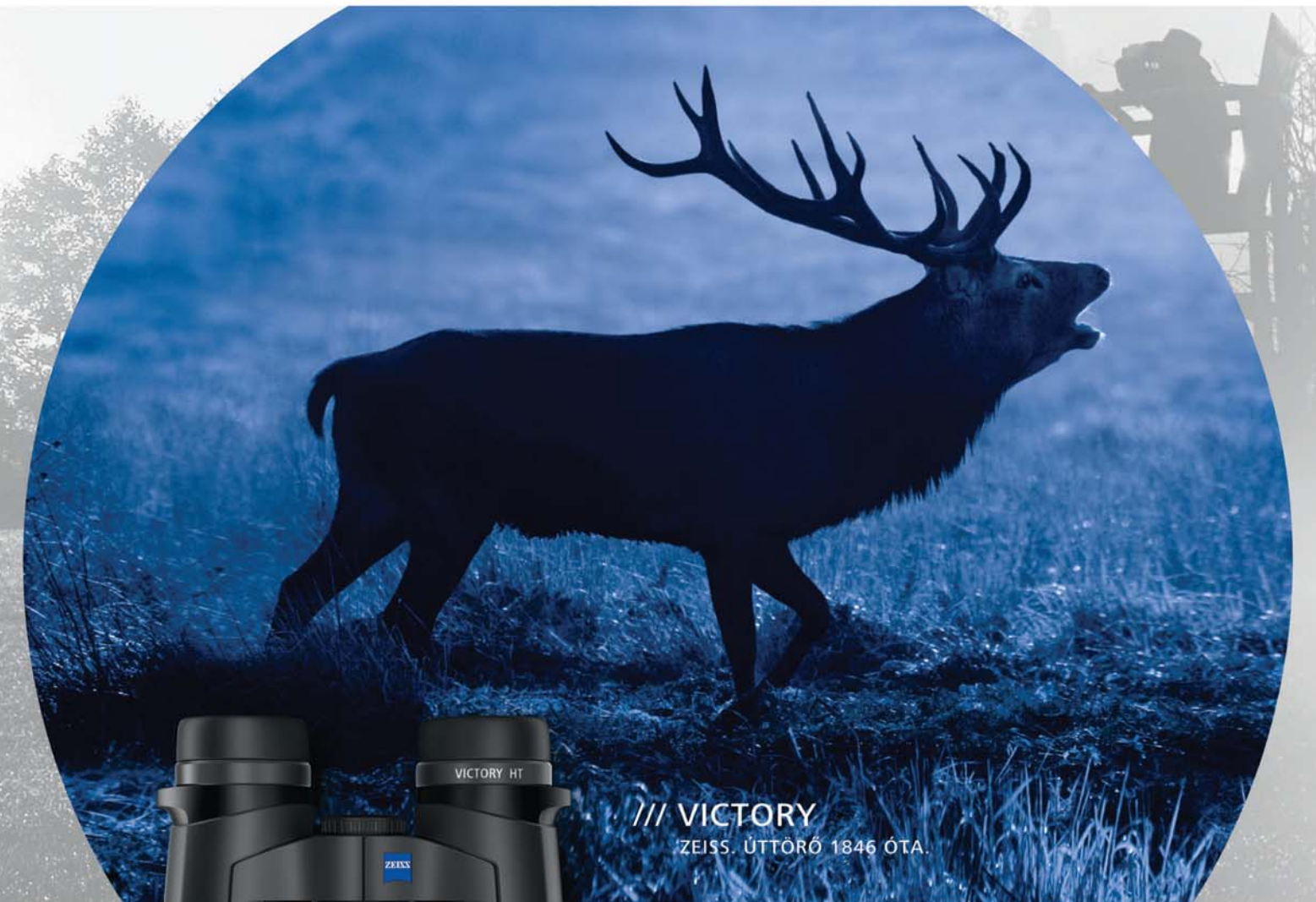
Látogassa meg új weboldalunkat:
zeiss.com/sportoptics

Élessége új mércét állít fel, Önnek pedig a
tökéletes lövés lehetőségét adja meg.

A pillanat, amiért dolgozunk.

Látogassa meg új weboldalunkat:
zeiss.com/sportoptics

/// VICTORY
ZEISS. ÜTTÖRŐ 1846 ÓTA.

Új VICTORY HT. A világ legélesebb képét adó keresőtávcsövei.

Forradalmi újítás a keresőtávcsövek körében: új VICTORY HT. Innovatív optikai koncepciójának és a SCHOTT HT lencséknek köszönhetően fényáteresztő képessége 95 %-os vagy annál nagyobb, mellyel hosszabbodik a megfigyelés ideje. Kiemelkedő tulajdonságai: ergonomikus tervezés, gyorsan és pontosan működtethető komfortfókusz koncepció, ellenálló, új duplahidas rendszer. 8 x 42 és 10 x 42 változatban rendelhető.

www.zeiss.com/sportoptics

Nagykereskedelmi képviselő:
Blaser Magyarország Kft.
4025, Debrecen, Erzsébet u.48.
tel: 52/521-092
email: fogarasi.jagd@t-online.hu
www.blaser-hungary.hu

We make it visible.

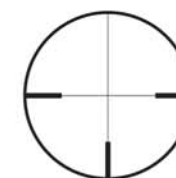
/// VICTORY
ZEISS. ÜTTÖRŐ 1846 ÓTA.

Az új VICTORY HT. A legélesebb képét adó céltávcső a Carl Zeiss-től.

Forradalmi újítások a céltávcsövek körében: az új VICTORY HT céltávcsövek fényáteresztő képessége 95% vagy annál magasabb. Az egyedi HT SCHOTT lencséknek köszönhetően a célzási pontosság növekszik, késő szürkületig is sikeresen vadászhatunk. A VICTORY HT céltávcső rendelkezik a legfinomabb megvilágított irányzójellel, minimális célfedéssel. A VICTORY HT céltávcső kezelése könnyű, pontos, formája kompakt.

www.zeiss.com/sportoptics

Nagykereskedelmi képviselő:
Blaser Magyarország Kft.
4025, Debrecen, Erzsébet u.48.
tel: 52/521-092
email: fogarasi.jagd@t-online.hu

60-as irányzójel

A rendkívül finom pont megvilágítását mi magunk kapcsolhatjuk be, illetve ki. Fényerőssége rendkívül intenzív, mely szabályozható minden egyes vadászati szituációhoz.

We make it visible.